

KUFRI I REGJIMIT MBRETËROR (TË SHETIT TË ARABISË SAUDITE)

**Autor : Një grup dijetarësh dhe hoxhallarësh të cilët folën në lidhje me kufrin e
Mbretit të shtetit të Saudisë**

Mblodhi dhe përgatiti:Ebu Muvehhid

KUFRI I REGJIMIT MBRETËROR (TË SHTETIT TË ARABISË SAUDITE)

**Autor : Grup i Dijetarëve dhe hoxhallarëve të cilët folën në lidhje me
kufrin e mbretit të shtetit të Saudisë**

Hyrje

Falënderimet dhe lavdrimet i takojnë Allahut s.v.t. paqja dhe mëshira qoftë mbi Pejgamberin, salallahu alejhi ve selem, mbi shokët e tij dhe familjen e tij.

Më pas:

Kjo risale është e veçantë për ata të cilët nuk e njohin kufrin e regjimit mbretëror (të ashtuquajturë Arabia Saudite) dhe qeverisë së saj, ku në të cilën kanë shkruar për të dijetarët e ndryshëm të kësaj kohe, të cilët kanë dhënë fetva në lidhje me kufrin e tyre. Në këtë libër që është para jush nuk kam sjellë asgjë të re përveç që kam mbledhur fjalët e dijetarëve në një vend lidhur me temën në fjalë, i kam përmbledhur ato dhe i kam radhitur në bazë të temave të cilën mendoj se është e qëlluar.

E lus Allahun që me këtë shkrim të më bëjë dobi, në këtë botë dhe në botën tjetër, mua , dhe të gjithë besimtarëve.

Ebu muvehhid

Gjendja e sunduesit dhe rregullat që lidhen me të:

- Obligim i miqësisë dhe dashurisë ndaj udhëheqësit i cili është musliman. Është detyrë për t'i ndihmuar atij dhe të jenë të bindur ndaj tij. Nuk lejohet të ngrihen kundër tij, përveç nëse nuk shohim një kufr të qartë dhe të dukshëm. Është e lejuar të falemi mbas tij dhe të luftojmë me të, pa marrë parasyshë a është i mirë apo i keq, për aq kohë sa është në përqafimin e islamit dhe gjykon me ligjin e Allahut. Sundimtari musliman është një velijj (kujdestar), i dikujt që nuk ka kujdestar.

- Nga ana tjetër, një sundimtar i cili është pabesimtar, nuk është lejuar t'ia japim besën, nuk është lejuar ta ndihmojmë atë e as të kemi miqësi me të dhe ta duam atë. Namazi mbas tij nuk është i lejuar e as të gjykohej para tij. Përgjegjësia e tij për muslimanët nuk është në rregull. Muslimani nuk është i detyruar që t'i bindet një sundimtar të tillë, përkundrazi, ai është i detyruar ta shkarkoj atë ose të bëjë përpjekje për të punuar për ta hequr atë (1) dhe për ta vendosur një sundimtar i cili është musliman.

Kështu që kufri i atij që do dhe ndihmon kufrin e tij apo ligjet e tij të fabrikuara nga kafirat, apo edhe nëse i mbron ose merrë pjesë në forcimin e këtyre ligjeve, ose vënë ligje dhe gjykon sipas këtyre ligjeve, siç janë gjyqtarët dhe të ngjajshmit sikur këta.

- Pastaj, në legjislacionin e kujdestarisë, kafiri nuk mund t'i bëhet kujdestar muslimanit, kështu që kafiri nuk mund të jetë përgjegjës apo gjyqtar i muslimanit. Ai nuk mund të bëhet imam në namaz e as nuk mund të bëhet përgjegjës dhe kujdestar i muslimanës në rastin e martesës. Gjithashtu, e humbë hadanën (kujdestarinë e fëmijëve të muslimanëve) dhe vasijjetin e jetimëve dhe të ngjajshme.

- Në dispozitën e martesës, nuk është e lejuar të martohet kafiri me një muslimane, e as kafiri nuk mund të bëhet velijj(kujdestar) i muslimanës gjatë martesës.(2) Dhe në qoftë se një musliman martohet me një muslimane dhe pastaj dezertonë nga feja, martesë bëhet e pavlefshme dhe është detyrë me i ndarë...

- Në ligjet e trashëgimisë (mirazit), diversiteti i fesë është një faktor që ndikon në ndalimin e trashëgimisë tek shumica e dijetarëve.

- Në dispozitën e gjakut dhe hakmarrjes nuk vritet muslimani nëse e mbyt kafirin e as për vrasjen e kafirit el-harbin (kundër të cilëve luftohet) apo murtedëve, pavarësisht nëse vrasja ishte me ose pa qëllim, nuk e lidhë keffaretin (shpagimin) e as gjakun. Çfarë nuk është për të njëjtin rast kur është fjala për muslimanët.

- Në dispozitat e xhenazës (varrimit), nuk i falët xhenazja pabesimtarit, nuk gasulohet e as që varroset në varrezat e muslimanëve. Nuk është e lejuar të lutemi për të për kërkim faljeje e as të mos qëndrojm pranë varrit të tij, e cila nuk është për të njëjtin rast me muslimanët.

- Në dispozitat gjyqësore, nuk është e saktë vendpozita e kadisë (gjykatësit) i cili është pabesimtarë. Nuk lejohet të dëshmojë kundër muslimanëve kafiri. Gjithashtu, nuk lejohet të gjykohej me dikë para kadisë i cili gjykon me ligjin e pabesimtarëve. Vendimet e tij nuk zbatohen, as nuk lidhët për të çdo pasojë e ndërveprimit të tyre.

- Në rregullat e dashurisë (el-vela') dhe urrejtja (el-Bera '), është detyrë (obligim) ta do muslimanin dhe nuk lejohet të dinstacohet nga ai në tërësi, por disntacohet nga mëkati i tij. Është e ndaluar që t'i doj jobesimtarët, ose për të ndihmuar ata kundër muslimanëve ose për t'ju

treguar pikat e dobësisë të muslimanëve. Është obligim urretja e pabesimtarëve dhe heqja dorë nga ata.

Dhe kështu me radhë rregullat e tjera të Sheriatit që lidhen me këtë çështje shumë të rëndësishme. ...

Shejh Muhammed Asim el Makdisi

Përktheu: **Ahmed Ebu Muhamed**

Përgatiti dhe përshtati: **Teuhid.NET**

Metoda e Ehlu-Sunnetit në respektimin e Sunduesit

Ne nuk besojmë në rebelim kundër Imamëve të Muslimanëve, udhëheqësve dhe sunduesve të Muslimanëve, madje edhe nëse janë të korruptuar. Nuk heqim dorë nga dëgjueshmëria ndaj tyre derisa ata urdhërojnë në të mirë. Ne besojmë se dëgjueshmëria ndaj tyre është obligim derisa ata nuk urdhërojnë në mosbindje, dhe lutemi që ata të jenë të udhëzuar e të drejtë.

Dhe besojmë se është obligim rebelimi kundër Imamëve të Kufrit nga sunduesit jobesimtarë që kanë hipur mbi qafat e Muslimanëve. Ne besojmë se ata kanë dalë prej Dinit për shkak të zëvendësimit të Sheriatit dhe ligjit të Allahut, kërimit për t'u gjykuar tek Tagutët e lindjes dhe perëndimit, miqësimit me armiqtë e Allahut dhe armiqësimit kundër Dinit të tij dhe afërmeve të Tij.

Dhe (besojmë) se Daveti, vepra, dhe shtrirja e përpjekjeve për zëvendësimin e tyre është obligim për Muslimanët – për çdonjërin sipas aftësive të tij. Kushdo që nuk është i aftë të mbajë armë kundër tyre, nuk është i paaftë që t'i ndihmojë atij që ë mban atë, qoftë edhe me Du'a. (Ne besojmë) se përgatitja materiale dhe shpirtërore për këtë është obligim prej obligimeve të Dinit.

Besojmë se luftimi kundër tyre është më primar sesa luftimi kundër të tjerëve, sepse sipas konsensusit, kufri i lëshimit të fesë është më i rëndë sesa kufri origjinal. Po ashtu, sepse mbrojtja e pasurisë është më primare sesa përfitimi, sepse Xhihadi mbrojtës është më primar se Xhihad sulmues, dhe sepse nisja e Xhihadit kundër atyre që janë më afër nesh prej Kufarëve i paraprinë atij kundër atyre që janë më larg.

Gjithashtu, askush nuk u ka dhënë pushtet jehudëve, të krishterëve apo të tjerëve nga Kufarët në tokat e Muslimanëve, e nuk e kanë bërë pasurinë dhe tokën e tyre dhuratë për ta, përveç këtyre felëshuesve.

Ne qëndrojmë pas asaj se ata që i ndalin të tjerët nga Xhihadi kundër të tillëve, me ideologji të dobëta siç janë pretendimet se nuk ka hixhret apo që ka dallim (midis sunduesit dhe palës së rëndomtë në luftë), apo mungesës së një Imami të fuqishëm mbi njerëzit tjerë të Islamit.

Ne pohojmë se ata janë njerëz të injorancës dhe të devijimit, që kanë dhënë vendime juridike pa dituri, pra ata janë të devijuar dhe i çojnë të tjerët në devijim. Ata e kanë braktisur Dinin dhe kanë braktisur përpjekjet për t'i dhënë atij fitore.

Aq më shumë, ne besojmë që nën çdo rrethana luftimi kundër tyre dhe largimi i tyre derisa Dini të jetë plotësisht për Allahun është nga obligimet më kryesorë prej të gjitha obligimeve. Shpërngulja (hixhreti) që është i domosdoshëm për këtë është shpërngulja te Allahu me Teuhid, dhe shpërngulja te Pejgamberi, sal'allahu alejhi we selem, me besnikëri. Ndërsa përgatitjet serioze për të ngjashmet e kësaj veprë sipas nesh janë obligim, dhe i paraprijnë veprave dhe përpjekjeve individuale tjera të pafrytshme.

Dhe nëse ngritja kundër tyre dhe nxitimi për zëvendësimin e tyre nuk është obligim përveç për atë që ka mundësi, atëherë rregulli (i të qenit) obligim nuk është kusht për lejueshmërinë e saj. Andaj, është e lejuar që një person t'i luftojë ata madje edhe nëse është i vetëm ose nëse është i sigurt se do të bie shëhid por nuk do të arrijë fitore. Xhihadi është vepër e ibadetit dhe obligim i ligjësuar deri në Ditën e Gjykimit. Është e lejuar të bëhet në çdo kohë siç është lëmosha në krahasim më Zekatin.

Xhihadi është shkolla në të cilën ngrihet baza e fortë dhe lidhjet e fuqishme mbi të cilat themeli i Dinit bëhet i fortë.

Shejh Ebu Muhamed el-Makdisi

Burimi: "Kjo është akidja jonë"

Teuhid.NET

Dyshimet dhe gabimet në lidhje me kufrin e regjimit Saud

Shejh Ebu Besir el-Tartushi thotë: "Shumë prej atyre që argumentojnë në emër të regjimit janë të pavetëdijshëm ndaj realitetit (të kufrit të këtij regjimi Saud sh.p.) që e kemi cekur më parë... dhe shumë prej atyre që janë të vetëdijshëm nuk i besojnë ato (fakte)... dhe shumë prej tyre që i besojnë ato janë të pavetëdijshëm se ata janë Mukafirah (që e nxjerr njeriun prej Islamit dhe e bënë atë Kafir)... dhe shumë prej atyre që e dinë se janë Mukafirah (Pabesimtarë) do të ju thonë juve: "Unë e pasoj Shejhun (Dijetarinë) tonë të madhë, ata dinë më shumë se unë ose ti, dhe ata më kanë dhënë mua Fetva të ndryshme nga ajo që ti ke dhënë dhe që ke shpjeguar"... Për më tepër shih: Pyetje ndaj regjimit Saud

Gjithashtu njëra prej këtyre dyshimeve dhe gabimeve që po bëhen më së shumti është njashtu siç kanë thënë dijetari i mirënjohur Ebu Besiri janë dijetarët dhe thirrësit në Islam të cilët e shohin vetëm anën e mirë të regjimit, dhe ata nuk dëshirojnë të shohin diç tjetër përveç kësaj.

Me fjalë tjera mund të themi se nga dyshimet dhe gabimet ku më së shumti që po bëhen në lidhje me regjimin Saud janë të kufizuara vetëm në pohime fjalësh, sikurse janë:

1.Simboli i flamurit të Tevhidit .

2.Pohimet e tyre se është shtetë islamik.

3.Se është shtetë i Selefive, dhe se e zbatojnë sheriatin.

4. Urdhërimi në ndërtimin e xhamiave...

5.Shtypjen e Musafit (Kuranit)

6.Ndërtimin e shkollave për tu mësuar Kurani përmendësh...

7.Shtypja e librave me shpenzimet e mbretërit etj.

Kundërpërgjigjja ndaj këtij dyshimi dhe gabimi është siç vijonë më poshtë:

Vendimi në lidhje me Kufrin e atyre që përkrahin , ndihmojnë dhe bëjnë aleancë me pabesimtarët (me Shtetet e Bashkuara, OKB-ja-Organizatën e kombeve të bashkuara, Anglin, Francën etj.) kundër muslimanëve...

Argumentet e dijetarëve të mëhershëm:

1. Imam Hamid ibn Atik (Allahu e mëshiroftë) thotë:

"Ndërkaq ka treguar Kur'ani dhe Suneti në lidhje me atë se nëse ndodh prej ndonjë muslimani që të miqësojë ithtarët e shirkut dhe ti bindet (ose ti nënshtrohet) atyre ky ka dalë nga Feja e tij, medito në fjalën e Allahut: "Nuk ka dyshim se ata që u kthyen prapa (në mosbesim) pasi që u ishte sqaruar rruga e drejtë, djalli ua hijeshoi dhe shpresë të rrejshme u premtoi." (Muhamed: 25). dhe fjalën tjetër të Tij: "Kushdo që i miqëson ata atëherë ai është prej tyre." (Maide: 51). (Durrerru Senijeh, 9/263).

2. Imam Abdulatif bin Abdurrahman bin Hasen (Allahu e mëshiroftë), ka thënë:

"Ajo që ka ardhur në Kur'an që tregon ndalim dhe ashpërsim për sa i përket miqësimin të tyre (qafirave, tregojnë se) baza e bazave është: Nuk ka drejtim e as qëndrueshmëri për të (për muslimanin) vetëm se me ndërprerjen e mardhënieve me armiqtë e Allahut, dhe luftimin e tyre dhe xhihadin ndaj tyre dhe distancimin prej tyre.." (Durrerru Senijeh, 8/324).

3. Ndërsa disa dijetar të tjerë nga dijetarët e Nexhdit kanë thënë:

"Çështja e tretë për të cilat obligohet xhihadi ndaj ati tek i cili gjinden këto: **Ndihma ndaj mushrikëve, dhe ndihmesa e tyre kundra muslimanëve goftë ajo me dorë, me gjuhë, me zemër, apo me pasuri, të gjitha këto janë kufër që të nxjerr nga islami, gjithashtu ti mbështeti me zgjedhjen e tij mushrikët me pasurinë e tij gjë me të cilën ata mbështeten (dhe fuqizohen) në luftën kundra muslimanëve ky ka bërë kufër." (Durrerr, 9/292).**

4.Shejh Abdullah bin Humejd Allahu e mëshiroftë në "Durrerru Senije, 15/479, kur ka përmendur miqësimin i qafirave, e ai është nderimi i tyre, ose lavdërimi i tyre, ose ndihmesa e tyre kundër muslimanëve dhe mosdistancimi prej tyre, pastaj tha:

"Kjo është rride (dalje nga Islami) për atë që e i vepron këto, dhe obligohet që të zbatohen mbi të rregullat e murtedit (atij që ka dal nga islami), sikurse e ka treguar këtë Kur'ani, suneti, dhe ixhmai.."

5. Sulejman ibn Abdullah ibn Muhammed ibn Abdul vehab, duke shpjeguar formën e kufrit të miqësimi të jobesimtarëve, thotë: **"Kush u ndihmon mushrikëve kundër muslimanëve, nëse u ndihmon me të holla të cilat i përdorin në luftë kundër muslimanëve, pa ndonjë dhunë, ai vetëm se ka bërë kufër"**.

Fetava Eimeti Nexhdije 476/1

6. Shejh Abdullah b. AbduLatif Ale Shejh, thotë: "Ky miqësim është kufër i cili të nxjerr nga feja, **kjo është mbrojtja e tyre, ndihma me pasuri, trup dhe mendime"**.

Shih: Dureru Senije 201/7, Neukidul iman f.360-390, Mexhmuatu Teuhid f.190, Fetava Nexhdije 440/1

7. Imam Ibn Kajjimi (Allahu e mëshiroftë) kur ka treguar për miqësimin e qafirave etj, pastaj ka thënë: **فإنه مرتد بالنص والإجماع "Ky (person që e bën këtë) është murted (i dal nga feja) me argumente (nga Kur'ani dhe suneti) dhe ixhmai."** (Ahkam elhi dhimeh, 1/195).

Argumentet e dijetarëve bashkëkohorë:

1. Shejkh Ahmed Shakir, rahimehullah Te'ala, duke folur në lidhje për ndihmën e anglezëve dhe francezëve kundër muslimanëve në kohën e tij ka thënë:

" Dhe le të di çdo musliman kudo që ai është në botë: se në qoftë se ai ju ndihmonë kundërshtarëve dhe armiqëve të islamit atyre që i burgosin muslimanët, nga anglezët dhe francezët dhe aleatëve të tyre dhe atyre mu si këta, **në çfardo mënyre qoftë prej mënyrave për t'ju ndihmuar atyre**, apo të ju premtoj se ai nuk do të luftojë kundër tyre sipas mundësis së tij dhe që ata janë të qetë dhe të lirë prej tij, **e lëre më që ai të ju ndihmojë atyre kundër vëllezërve të tyre në fe, me një fjalë ose vepër**, dhe në të vërtetë nëse ai bënë diç nga kjo dhe më pas e falë namazin, namazi i tij është BATIL (i kotë), ose nëse ai mer abdes apo gusul ose tejemmum tahareti i tij (pastrimi) është poashtu batil, ose të agjëroj, agjërimin vullnetar apo obligues edhe agjërimin e ka batil, apo ta kryen haxhin edhe haxhin e ka batil, apo të jep zekat ose sadak edhe kjo është batil dhe i anuluar, çdo adhurim prej adhurimeve që i bënë edhe ky adhurim i tij është batil dhe i anuluar, dhe se çfardo adhurimi që bënë nuk ka asnjë shpërblim, përkundrazi ai në përgjithësi ka mëkat në të dhe gjynah."

Shih: Kelimetu hakk f.126.

2. Shejkh Ibn Bazi, Allahu e mëshiroftë, ka thënë: **"Dijetarët islam janë pajtuar që të gjithë, se ai i cili u ndihmon jobesimtarëve kundër muslimanëve, nëse ju ndihmon me çfarëdo lloji ndihme, është kafir si ata."**

Burimi: Fetava Bin Baz, 274/1.

3. Shejh Hamud Ibn Ukla Esh-Shuajbi rahimehullah, thotë: " Prandaj, kushdo që ju ndihmonë shteteve të pabesimtarëve, si shteteve të bashkuara të ameriks dhe aleatëve të saj të kufrit, kundër muslimanëve, **ai bëhet qafir dhe renegat, pa marrë parasysh se çfarë lloji i ndihmës është ajo."**

[Fetvaja e Shejh Hammudit e lëshuar: 21/07/1422]

-Gjithashtu Shejh Hammud b. Ukla esh- Shujabi thotë:

"Të gjithë dijetarët e besueshëm në tërë historinë e Islamit besojnë se ti ndihmosh mosbesimtarëve kundër muslimanëve është - mosbesim i cili të nxjerr nga Islami. Kush i ndihmon vendet mosbesimtare ne çfarëdo mënyre kundër muslimanëve, siç është Amerika dhe aleatët e saj, i tilli është kafir, felëshues nga Islami."

Shih:http://www.botaislame.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1477:me-ka-lajmeruar-nje-person-i-besueshem-per-tekfircat&catid=38:tema&Itemid=65

4.Sheikh Abdullah Sad, hafidhehullahu Te'ala, poashtu thotë: "Le ta dij çdo musliman së të ndihmuarit e armiqëve të Allahut kundër miqëve të Allahut me çfardo llojë ndihme dhe i mbështetjes goftë , ajo përfshihet në vepër e cila e shkatërron islamin. Në këtë na tregon Kurani, sunneti dhe fjalët e dijetarëve. Pra, le të jetë njeriu i kujdesshëm që mos të dal nga feja e që për këtë të mos e di .

„fetvat e shejh Abdullah Sadit e lëshuar me daten 24/7/1422.h. ...

5.Shejh Bishr ibn Fehd el-Bishr, hafidhahullahu teala, thotë:" Duke u bazuar në atë që thamë më lartë na bëhet e qartë se për të ndihmuar Amerikën në agresionin e saj kundër Afganistanit, pavarësisht nëse kjo ndihmë bëhet me njerëz, pasuri, armë, apo me të menduar, kjo paraqet mudhaheru (përkrahje) të mosbesimtarëve kundër muslimanëve dhe kjo është kufr dhe braktisje nga Islami. Ky rregull i përfshin individët, grupet dhe të tjerët. „fetvaja e lëshuar e shejh Bishr 1/8/1422. ...

6.Sheikh Hamid el Ali ka thënë: " Kush ju ndihmon në esencë mosbesimtarëve (kufarë al aslijun) ose ju ndihmon murtedve, ose ju tregon dobësit e muslimanëve kundër të cilët qafirat i luftojnë apo ju ndihmon atyre të cilët janë ndihmëtarët e qafirave nga murtedat ushtarak dhe policëve të tyre për ti arrestuar muxhahidat, në fjalë, në vepra, apo duke ju treguar (dmth. për të treguar vendin e qëndrimit të tyre dhe kështu me radhë) ky është kafir mu sikur ata."

Shiko: tawhed.ws

7. Shejh Abdul-Azizj er-Rraxhihi (Allahu e ruajt) thotë: Nëse dikush i ndihmon mushrikëve kundër Muslimanëve, kjo do të thotë se ai është miqësuar me mushrikët dhe i do ata. Kështu që miqësimi i tij me ta është dalje nga feja sepse kjo tregon dashurinë që ka ai për ta. Nëse ai i ndihmon mushrikëve kundër Muslimanëve me lekë, me armë ose duke u dhënë mendim, ky është argumenti që ai i do ata, dhe t'i duash ata është braktisje e fesë.

Shih librin:Anuluesit e islamit me shpjegim të Shejkh Abdul-Azizj er-Rraxhihi

8. Shejh Sulejman Ibn Nasir El-Ulvani hafidhullahu Te'ala, thotë: "Disa dijetarë na përcjellin konsenzuesin se ndihma ndaj pabesimtarëve kundër muslimanëve, me trup, pasuri dhe duke i mbrojtur ata me vepra dhe laps është kufr dhe ridde nga islami, Allahu thotë: "Dhe kush nga ju i merr ata si mbrojtës, ai është prej tyre Allahu nuk e udhëzon popullin zullumqar.. " [Maide: 51]

[Fetvaja e Shejh Sulejmanit e dhënë 07/03/1422.h.]

9. Shejh Nasir El-Fehdi thotë: "Dije se në çfardo lloj ndihme ndaj mosbesimtarëve në luftën e tyre kundër muslimanëve, pamarrëparasysh nëse ajo ndihmë është me trup, apo me armë, me gjuhë, me zemër, me shkrim, me pasuri ose me mendje, apo me diç tjetër , kjo është kufr dhe ridde dalje nga islami Allahu na ruajtë nga kjo"

Shih: [Et-tibjan Fi Kufri Men Ane El-Amrikan: fq.48]

10. Shejh Nizamuddin Shamizzi, ish-myftiu i Pakistanit, ka thënë:

"Qëndrimi i sheriatit në lidhje me sundimtarët e shteteve muslimane në qoftë se ata i ofrojnë ndihmë cilit do shtet të mosbesimtarëve kundër një vendi tjetër musliman, është që muslimanët ta rrëzojnë nga pushteti dhe ta konsiderojnë atë një tradhtar të Islamit dhe muslimanëve."

"Vërtetë, sundimtarët e shteteve muslimane, që e ndihmojnë Amerikën në këtë luftë kryqëzatash, duke ia lejuar asaj ti përdorin hapësirat ajrore dhe tokësore, duke i dhënë informacione të fshehta, ia kanë mohuar vetes të drejtën e autoritetit mbi muslimanët, dhe e kanë obligim të gjithë muslimanët që ti përmbysin këta sundimtarë, në çfarëdo mënyre që është e mundur".

Shih:http://www.botaislame.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1477:me-ka-lajmeruar-nje-person-i-besueshem-per-tekfircat&catid=38:tema&Itemid=65

11. Sefer El-Havali ka thënë:

"Ndihma e jobesimtarëve kundër muslimanëve, në çfarëdo mënyre, edhe në qoftë se vetëm me fjalë, është kufr i qartë dhe hipokrizi e hapur, ndërsa kryerësin e një vepre të këtillë e nxjerr nga Islami, është mosbesimtar në çështjet e doktrinës së urrejtjes dhe dashurisë në emër të Allahut, për të cilën vetëm se kanë treguar dijetarët e hershem të Islamit. "

12. Shejh Ebu Muhammed el-Makdisi thotë: "Është e njohur se dijetarët e njohur në Nexhd prej bijve të Shejh Muhammed Bin AbdulVehabit dhe pasuesit e tij në atë kohë e konsideronin shtetin e Egjiptit dhe ushtarët e tij të cilët ishin nën udhëheqësi të shtetit të Turqisë si jobesimtarë, kjo është e njohur prej tyre në shumë prej librave. Madje ata e konsideronin për jobesimtarë çdonjërin i cili i përkrahë apo futet për respektim e tyre, i cili pajtohet me ata, apo i merr për ndihmës pos besimtarëve...

Pyetja e cila parashtrohet këtu është: nëse kjo ishte dispozita e imamëve mbi ushtarët të cilët e mbronin atë shtet për të cilin qajnë shumica e muslimanëve sot, çfarë do kishin thënë për atë i cili e adhuron Jasikun e kësaj kohe??

Çfarë gjykimi do kishin dhënë mbi atë i cili shfaqë miqësimin ndaj ushtrisë dhe policisë së tyre, nga frika që mos të provohet nga vendbanimi, të ardhurat dhe posti dhe qëllime të tjera të kësaj bote?? Si do të gjykonin ata të cilët betohen se do ti respektojnë sinqerisht ligjet dhe kanunet...po ta kishin arritur ata këtë kohë? (dobi: E çfarë do të thoshte Muhamed ibn Abdul Vehabi dhe dijetarët tjerë të nexhdit sikur do ta shihni mbretin Fahd i cili në vitin 1986, gjatë një vizite në Angli, është parë qartë me Mbretëreshen Elizabeten e II me një kryq rreth qafës së tij??? Çfarë do të thoshin që iu ka ndihmuar pabesimtarëve në luftë kundër muslimanëve në Palestin, Irak , Afganistan, Siri, Egjipt, Jemen etj. Etj.? Çfarë do të thoshin që Mbreti i Arabisë Saudite, Abdullah ibn AbdulAziz, ka thirrur në dialog (bashkim) ndër fetar në mes të Muslimanëve, Krishterëve dhe Jehudëve? Çfarë do të thoshin ?... lista është e gjatë)

Bëhen aleatë me jomuslimanët (apo me bartësit e kryqit),

"Pra keni kujdes o ju të mençur, kërkonit pendim o ju indiferentë, ngase kjo fitne është në bazë të fesë, kjo nuk është në degë, nuk ka të bëjë me çështje të kësaj bote. Duhet që fisi, gruaja, pasuria, tregtia dhe vendbanimi të jenë mburojë dhe sakrificë për fenë. Nuk bëhet feja sakrificë dhe mburoje për këto, Allahu i Lartësuar thotë: **Thuaj (o i dërguar): "Në qoftë se etërit tuaj, djem-të tuaj, vëllezërit tuaj, bashkëshortet tuaja, farefisi juaj, pasuria që e fituat, tregtia që frikoheni se do të dështojë, vendbanimet me të cilat jeni të kënaqur, (të gjitha këto) janë**

më të dashura për ju se All-llahu, se i dërguari i Tij dhe se lufta për në rrugën e Tij, atëherë, pritni derisa All-llahu nuk vë në rrugën e drejtë njerëzit e prishur. (Teube, 24).

Shih: Mil-letu Ibrahim f.84-85.

Fetvaja e dijetarëve në lidhje me kufrin e atij që ju ndihmonë Amerikanëve kundër muslimanëve në Irak (si dhe kjo vlen edhe për çdo shtet tjetër siç është Afganistani, Jemeni, Palestina, Siria e kështu me radh. Sh.p.)...

Të gjitha falenderimet i takojnë Sundimtarit të universit ,dhe salatet dhe selamet qofshin mbi profetët e shkëlqyer dhe lajmëruesit dhe mbi Pejgamberin tonë Muhamedin, familjen e tij dhe shokët e tij.(Allahu qoft i kënaqur me të gjithë ata).

Më pastaj:

Kushdo që i përkrah pabesimtarët si psh. Amerikanët ose Britanezët, dhe të tjerë që janë në krah të tyre dhe që janë kundër Muslimanëve në Irak ose dikund tjetër për çfarë do lloj përkrahje, atëherë do të konsiderohet përkrahje e pabesimtarëve (mudhahara) kundër besimtarëve. Kjo është kufër (mosbesim) felëshim (braktisje e fesë) që e nxjerr nga sfera islame (mil-lah) dhe që është e qartë nga Libri i Allahut, Suneti i Pejgamberit dhe konsensusi i dijetarëve.

Fakte nga Kurani

Allahu ta`ala thotë; **O ju që besoni mos i merrni Jehudit dhe Krishterët për evlija (shokë, mbrojtës, ndihmues, etj) se ata janë evlija të njëri tjetrit. E kush prej jush i merr ata për evlija, ai është prej tyre. Vërtetë All-llahu nuk vë në rrugë të drejtë popullin zullumqarë (politeist dhe keqbërës dhe të padrejtë). (Kur'an 5:51).**"

Allahu ta`ala thotë:

Ata që devijuan nga beni israilët, u mallkuan prej gjuhës së Davudit dhe të Isait, të birit të Mejremes. Kështu u veprua sepse kundërshtuan dhe e tepruan. Ata ishin që nuk ndalonin njëri-tjetrin nga e keja që punonin. E ajo që bënin ishte e shëmtuar. I sheh shumë prej tyre që i miqësojnë ata që mohuan. E keqe është ajo që i përgaditën vetës së tyre ngase All-llahu është i hidhëruar kundër tyre dhe ata përjetë janë në azab (në vuajtje të dënimit). (Kuran 5:78-80).

Fakte nga Suneti

Xheriri transmeton se unë erdha te Pejgamberi Sal-la Allahu alejhi Veselem dhe ia dhashë besën (premtimin) mbi dorën e tijë me kusht që unë do ta adhuroj vetëm Allahun, ta zbatoj namazin, dhe ta paguaj Zekatin, dhe se do të jem besnik ndaj qdo Muslimani dhe se do ti braktisi Mushrikët (idhujtarët). (An-Nisai).

Xheriri transmetoi se Allahu nuk i pranon veprat e pabesimtarit pasi ta ketë pranuar Islamin gjersa ai të ndahet nga pabesimtarët (An-Nisai).

Amr bin Al "Aas (Allahu qoft i kënaqur me të) transmetoi se unë e ndëgjova të Derguarin e Allahut Sala Allahu alajhi vasalam që thoshte në publik dhe jo fshehurazi se njerëzit e Beni (biri i) këtij dhe këtij nuk janë shokë të mi (evlija) se me siguri shoku im është Allahu dhe besimtarët e drejt. (Bukhari)

Ibn Is'hak dhe të tjerët kanë transmetuar një rast në autoritetin e Jazid bin Ruman që transmetoj në autoritet të Urva, që transmetoj në autoritet të Az Zahri që transmetoj në autoritet të tjerëve që e cek se Abasi, (xhaxhai i Pejgamberit Sala Allahu Alejhi Veselem) kishte dal me pabesimtarët në ditën e Bedrit dhe është zënë rob. Abasi tha ; O lajmërues i Allahut (në të vërtetë) unë isha besimtar." Pejgamberi (Sala Allahu Alajhi Vasalam) tha, "Allahu është i gjithëditshëm për Islamin tënd. Sa për aktin tënd të dukshëm, ka qenë kundër neve. Profeti muarr shpagim për lirinë e Abasit sikurse që muarr për pabesimtarët e tjer.Ti gjithashtu duhet të paguash për lirin tënde dhe të nipit tënd. (Ibn Hisham).[1]

Ibn Hazm në Al Muhalla (11/138) deklaroi: " Qfar është korrekte është thënja e Tij, Më Të Lartit, " E kush prej jush i merr ata për evlija, ai është prej tyre. .(Kuran 5:51), duhet të kuptohet në rrethanat e domethënjes së dukshme të tij. Personit që i referohet këtu është pabesimtar nga pabesimtarët në përgjithësi, dhe ska dy Musliman që nuk pajtohen me këtë."

Sheikh Muhamed ibn Abdul Vehabi, Allahu paqt mëshirë në të, grumbulloi dhjet akte që e mohojn Islamin e ndonjërit (Navakid ul Ashr), në të tetën thuhet: " Ti ndihmosh pabesimtarët (kundër besimtarëve) (mudhaharat ul mushrikin) dhe ti përkrahish ata kundër besimtarëve (është prej akteve që e mohon besimin e tij). Fakti është deklarata e Allahut, E kush prej jush i merr ata për evlija, ai është prej tyre. Vërtetë All-llahu nuk vë në rrugë të drejtë popullin zullumqarë (politeist dhe keqbërës dhe të padrejtë).(Kur'an 5:51)."

Sheik, Abdul Lateef bin,Abdur Rahman, bin Hasan Aal Sheikh, Allahu paqtë mëshirë në të tha (Ad Durrar 8/326):

"Kushdo që i ndihmon pabesimtarët dhe i dërgon në vendin e Ahl ul Islamit (Populli Islam) atëhere i atilli është murrtes (felëshues) i hapët sipas consensuesit."

Sheikh Abdullah ibn Humaid Allahu paqt mëshirë në të tha (Ad Durrar 15/479):

"Kushdo që shpreh taval (buzëqeshje, fjalë të buta) [2] ndaj pabesimtarëve (tawalli-il-kuffar) dhe i përkrah dhe i ndihmon ata kundër besimtarëve, atëhere kjo përfshin felëshim në veprimin e tij (të vazhdueshëm). Është obligim që të përdoren rregullat e felëshimit mbi këta persona të këtill siq është verifikuar nga libri, suneti dhe konsensusi i dijetarëve."

Sheikh Ibn Baz tha (al fatawa 1/274):

"Është një ixhma në mesin e dijetarëve se ai që i përkrah pabesimtarët kundër besimtarëve (dhahar al kufar `ala al Muslimin), dhe i ndihmon ata me qfardo ndihme,atëhere ai është pabesimtar sikurse ata (pabesimtarët që ai i përkrahi)..."

Dijetar të panumërt si nga e kaluara dhe e tashmja kanë dhënë fetva të shumënumërta , se të ndihmuarit pabesimtarëve kundër besimtarëve është një akt i qart i felëshimit (murrtes).

Ne jemi shumë të vetëditshëm që realiteti i këtij konflikti të tanishëm që bëhet ndërmjet Amerikanëve dhe koalicionit të tyre kundër Muslimanëve në Irak, është vetëm një segment prej segmenteve të kryqtarëve që u lajmërua vitin e kaluar nga koka a kryqtarëve, Xhorxh Bushi. Që filloj në Afganistan dhe kjo luft që po vie në Irak që është segmenti i dytë i tij. Amerikanët dhe

koalicioni i tyre do të luftojnë kundër Islamit dhe Muslimanëve për të arritur qëllime të ndryshme.

As jehuditë, e as krishterët kurrë nuk do të jenë të kënaqur me ty (O Muhamed) deri që ta pasosh fenë e tyre.(Kuran 2:120)

Disa nga qëllimet e dëshiruara të kësaj lufte janë siq vijojn:

1. Vazhdimi i kryqzatave kundër zgjuarjes së As-Salafija (lëvizjeve të pasuesve të Pejgamberit s.a.v.s. dhe sahabëve r.a.) dhe Al Xhihadije (lëvizjeve të Xhihadit).
2. Prejren e zgjerimit të mendimit Salafi Xhihadi dhe zhdukjen e Xhihadit nga Gjiri Persik, veqanarisht në Gadishulli Arabik dhe në Veri të Irakut.
3. Shkatërrimi i qfar do lloj fuqie që më vonë mund të paraqitet si e rëndësishme.
4. Të mirret kontrolla e plot e fushave të naftës.
5. Ti garantohet siguri shtetit Jevrej (Israelit).
6. Terrorizimi i Muslimanëve vazhdimisht derisa ti nënshtrohen Tagutve (kafira që kanë kalu të gjithë kufinjët) Amerikan [3].
7. Për tu mundur që të kthejnë vëmendjen nga shkatërrimi që ndodhi në afganistan duke arrit fitore të shpejt në Irak.
8. Ta ndryshojn hartën gjeografike të rrethit për të arritur qëllimet e tyre personale.
9. Kompenzimin e humbjeve ekonomike të shkaktuara nga Muxhahidinët (në Amerik).

Duke i ditur gjithë këto duhet të dimë që mospajtimi jonë për Tagutin e Irakut p.sh. Sadam Huseinin dhe partin kafire Bathiste nuk do të thotë që ne ti ndihmojmë Shtetet e Bashkuara kundër vëllezërve tanë të dobësuar Musliman në Irak. Dhe po ashtu mospajtimi jonë kundër Amerikës nuk do të thotë që ne ti dhurojm fitore Sadam Huseinit Tagutit të Irakut dhe partis se tij pabesimtare (Hizbul-Bath)

Në anën tjetër ne jemi të obligueshëm ti ndihmojm vëllezërit tonë Musliman në Irak siq është thënë nga Allahu Te`ala:

Ç'keni që nuk luftoni për Zotin dhe për (t'i shpëtuar) të paaftit: nga burrat, nga gratë e nga fëmijët, të cilët luten: "Zoti ynë! nxirrna nga ky fshat, banorët e të cilët janë mizorë. Jepna nga ana Jote shpëtim e ndihmë!"(Kuran 4:75).

Muslimanët e gjdo vendi janë të obliguar që ti ndihmojnë vëllezërit e tyre Musliman në Irak. Ndhima përfshin: ndihmë financiare, përkrahja e tyre në forcimin ushtarak, ti ndihmoni me vetën tuaj, me fjalët tuaja, me lapsat tuaj, dhe me lutje me dua, duke bërë dua`ul Kunut, të nxiten të tjerët për ti ndihmuar ata, dhe tu jipet vërejtje atyre që i përkrahin ata kundër atyre (vëllezërve tanë në irak).

Allahu Te`ala thotë: **Kjo feja juaj është e vetmja fe.** (Kuran 23:52)

Pejgamberi tha: "Shembulli i besimtarëve në dashurin e tyre, mëshirën dhe butësin është sikurse shembulli i një trupi, në qoftse një pjes e trupit ndien dhimbje krejt trupi reagon me pagjumësi dhe temperatur."(E shënoj Muslimi transmetuar nga Numan Ibn Bashir)

Po ashtu ne japim këshill për vëllezërit tanë musliman në Irak dhe gjdo kund tjetër që ata të marrin matje të drejt (asbab) për arrijten e fitorës dhe zbatimin e tevhidit duke zgjedh vetëm Allahun në adhurim, ta braktisim shirkun, ata duhet ta mohojn Tagutin (zota, sundimtar që nuk sundojn me ligj të Allahut) dhe ti zbatojn farzet dhe ti lënë haramet. Allahu Te`ala thotë:

Adhurone All-llahun e mos i shoqëroni Atij asnjë send (Kuran 4:36)

O besimtarë, nëse ju ndihmoni (fenë) All-llahun, Ai u ndihmon juve dhe u forcon këmbët tuaja.(Kuran 47:7)

E All-llahu patjetër do ta ndihmojë atë që ndihmon rrugën e Tij, se All-llahu është shumë i fuqishëm dhe gjithnjë triumfues. (Kuran 22:40)

All-llahu nuk e prish gjendjen e një populli (nuk ua largon të mirat) përderisa ata ta ndryshojnë veten e tyre. (Kuran 13:11)

Va salla Allahu Ala Nabijina Muahmed Va ala alihi Va Sahbihi Axhmain

Emrat e Nënshkruesëve

Ali Al-Khudair

Hamd bin Rais Ar-Rais

Abdullah bin Abdur Rahman As Sa'd

Hamd bin Abdullah Al-Hamdi

Ahmad bin Salih As-Sanani

Nasir bin Hamd al-Fahd

Ahmad bin Hamud Al-Khalidi

.....

[1] Ibn Ishak shkruan për një rast në të cilën ai thotë që Kurejshitet dërguan një reprezentues të tyre të bëjnë negociata për të liruuar të burgosurit e tyre. Kur negociata finale u bë, Abasi (xhaxhai i Pejgamberit SallaAllahu Alejhi Vesellem) tha: O Lajmërues i Allahut SalaAllahu Alejhi Veselem, Unë isha i detyruar të dal me pabesimtarët në Betejën e Bedrit, por në realitet unë isha besimtar. Pejgamberit SallaAllahu Alejhi Vesellem tha, "Allahu është i gjithdijshtëm për Islamin tënd. Sa për aktin tënd të dukshëm, ka qenë kundër neve. Profeti muarr shpagim për lirin e Abasit sikurse që muarr për pabesimtarët e tjer. Ti gjithashtu duhet të paguash për lirin tënde dhe të nipit tënd." Abasi (Qoft Allahu i kënaqur me te) u detyrua që të vijë me pabesimtarët dhe ti luftoj besimtarët por Pejgamberi SalaAllahu Alejhi Veselem u sjell ndaj atij në bazë të asaj që ishte e dukshme për të. Ai SallaAllahu Alejhi Vesellem u sjell ndaj Abasit (Qoft Allahu i kënaqur me te) në të njëjtën mënyrë që u sjell ndaj pabesimtarëve. Dhe sa i rënd do të jetë rasti i atyre që vullnetarisht i përkrahin pabesimtarët dhe ju japin fitore atyre?

[2] Disa shkollar bëjnë dallime ndërmjet Al-Muvalat dhe Tavalli. Ashtu ishte mendimi i shkollarëve të Nexhdit. Ata përmendën që Mavalat është fjalim i lehtë dhe të prezentohesh i gëzuar ndaj tyre. Sa për Tavali që sjell nderimin e tyre (të pabesimtarëve), ti lavdërosh ata dhe ti ndihmosh dhe përkrahish ata kundër besimtarëve dhe akte të ngajshme. Për diskutime detale shiqoni (Ad-Durar15/479)

[3] Taguti i referohet të gjithë zotave të rrejtshëm dhe liderëve. Taguti i gjdo njeriu është këndo që e adhurojn pran Allahut, të gjykosh me diq tjetër përveq ligjit të Allahut dhe Lajmëruesit të Tij SalaAllahu Alejhi Veselem; duke ju nënshtruar në atë që nuk është nënshtrueshmëri e Allahut dhe Lajmëruesit të Tij SalaAllahu Alejhi Veselem.

Dar-ut-Tawheed

Ndihmën që iu ka dhënë regjimi mbretëror kufarëve kundër muslimanëve është siç vijonë më posht:

1.-http://www.sptimes.com/2004/04/25/ne...s_help_d.shtml

Zyrtartët thonë se ndihma e Arabisë Saudite gjatë luftës ka qenë më e gjërë.

Nga Associated Press.

Botuar me 25 Pril, 2004

VASHINGTON – Gjatë luftës në Irak, Arabia Saudite në mënyrë të fshehtë e ka ndihmuar SHBA-në shumë më tepër se ajo që është paraqitur, edhe atë duke lejuar që të kryehen operacione nga së paku tre baza ajrore, lejimi i njesive speciale për sulme nga toka e Saudisë, si dhe duke i siguruar naftë të lirë, thonë zyrtarët e SHBA-së dhe të Saudisë. Sipas zyrtarëve, kampanja ajrore e Amerikës kundër Irakut ishte në thelb e menaxhaur brenda kufijve të Saudisë, ku komandantët ushtarakë kanë operuar në qendrën e komandës ajrore, kanë lëshuar tankeret rifurnizuese, aeroplanët luftarak 7-16 si dhe fluturime të sofistikura për mbledhje të informatave sekrete.

Shumë nga kjo ndihmë është mbajtur e heshtur për më shumë se një vit nga të dy vendet, për shkak të frikës se ajo do të ishte shtesë për jostabilitetin brenda mbretërisë. Shumë Saudianë e kundërshtojnë luftën, ndërsa prezencën e SHBA-së në tokën e Saudisë e përdor Osama bin Laden për ta ndërtuar levizjen e tij të terrorit. Mirëpo zyrtarë të lartë politik dhe ushtarakë nga të dy vendet, i kanë thënë Associated Press se gjatë invazionit të forcave të koalicionit në Irak, familja mbretërore e Saudisë ka lejuar të bazohen operacione të gjëra ushtarake brenda mbretërisë.

Derisa zemra e sulmit tokësor erdhi nga Kuvajti, mijëra ushtarë të njesive speciale u lejuan që operacionet e tyre në Irak t'i skenojnë brenda Arabisë Saudite, thonë zyrtarët. Këto hapësira mbështetëse u bënë esenciale pasi që Turqia refuzoi t'i lejojë forcat Amerikane të operojnë nga toka e saj.

Për të shtuar, sulmet e lancuara ajrore, fluturimet e fshehura vëzhguese dhe misionet sekrete të SHBA-së dhe të koalicionit, kanë ardhur nga tre baza ajrore të Saudisë, e jo vetëm nga Baza Ajrore Princ Sulltan, për të cilën zyrtarët amerikanë e kanë pohuar aktivitetin e tyre.

Gjatë pikës kulminante të luftës, nga Arabia Saudite janë ngritur midis 250 dhe 300 aeroplanë të Forcës Ajrore, përfshirë AWACS, C-130s, tankere rifurnizuese dhe luftarakë F-16, kanë thënë zyrtarët. Operacionet ajrore dhe tokësore gjatë luftës u lejuan në bazën ajrore Tebuk dhe në aeroportin regional Arar afër kufirit me Irakun, kanë thënë zyrtarët.

Saudianët gjithashtu janë pajtuar të lejojnë që brenda tokës së tyre të përgatiten dhe të nisen misionet e gjurmimit dhe të shpëtimit.

Gjenerali T. Majkëll Moseley, gjeneral i lartë i Forcës Ajrore i cili ishte arkitketi i kampanjës ajrore në Irak, Saudianët i ka quajtur “bashkëpunëtor të shkëlqyeshëm”, edhe pse ai u pajtua që këtë çështje ta diskutojë vetëm në vija të përgjithshme. “Me qendrën komanduese ne kemi operuar nga Arabia Saudite. Nga Arabia Saudite i kemi drejtuar aeroplanët, sensorët si dhe tankeret,” ka thënë Mosley. Ai ka shtuar se “mbështetjen tyre, këshilën, udhëheqjen dhe ndihmën e tyre.” i rruan si një thesar. Bashkëpunimi Amerikan –Saudian, i ka ngritur lartë vetullat javën

e kaluar pasi që u zbulua se Kryetari Bush, planet e tij të luftës në Irak ia ka ndarë ambasdorit të Saudisë, Princit Bendar bin Sultan para fillim të luftës.

Disa ligjvënës kanë kërkuar të dinë pse një i huaj është futur brenda një planifikimi të fshehtë luftarak.

I pyetur për qartësime, Bendar (Princi bin sultan ambasdori i Saudisë), e ka minimizuar shtrirjen e ndihmës nga Saudia, "Në ishim aleatë. Dhe u kemi ndihmuar miqëve tanë Amerikan në mënyrë që ka qenë e domosdoshme për ata. Dhe kjo ishte realiteti", ka thënë ai.

Zyrtarët Amerikan dhe Saudianë kanë thënë se Bendar është njoftuar disa herë para luftës, si pjesë e mbrojtjes e ndihmës nga Saudia, dhe ai rregullisht ka pranuar informata të reja, meqë e nevojat e SHBA-së ndryshonin.

Përgatitjet për operacionet e SHBA-së brenda Arabisë Saudite filluan në vitin 2002, kur Forca Ajrore i caktoi kontratë një kompanije Saudiane për të siguruar karburant aeroplanësh për katër baza apo fusha ajrore brenda mbretërisë, tregojnë dokumentet.

Kur filloi lufta, Saudianët lejuan që të shkrepën raketa nga flotat ushtarake përgjatë hapësirës së tyre ajrore për në Irak. Disa herë raketat kanë daluar jashtë shtegut dhe kanë rënë brenda mbretërisë, thonë zyrtarët.

Saudianët u kanë siguruar me dhjetra milionë dollarë duke e ulur çmimin e naftës, gazit dhe karburantëve për forcat Amerikane.

Gjatë luftës, disa herë përroi i kamionëve shpërndarës zgjatej me milja jashtë bazës ajrore Princ Sulltan, tha një planifikues i lartë ushtarak i SHBA-së. Saudianët gjithashtu ishin ndikues në mbajtjen e çmimit botëror të naftës në mes brengës se çfarë mund të ndodhë me fushat e naftës Irakiane. Ata e shtuan prodhimin në 1.5- milion barel në ditë gjatë -ngritjes- deri në luftë, dhe kanë mbajtur Jordanin- që mbështetej në naftën e Irakut- të furnizuar.

Zyrtarët Saudianë thonë se ata kanë dhënë ndihmë të rëndësishme ushtarake dhe informative për çdo gjë, nga kultura muslimane deri të sigurimi i kufirit të Saudisë me Irakun nga arratisja e përkrahësve të Saddam Huseinit.

Shej Ibn Bazi ka theksuar (El-Fetava 1/274): "Ekziston konsensusi midis dijetarëve se kushdo që ndihmon jobesimtarët kundër besimtarëve (Dhehar el-Kuffar `Ala el-Muslimiin), dhe u ndihmon atyre më çfarë do lloj ndihme, atëherë ai është jobesimtar sikur ata ..."

Më poshtë shihet se si Saudi u ka ndihmuar kufarëve për mbytjen e Muslimanve.

Vërejtjet e kryetarit erdhën menjëherë pas njoftimeve se forcat speciale të Amerikës kanë kryer operacione në Afganistan, si dhe lajmet se Arabia Saudite përfundimisht i lejoi përdorimin e qendrës së vet komanduese në bazën moderne ajrore Prince Sulltan, në jug-perëndim të Rijadit për çdo sulm të mundëshm kundër Al-Kaidës.

<http://www.dawn.com/2001/09/29/top1.htm>

Arabia Saudite strehon diku 4, 500 njerëz nga personeli ushtarak dhe një numër të fshehtë të avionëve luftarak në bazën ajrore Princ Sulltan. Avionët Luftarak të SHBA-së që patrollojnë në një zonë jo-fluturse mbi Irakun perendimor ngrihen nga Arabia Saudite./FoxNews

<http://www.foxnews.com/story/0,2933,34928,00.html>

Një diplomat nga Gjiri, i ka thënë AFP-së se Arabia Saudite është pajtuar t'u lejojë Shteteve të Bashkuara përdorimin pajisjeve -në gjendje të artit- të ndërtuara nga Shtetet e Bashkuara në

bazën ajrore Princ Sulltan për ta luftuar bin Ladenin dhe Talibanët.

“Arbia Saudite nuk ka kundërshtim për përdorimin e pajisjeve në Bazën Ajrore Princ Sulltan” që gjendet 100 kilometra (60 milja) në përnëdim të Rijadit, tha diplomati i cili kërkoi të ngelet anonim.

<http://www.islam-online.net/english/...rticle14.shtml>

Pentagoni lajmëroi javën që shkoi se në Arabinë Saudite kanë dërguar një komandat të lartë të Forcës Ajrore, Gjeneral-Lejtnanin Charles F. Wald që t’i mbikqyrë sulmet ajrore kundër Afganistanit nga një pikë komanduese në Bazën Ajrore Princ Sulltan në el-Harxh, rreth 70 milje (112 km) jashtë Rijadit.

<http://www.chron.com/cs/CDA/ssistory...sponse/1059310>

Për ata që e dashurojnë Fehdin, kudo qofshin ata!

S’është e çuditshme, atëherë, se qeveria e Saudisë ka reaguar me tmer dhe konfuzion kur zyrtarët Amerikanë deklaruan se bazën e njejtë ata e përdorin edhe si shtab të përgjithshëm për ndonjë kundërpërgjigje ndaj Afganistanit. Në fund, regjimi i Saudisë me sa duket do t’u japë forcave Amerikanë leje për ta përdorur bazën, e siç kanë sugjeruar disa njoftime ata e kanë lejuar këtë me 27 Shtator- por do të jenë shumë të heshtur në lidhje me të. (Economist)

http://www.economist.com/agenda/disp...tory_id=796255

Saudianët i kanë aprovuar Pentagonit përdorimin e Qendrës për Operacione të Kombinuara Ajrore (Combined Air Operation Center–CAOC), një pajisje multimiliard-dollarëshe që Shtetet e Bashkuara e kanë ndërtuar në bazën Princ Sulltan, për të drejtuar luftën ajrore kundër Talibanëve.... (CNN)

<http://archives.cnn.com/2002/ALLPOLI...dis/index.html>

Qendra nervore e luftës ajrore, Qendra për Operacione të Kombinuara Ajrore në Bazën Princ Sulltan, në Arabinë Saudite, rregullisht e ka dëshmuar veten duke ofruar fotografi të drejtpërdrejta të njesiteve dhe konvojëve, të cilat i ka siguruar me anë të kamerave Predator. Sistemi i ri i të dhënave brenda bombarderve B-1 dhe B -52 u ka mundësuar atyre të pranojnë informata të caktuara gjatë marshit për në Afganistan, e në një numër të rasteve informata të drejtpërdrejta nga Njesitet Speciale në tokë.

<http://www.nationaldefensemagazine.o...essons Can.htm>

2-Thotë imami i madh, muhadithi i shquar, dijetari i Andaluzit, Ibn Abdulberri:

والحديد الذي يعمل منه والنفط ويمنعون من شراء كل شيء فيه قوة لهم على المسلمين من السلاح والخيول والسروج السلاح وكل ما كان عدة من عدد الحرب ويمنعون من شراء ذكور ممالك أهل الذمة دون إيمانهم وأما الخمر والخنزير فلا يبيعون من شرانها فإن فصل منهم أحد راجعاً عن بلاد الإسلام فردته ريح أو سائر ما يغلبه على رجوعه فهو على أمانه ولا يزال مؤمناً حتى يرجع إلى بلاده وكذلك لو ألقته الريح إلى غير ذلك البلد من المسلمين كان على أمانه هذا هو تحصيل مذهب مالك.

"Ndalohen prej blerjes së çdo gjëje e cila i fuqizon kundër muslimanëve prej armëve, kuajve, shalëve, **naftës**, hekurit me të cilin prodhohen armë dhe çdo gjë që është prej pajisjeve të luftës.

Pengohen prej blerjes së robërve meshkuj nga ehli dhimmeh por jo prej robërshave.

Nuk pengohen prej blerjes së verës dhe derrit ..."]

E në fund të fjalës thotë: "Kjo është përmbledhja e medhhebit të Malikut".

Këto pasazhe janë shkëputur prej librit "El kafi fi fikhi ehlil medineh", fq 218, botim i shtëpisë botuese "El kutubul ilmijeh".

Këtë libër imam Ibn Abdulberri e ka shkruar për sqarimin e medhhebit të imam Malikut. Ai është bazuar për mendimet e Malikut në Muatan e imamatit, në librin e njohur "Elmudevenah" dhe në transmetimet e ndryshme prej tij.

Si një njohës i shkëlqyer i medhhebit të imam Malikut, Ibn Abdulberri në këtë libër përmend vetëm mendimin më të saktë sipas Malikut dhe shumë rradhë përmend ihtilafin në transmetimet prej Malikut dhe akoma më rradhë del nga fjala e Malikut. Edhe atëhere kur ai del nga mendimi i Malikut, e sqaron njëherë mendimin e Malikut dhe pastaj e thotë mendimin e tij. Kjo sepse ky libër është shkruar posaçërisht për të sqaruar mendimet e imam Malikut. Ndërsa mendimet e tij dhe kundërshtimet e dijetarëve Ibn Abdulberri i përmend në dy librat e tij të mëdhenj "Et temhid" dhe "El istidhkar".

E përmenda këtë sepse fjalët që Ibn Abdulberri i përmend këtu janë indirekt edhe mendimet e imam Malikut. Sidomos atëhere kur Ibn Abdulberri thotë që kjo është përmbledhja e mendimit të Malikut, ashtu siç janë edhe fjalët e mësipërme.

Këto fjalë janë shkëputur nga kapitulli i xhihadit, tema që bën fjalë për pabesimtarët që janë nga "darulharbi" dhe hyjnë në shtetin islam me "eman – siguri" që u jepet për të ushtruar tregëtinë.

Në këto fjalë imam Ibn Abdulberri sqaron që pabesimtarëve që hyjnë në shtetin islam nuk lejohet të shitet nafta. Dikur nafta ka qenë përdorur për bërjen e gjyleve, të cilave u vihej zjarri dhe hidheshin me flakëdhënëse.

Përderisa nafta mund të shërbente si burim për vrasjen e muslimanëve apo vendosjen e tyre në rrezik, atëhere shitja e saj të krishterët është ndaluar totalisht. Pra për ti mbyllur rrugën kësaj të keqe. Megjithatë nuk është e sigurtë se ata mund ta përdorin apo jo për luftë, sepse mund ta përdorin për gjëra të lejuara si ndërtimi i peshkarexheve apo për ndezjen e pishtarëve.

Mirëpo pabesimtarët që jetojnë në "darul-harb" nuk pengohen që të blejnë derra prej të krishterëve apo çifutëve që jetojnë si "ehlu dhimmeh" në shtetin islam, sepse të krishterët nuk pengohen që brenda komunitetit të tyre, si psh në një fshat ku ka vetëm të krishterë, nuk pengohen prej rritjes së derrit, por pengohen prej shitjes dhe përhapjes së tij te muslimanët, ose atëhere kur jetojnë të përzier me muslimanët. Dhe për të gjithë këtë u merret taksa doganore e ushrit që në origjinë është 10%. Ky është medhhebi i Malikut Allahu e mëshiroftë dhe medhhebi i malikive.

Nëse kjo gjë thuhet për ca gjyle primitive që bëheshin me naftë, çfarë do thoshte imam Maliku për naftën që muslimanët u shesin sot qafirave më të mëdhenj në botë. Me këtë naftë prodhohen armë të shkatërrimit në masë dhe pamasë. Aviona me pilot dhe pa pilot. Rraketa nga më të ndryshmet, tanqe, autoblanda. Të gjitha ato vihen në lëvizje me naftën e muslimanëve të cilën e kanë grabëruar ujqërit e maskuar me lëkurën e deles dhe janë shkaku kryesor dhe më i rëndësishëm i fatkeqësive mbi muslimanët.

Jo rastësisht e përktheva edhe pasazhin që fliste për shitjen e derrit mes qafirave që jetojnë në shtetin islam dhe ata që jetojnë jashtë shtetit islam ose në darul-harb, për të bërë krahasimin e çështjeve se kush është më e shenjtë dhe më parësore.

Fjalët dhe komentet e zgjatura besoj se janë të tepërta. Gjykimin ia lë vetë lexuesit.

Përktheu : F. leli

3-Abdalmuntasir Xihadi thotë: Regjimi (i Arabisë Saudite) **i dhanë Jaser Arafatit një shpërblim financiar në një shumë prej 100 milionë dollarësh për ta përmbushur misionin i cili i ishte besuar atij, dhe për ti eliminuar lëvizjet e Xihadit Islamik në Palestinë.** Pastaj regjimi e nxorri një aktvendim [fetva] e cila i atribuohet Shejh Ibn Bazit që lejon paqe me çifutët, në mënyrë që ti japë një miratim të rremë këtij veprimi të kufrit.

Njashtu **regjimi** (i Arabisë Saudite) **ka qëndruar pranë komunistëve dhe u dha atyre para dhe armë në luftën e fundit në Jemen, duke u ofruar miliarda dollarë femohuesve të regjimit Algjerian për ta vazhduar dhe për ta zgjatur rezistencën e tyre kundër muxhahidëve; dhe para kësaj, duke i dhënë Bashkimit Sovjetik 4 bilion \$ për ta shpëtuar ekonominë e tij të dështuar.**

Shih : ClearGuidance

4-Një analistë i faqës Bota-Islame thotë: Historiku i këtij Regjimi (i Arabisë Saudite) është i mbushur me plotë ndërhyrje për të përmbysur çdo regjim islam, qoftë me mbështetjen e armiqve të fesë apo me korruptimin e njerëzve të atij regjimi.

Në luftën civile në Jemen në vitin 1994 mes veriut dhe jugut , pala që i ndihmoi komunistëve ishte regjimi i saudisë megjithëse të gjithë dijetarët e Jemenit dhanë fetva se është qafir ai i cili iu ndihmon komunistëve.

Në luftën civile në Algjeri menjëherë pasi që Fronti shpëtimit islamik fitoi, **regjimi saudit i ndihmoi gjeneralët francez me 1000 autoblanda për t'i vrarë civilët dhe popullin e rëndomt.**

Në luftën në Sudan mes myslimanëve dhe jomyslimanëve Saudia u ndihmoi krishterëve duku u siguruar ushqim dhe armatim plotë dhjetë vjet.

Njashtu e njëjta ka ndodhur në Jemen kur aeroplanët Saudit i sulmuan muxhahidët në EBJEN ngaqë kërkuan të zbatojnë Sheriatin në Jemen.

Kur në Irak u formua shteti Islamik në Irakut, Saudia i hapi të gjitha bankat dhe të mirat e shtetit për ti formua edhe financiar ushtrinë e mynafikëve që ta përmbysin këtë shtet që më pas Irakun t'ia dorëzon shijave.

Po kështu ndodhi edhe me shtetin e Talibanëve, **Saudia e ndihmoi Amerikën për ta Sulmuar këtë Shtet duke ia dhënë naftën dhe hapur airoportat ushtarak që nga atje të nisën bombarduesit për të përmbysur një shtet që kërkon të zbatojë sheriatin.**

Ditëve të sodit jemi dëshmitar se si Saudia mundohem me mish e shpirt që të gjitha revolucionet në shtet arabe të përmbysen e sa për ilustrim TAGUTI i JEMENIT, TUNISIT, PAKISTANIT, janë në SAUDI si dhe patën kërkuar nga GADAFI dhe MUBAREKU të shkojnë në saudi.

Palestinë, Qeveria saudite nuk ndihmon HAMASIN nga që pretendon zbatimin e sheriatit por ndihmon FET'HIN e këta të fundit janë laik.

Në fund...

Deklarata e presidentit Francez se shtetet e gadishullit arabik do ta përkrahin Francën nuk erdh nga bindja e presidentit mbi bujarin e arabëve, por si një kërkesë e përbashkët për të luftuar sheriatin e All-llahut.

Shih:http://www.botaislame.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1888:pers-e-saudia-e-ndihmon-francen-kunder-sheriatit-ne-mali&catid=39:analiza&Itemid=58

5. Nolian Seitaj thotë:

Arratisja me turp prej Tunizisë e presidentit të saj Ben Ali, vend të cilin e qeverisi me dhunë policore dhe shkelje flagrante të të gjitha të drejtave të qytetareve të saj për mëse 24 vjet, shkaktoi një vale të pamase gezimi tek ata tunizianë të cilët e vuajtën në lëkurë regjimin e tij për gjithë këto vite. Por irritim të jashtëzakonshëm shkaktoi sidomos lajmi i vonë se ky satrap gjeti strehë në mbetërinë më të madhe të Gjirit Persik, Arabinë Saudite. Pas refuzimit për strehim që ju bë nga Franca, sponsorizuesja kryesore e Ben Aliut gjatë diktaturës së tij policore, mikpritja saudite i la pa frymë shumë prej tyre të cilët ende shpresojnë një ballafaqim me drejtësinë për këtë diktator të rradhes.

Shtetet e Bashkuara dhe Franca kishin një marrëdhënie gati “dashurore” me Ben Aliun. Madje disa herë e kishin lëvduar për punën që ky i fundit kishte bërë në shtypjen e muslimanëve, sidomos gjatë trazirave të vitit 2006. Por edhe këto rradhe mediat “e lira” Perëndimore e përshëndetën vrasjen e 150 protestuesve me heshtje totale dhe vetëm kur u pa që regjimi nuk mund ti bënte më ballë valës së protestave filluan të flisnin vakët madje duke u rrekur ta minimizonin situatën dhe ti bënin asaj një lidhje mistike me krizën ekonomike që ka përfshirë vendet e Evropës jugore, më saktë Greqinë! Madje Ministri i Punëve të Jashtme të Italisë Fratini nuk ngurroi të përbalte qindramijëra të përvuajturit tunizianë nëpër protesta si “terroriste islamikë”.

Zëdhënësi i qeverisë saudite në justifikim të azilit të ofruar për Ben Aliun u shpreh se: **“të shqetësuar për situatën e jashtëzakonshme me të cilën po përballlet populli vëlla tunizian dhe në mbështetje të sigurisë dhe stabilitetit të këtij vendi..qeveria saudite mirëpret presidentin Zin el Abidin Ben Ali dhe familjen e tij në Mbretërinë e Saudisë”!**

Mbretëria Saudite i njeh vetes gjithashtu të drejtën edhe të ruajtjes së Haramejnit Islam (Mekës dhe Medinës), Islam të cilin Ben Aliu me shokët dhe mbështetësit e tij sa në Lindje e në Perëndim janë përpjekur ta përdhosin me të gjitha metodat. Kjo mikpritje e “habitshme” saudite përveç indinjatës që shkakton tek të gjithë tunizianet por edhe muslimanët anëekënd botës (vetë komentet në faqen zyrtare të Al Jazeera-s nuk kanë nevojë për shumë koment) ngre pikëpyetje të mëdha për vetë regjimin saudit i cili jo se është më pozitiv se diktaturat e tjera të rajonit por mirëqenia ekonomike dhe faktori ndërkombëtar në këto kohë turbullirash i kanë shërbyer si paterica të qëndrueshme në luftën për mbijetesë. Njëri prej komentuesve të shumtë në Al Jazeera me ironi thoshte se sauditët janë aq zemërmirë sa nuk shohin dot njerëz në vuajtje prandaj mikpritja ndaj Ben Aliut nuk duhej keqkuptuar. Por ta lëmë ironinë mënjanë sepse pak vend ka sot për të. Nëse Arabia Saudite pretendon flamurin e Islamit ta dijë se po e mban atë sot në dorë në mënyrën më të pamerituar dhe mos ta shndërrojë shenjtërinë e Haramejnit në harem për zullumqarët.

Shih: <http://www.e-zani.com/2011/01/15/arabia-saudite-ruajtesit-e-haramejnit-apo-harem-i-zullumit/nolian-seitaj>

6. Sauditët zyrtarisht qëndrojnë kundër muxhahidëve në Siri

Gazeta e bazuar në Londër dhe në pronësi nga familja saudite **Al-Sharq al-Eusat** raportoj se vendimi i regjimit në Riad është se do të arrestojë çdo musliman nga Arabia saudite, i cili ka luftuar në Siri dhe planifikon për t'u kthyer në shtëpi në të ardhmen, shkruan UmmaNews.

Major Gjen. Mansour al-Turki, në një takim me gazetarët, tha se pjesëmarrja e muslimanëve në Xhihadin sirian është **"kundër ligjeve saudite"** (dobi: athua cilat janë ato ligje të saudisë që e ndalojnë pjesëmarrjen e muslimanëve në xhihad !!!)

Al-Turki tha të hënën se Sauditët do ti godasin muslimanët të cilët planifikojnë të udhëtojnë në Siri për t'iu bashkuar luftimeve me muxhahidët atje. Sipas tij, felëshuesit Saudit tashmë kanë njohur për sauditët, të cilët janë duke luftuar në anën e muxhahidëve.

"Ne e dimë se në Siri ka sauditë, por ne nuk kemi informata të mjaftueshme në lidhje me numrin e tyre. Pas kthimit të tyre, ata do të arrestohen dhe do të merren në pyetje. Ne nuk kemi harruar se shumë sauditë janë ndër të kërkuarit, kjo nuk ka rëndësi -.. Nëse ata janë të rreshtuar si El-Kaida, ose anëtarë të grupeve të tjera, të cilat i kemi përmendur më parë.

Prandaj, çështja mbetet e hapur për ne, nuk kemi të dhëna të veçanta mbi numrin e tyre ose informacione të mjaftueshme. Agjencionet që tashmë ekzistojnë në Arabinë Saudite do të merren me ta ", tha Major Gjen. Al-Turki.

Më parë, një zyrtar i lartë saudit e ka këshilluar perëndimin për ta rritur efektivitetin luftarak të demokratëve siriane kështu që muxhahidët "mos të kenë vend për të shkuar" në Siri.

"Unë nuk jam në qeveri kështu që unë nuk mund ta përdori gjuhën diplomatike. Unë supozoj se ne jemi duke dërguar armë dhe në qoftë se ne nuk do tu kishim dërguar armë do të ishte një gabim i tmerrshëm nga ana jonë", Princi Turki Al-Faisal, ish shefi i spiunazhes dhe vëllai i ministrit të jashtëm të Arabisë Saudite.

Al-Faisal theksoi se armët Saudite do tu dorëzohen vetëm "rebelëve moderues", por jo në duart të ekstremistëve" (d.m.th. muxhahidëve):

"Ndalni vrasjen dhe ju nuk do ti keni këta terroristë, ata nuk do të ketë vend për të shkuar në Siri", tha saudit. Sipas tij, prania e përkrahësve të Sheriatit në Siri "ishte parashikuar nga dita e parë në rast të një krize të zgjatur".

Al-Faisal tha se armët duhet të kanalizohen tek "njerëz të mirë" në mesin e opozitës për të ndihmuar rebelët sekularist demokratik "të arrijnë besueshmërinë e tyre në mesin e popullit".

Vjeshtën e kaluar, muxhahidët e Xhebbat el-Nusra i arrestuan ushtarakët felëshues jemenas, të cilët erdhën në pjesën veriore të Sirisë për ta ndihmuar Assadin me urdhër të SHBA-ve dhe me paratë e sauditëve.

Sauditët e lejuan të paktën një herë për të kaluar anijet ushtarake dhe një helikopter të rafiditëve iranianë nëpër portin arab të Xheddes (rreth 60 km nga Meka e shenjtë) në rrugën e tyre për në portin sirian Tartus. Atëherë mediat Saudite e quajti atë ngjarje një "vizitë miqësore e anijeve të marinës së Iranit".

Jo shumë kohë më parë, myftiu i pallatit saudit Abdul-Aziz Aal esh-Shejh kërkoi nga të rinjtë muslimanë sauditë të mos i bashkëngjiten muxhahidëve në Siri sepse **"ishte e**

panjohur se nën cilin flamur ishin ata duke luftuar". Aal esh-Shejh ka thënë se "do të ishte mirë" për tu dërguar para muslimanëve sirian apo vetëm "të bëjnë dua - lutje".

Është e qartë se opsioni më i përshtatshëm për të pafetë "për ta penguar kërcënimin e Islamit në Siri" është që të përdorin myfti të ndryshëm të pallatit, të cilët tani sugjerojnë "të mos shkohet për xhihad në Siri, dhe vetëm të bëhet lutje".

Siç shihet, hapi tjetër do të jetë: "Vetëm bëni dua - lutje, nuk është e nevojshme për të dërguar ndonjë para, sepse ne nuk dimë në duart e kujt ato do të përfundojnë". Dhe pastaj, më shumë gjasa, do të jetë: "Havarixhët erdhën në pushtet në Siri - përgatituni për një fushatë me sundimtarin tuaj, në mënyrë për ta luftuar grupin e së majtës. Dhe nuk ka asnjë problem nëse ju ndihmoheni nga njerëzit e librit (d.m.th. pabesimtarët)".

Muxhahidët siriane duket se tashmë mund të supozojnë se do të emërtohen si "Havarixh", sipas dijetarëve të pallatit. Çka do të vijon - vetëm koha do ta tregojë.

Departamenti i Monitorimit

Kavkaz Center

www.botaislame.com

7. Shejh Haxhaxh el-Axhmij, nga Kuvajti. Tregon realitetin e ndihmes se shteteve arabe duke fillu nga Saudia si shtet me i madh, e deri te shteti me i vogel arab „Emiratet, Katari, Kuvajti, Bahrejni. Se si keto shtete i kane bere kushtet qe kush don ti ndihmoje Siris, duhet patjeter ti dorzon parat ne menyre zyrtare, tek pergjegjsat qe i ka caktuar pushteti i çdo vendi e ata pergjegjsat jane te obliguar qe ato ndihma tu jepen vetem atyre "Muxhahideve" me te cilet eshte e kënaqur Amerika, pra nen mbikqyrjen dhe kontrollin e plote te Qafirave, dhe shejhu tregon se si po i bejne presion ketij dhe disa shoqatave qe mbledhin para per Muxhahida, dhe ky presion nuk vjen nga pushteti drejteprdrejte por nga disa pseudo-ulema, me mjekrra dhe xhybe qe pretendojne se jane "SELEFI" dhe i nderrojne fetvat sikurse xhybet ,bile edhe ma leht..

Sikurse Myftija i Saudis, ne fillim kur filloi lufta dha fetva per obligimin e ndihmes ne çfardo forme, pastaj i thanë piunat e Amerikes nuk ban keshtu duhet me ndrru fetvan, dul dhe tha duhet te ju ndihmohet Sirianve, vetem nepërmjet pushtetit, pra kush i ndihmon ndryshe do te gjykohe, ashtu siq tregon nje rast per nje Mysliman qe e kane fut ne burg vetem pse ju ka dergu para Muxhahideve, ky është vetem nje rast qe na tregon shejhu e ku mi dite edhe sa jane qe ne nuk i dime ... pastaj tregon se kur jane takuar nje her per me bisedu se si me ju ndihmu Muxhahidave, ne ate takim kane qene shumica apo te gjithe me mjekrra, pra "ulema" dhe i kanë thene shejh Haxhaxhit se ju po mendoni me ju ndihmu Muxhahideve pa mbikqyrjen e amerikes, nuk ka shance duhet me ju ndihmu vetem atyre qe thote amerika.... pra kjo ishte ne pikat e shkurta per realitetin e shteteve arabe dhe pseudo-ulemave rreth qeshtjes se Siris qe na tregon shejh Haxhaxhi Allahu e Ruajt..

Shih: <http://www.youtube.com/watch?v=uvNRIUAQ8VQ&feature=share>

8. Mbreti i Arabisë Saudite e përkrah Mubarakun-

Mbreti i Arabisë Sauditë, Abdullahu, i ka ofruar përkrahje presidentit të Egjiptit, Husni Mubarakut, dhe i ka gjykuar "sulmet ndaj sigurisë dhe stabilitetit" në Egjipt.

“Populli dhe qeveria e Arabisë Saudite, i dënon fuqishëm këto sulme, dhe se qëndron përkrah qeverisë dhe popullit egjiptianë”, është shprehur mbreti Abdullah në bisedën telefonike me Mubarakun, transmeton agjencia shtetërore saudite, SPA.

Siç bën të ditur gazeta, mbreti Abdullah, i cili për momentin gjendet në Marok, i ka bërë thirrje Mubarakut që t'i dënojë “sulmet ndaj sigurisë dhe stabilitetit” në Egjipt, të shkaktuara nga disa elementë “të hedhur” në emër të “lirisë së shprehjes”.

Nga ana tjetër, Mubaraku e “siguroi” bashkëbiseduesin se gjendja në Egjipt është e “qëndrueshme”, dhe se pjesëmarrësit përmes trazirave nuk dëshirojnë që në Egjipt të ruhet stabiliteti, porse tentojnë që t'i krijojnë “qëllimet e dyshimta” të tyre.

Përndryshe, mbreti saudit është lideri i parë i cili, në mënyrë publike, e ka përkrahur presidentin egjiptian, që prej para pesë ditësh, kur edhe filluan demonstratat.

Shih: <http://breziiri.com/2011/01/30/mbreti-i-arabise-saudite-perkrah-mubarakun/>

9. Mbreti i Arabisë Saudite mbështet ushtrinë e Egjiptit-

Mbreti Abdullah i bën thirrje arabëve të qëndrojnë së bashku kundër “përpjekjes për të destabilizuar Egjiptin”.

Mbreti Abdullah i Arabisë Saudite i ka bërë thirrje arabëve që të qëndrojnë së bashku kundër “përpjekjes për të destabilizuar Egjiptin”.

“Mbretëria e Arabisë Saudite, “njerëzit e saj” dhe qeveria qëndroi dhe qëndron nga sot me vëllezërit e tij në Egjipt kundër terrorizmit,” tha ai në një deklaratë të lexuar në televizionin shtetëror të premtën, duke mbështetur lidërshtipin ushtarak të Egjiptit.

“U bëj thirrje njerëzve të ndershtëm të Egjiptit dhe vendeve arabe dhe muslimane ... për të dalë kundër përpjekjeve për të destabilizuar një vend që është në ballë të historisë arabe dhe muslimane,” shtoi ai .

Ai gjithashtu tha se ata janë të bindur se Egjipti do të shërohet nga trazirat. **Arabia Saudite ishte një aleat i ngushtë i ish-presidentit Hosni Mubarak dhe historikisht nuk ka pasur asnjëherë marrëdhënie të mira me Vëllazërinë Myslimane. Ai premtoi 5 miliard \$ ndihmë për të Egjiptin.**

Shih :<http://teuhid.net/lajme/2455-mbreti-saudit-mbeshtet-ushtirine-e-egjiptit.html>

10. Mbreti i saudisë rreth ngjarjeve të fundit në egjipt-

"Ne jemi pro egjiptit, dhe jemi kundra terrorizmit, gjithashtu i bëjmë thirrje të gjithëve ndërhyrjeve të jashtme që të mos ndërhyjnë në çështjet e egjiptit"

(Burimi: Al Jazira mubashir misr)

Subhanallah, a del kjo deklaratë nga ndonjë muslimanë ???

Kush janë terroristet o "prijesi i besimtareve" ata qe jane djegur per se gjalli apo kufomat qe u dogjen te vdekur.. apo ata 4000 njerezit qe u vrane rrugeve te egjiptit,,?!!

Po i ben thirrje shteteve qe te mos nderhyjne ne egjipt (pasi i pe se disa prej tyre po nderhynin per te qetesuar situaten ne egjipt) e ti tani po i ndalon ata qe ta qetesojne gjendjen ne egjipt, pra je i kenaqur qe te vazhdoje te derdhet gjaku ne egjipt?!!!

Madje nuk te mjaftuan miliardat e tua qe shpenzove per tu derdhur ky gjak, por tani dilni dhe deklaroni haptazi fare se jeni me "Ushtine e egjiptit", dhe pro pucit te saj?!!!! vetem sepse frikesohesh se mos te ndodh edhe ty qe dikush te kerkoje sheriat ne saudi?!!!! aq shume e urren sheriatin, islamin dhe muslimanet?!!!!

Allahu te shkaterrofte ty, mbeshtetesit e tu, ushtine e egjiptit e te gjitha ata qe duan ta shuajne islamin.. Shih: Akidja Islame

11. Profesori i Sheriatit dhe njëri prej thirrësve të njohur të Universitetit të Jordanisë, Dr. Emxhed Korsha ua ka dërguar një dërgesë dijetarëve të saudisë përmes së cilës u ka bërë thirrje që të sqarojnë qëndrimin fetar rreth përkrahjes së shtetit të tyre përkitazi me puçin ushtarak të organizuar kundër presidentit të dal nga zgjedhjet e lira në Egjipt Dr. Muhamed Mursit.

Ndërsa dërgesa e tij përmbante këtë tekst:

Deri tek dijetarët e Njeshmërisë dhe Besimit, të Kuranit dhe të Sunetit

të Arabisë Saudite...

Vëllezër të dashur, ju që jeni të specializuara në shkencat e Teuhidit dhe të Akidës, të Kuranit dhe të Sunetit në vendin e dy vendeve të shenjta të Mekës dhe të Medinës. Allahu xh.sh që më ka krijuar mua dhe juve dhe që më dha besimin mua dhe juve, thotë:” **Dhe kur All-llahu mori zotimin nga ata që iu pat dhënë libri: që gjithqysh t’ua publikoni atë njerëzve, e të mos e fshihni, por ata e lanë pas dore atë për pak send të kësaj jete; pra, bënë punë të keqe** “ 3:187, e ky është zotimi që Allahu xh.sh e ka marrë nga ata të cilëve ua ka dhënë dijen ndërsa i Dërguari s.a.v.s thotë:” Feja është këshillë “.

Për këtë arsye e kam parë si obligim që juve të nderuar të ua tërheq vëmendjen juve që me dhjetëra vite po mësoni fenë dhe keni mësuar me mija student si nga jashtë e po ashtu edhe nga vendi, të gjithë këta i keni mësuar se “ dëgjueshmëria ndaj udhëheqësve “ është obligim fetar dhe se të kundërshtuarit e udhëheqësit është e ndaluar nga aspekti fetar dhe se për të mbështetur mendimin tuaj ju sillni me dhjetëra argumente nga Kurani dhe Suneti.

Ndërsa në vitet e fundit dhe pas një vuajtje qe e keni në shtetin tuaj nga të ashtu quajturit “ terroristë ”, keni filluar që të shtoni me të madhe intensitetin e të folurit rreth domosdoshmërisë së dëgjueshmërisë ndaj udhëheqësit të shtetit dhe rrezikut që është në daljen kundër udhëheqësit sa që e keni ekzagjeruar çështjen aq shumë sa disa prej studenteve tuaj e kanë fituar bindjen se dalja kundër udhëheqësit është thyerje e bazave të besimit.

[Dobi: Këta dijetarë të mbretërit Saud aq shumë e kanë tepruar në bindjen dhe ndëgjueshmërin ndaj mbretërit sa që siç thotë Shejhu Ebu Muhamed el-Makdisi:“ Kjo mua më përkujton guximin e një algjeriani (e ka fjalën për dijetarin e rebiovcave Abdulmalik Ramadan Xhezairin) që është guximtarë dhe thotë:“ Nuk ka muslimanë me islam të drejtë, as besimtarë me besim të sinqertë, pamarrëparasysh se në cilin shtet është ai, dhe që me gjithë zemrën e tij e të mos dëshirojë që udhëheqësi i tij të mos jetë djali i Saudit, dhe sikur do të ishte ftuar ai për të dhënë besatimin siç është mbretit apo halifës së muslimanëve nuk do të ngurronte as sa një të rrame e çërpikut! Kjo ngase ky vend është

vend islam, i cili e praktikon atë dhe thërret në të ... këtu mbaron citati i tij nga "el i,lam bi ennel azfe vel gina haram", F.57. dhe thotë:"se ky vend është një mrekulli e shekullit 14 ! ky është një shtet që nuk e do përveçse besimtari dhe nuk e urren përveçse munafiku dhe kafiri! Përderisa zbatohen urdhërat e Allahut në të! Burimi i mëparshëm, faqe 58.

Shikoni çfarë thotë:"ky është një shtet që nuk e do përveçse besimtari dhe nuk e urren përveçse munafiku dhe kafiri!" Çfarë praktikimi i sheriatit është kjo o armikë i shpirtit tënd? Këtu mbaron fjala e tij (të shejhut Ebu Muhamed el-Makdisit). Shih librin:Thelathinija f. 302.

Për Allahun, nuk kam dashur që të ua prish rehatinë tuaj e as të ua turbulloj ndejat tuaja dhe qetësinë tuaj në shtëpitë tuaja dhe me familjarët tuaj sikur të mos ju turpëronte mbreti dhe udhëheqësi juaj dhe sikur të mos ju vinte në siklet për qëndrimet e tij apo ndoshta qëndrimet e tij ishin më të mirat të mundshme sipas asaj që ju pretendoni !!!.

Mbreti juaj ishte i pari prej uruesve, përshëndetësve dhe përkrahësve të puçit ushtarak, të pabesë, dhe me një brutalitet të përsosur dhe agresioni të skajshëm ndaj legjitimitetit të një presidenti të zgjedhur me vota të lira dhe të njohur nga e tërë bota, e që postin e mori përmes kutive të votimeve. Por, ja që mbreti juaj ka miratuar një grusht-shtet të një grupi tradhtarësh ndaj një presidenti legjitim 100% dhe kjo bie ndesh me tërë atë që e besoni dhe ua keni mësuar miliona njerëzve me vite të tëra ??.

Por, a thua vallë ju lejohet juve heshtja para një harami të kulluar që e besoni dhe e mësoni se është haram së bashku me mësimet tuaja rreth besimit dhe sunetit ??

[dobi: Njashtu siç kanë qëndruar të heshtur kur është ofenduar i Dërguarit i Allahut salAllahu alejhi ve selem nga ana e një regjisorit me bërjen e një filmi të fëlliqur që u ofenduan dhe u përqeshën nënat e besimtarëve Allahu qofte i kënaqur me to, në vitin 2012 . Ku në mes tjerash dijetari i egjiptit Ahmed Ashushi ka thënë:" Ku janë dijetarët e turpëruar, ata të cilët janë punonjës të shirkut e të demokracisë, ku janë dijetarët e sunduesve, ku janë hipokritët e lëvizjeve islamike të cilët bëjnë lajka me fenë e tyre, të cilët u nënçmuan me fyerjen e Pejgamberit të tyre alejhi selam, u nënçmuan këta dijetarë nga ky i verbër i cili ishte i arsyetuar sipas sheriatit i cili edhe pse ishte i verbër u ngrit dhe vrau nënën e fëmijëve të tij kur e ofendoi ajo të Dërguarin e Allahut salallahu alejhi ue selam.

Ku janë këta dijetarë me miqtë e tyre të poshtër të cilët e fyen Pejgamberin alejhi selam me fyerjen më të rëndë që nuk mund ta paramendoj as mendja e njeriut, ne nuk po dëshirojmë nga këta dijetarë që të vrasin regjisorin, producentët dhe aktorët e këtij filmi, këta janë më të paktët që kanë mundësi që të bëjnë këtë, por ne dëshirojmë prej tyre që të thonë vetëm fjalën e vërtetë, pra ta thonë të vërtetën, vetëm kaq kërkojmë prej tyre mirëpo nuk iu janë verbuar sytë por u janë verbuar zemrat në kraharor.

Kanë dalë grupe të munafikave të cilët flisin për ndalesën e vrasjes së dhimiut dhe ruajtjen e vendeve të tyre, ambasadave të tyre ndërsa harruan ndalesën e fyerjes, sharjes së të Dërguarit të tyre dhe cenimin e nderit të grave të tij Allahu qoftë i kënaqur me ato.

Dhe u them këtij grupi të hipokritëve: "Çfarë do të bënit nëse do të ofendohej kështu kryetari i vendit tuaj apo mbreti të cilin ju e madhëroni?

Si do të ishte reagimi i kryetarit dhe i pushtetit të tij??]

shih:

http://www.botaislame.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1638&catid=178

E sidomos kur kihet parasysh se përkrahja e mbretit tuaj ishte një inkurajim dhe një legjitimitet për një grusht vrasësish nga radhët e ushtrisë dhe një numri të vogël të rebelëve që të kryen vrasjen e disa dhjetave, të derdhin gjak dhe të marrin jetë njerëzish. Ky inkurajim nga mbreti juaj ata i shndërrojë në vrasës legjitim dhe profesional por që gjaku i dëshmorëve do të bie mbi përgjegjësinë e të gjithë atyre që përkrahën, mbrojtën dhe ia dhanë legjitimitetin këtij grusht-shteti tradhtarë !!

Por a thua lejohet në Islam që të qëndroni të heshtur para një gjendje të tillë ??.

E nëse mendoni se atë që e ka bërë mbreti juaj është veprim i qëlluar dhe se nuk mund të hidhet pluhur mbi të duke e llogaritur se nëse një grup ngritët kundër udhëheqësit dhe në këtë rast ushtrisë i lejohet mbrojtja dhe ndihmesa e tyre duke e ndërruar presidentin për vetëm 48 orë dhe duke sjellë në vend të tij një president tjetër në mënyrë që i tërë ky proces të bëhet legjitimë !! A thua vallë pajtoheni dhe e pranoni se e tërë kjo është e lejuar sipas jurisprudencës islame ??.

E nëse e pranoni këtë veprim të mbretit dhe e legjitimoni atë atëherë mendoj se do duhej që ju të pranoni çfarëdo grusht-shteti që mund të ndodhë në Arabinë Saudite dhe pavarësisht se sa mund të jetë i vogël numri i atyre kryengritësve dhe se çfarë bindjesh mund të kenë ata apo së paku duhet që të heshtni dhe të mos komentoni asgjë rreth çfarëdo grusht-shteti të mundshëm në vendin tuaj pasi që ajo është dëshira e disa sauditëve.

Ju do duhej që së paku të heshtni edhe nëse këta sauditë që kërkojnë ndërrimin e mbretit tuaj janë njerëz precedentë, dilerë droge, shiia rafidije, apo njerëz me pretendime të fëlliqura dhe keqdashëse nga jashtë vendit që për synim kanë besimtarët e drejtë dhe pasuesit e denjë të sunetit.

A thua do ta pranoni një gjë të tillë ??.

O ju dijetarë sauditë: Pranojeni justifikimin tim nga përdorimi i fjalëve të duhura për qëndrimet tuaja sepse për Allahun sikur të mos ishte frika ime nga dhënia e llogarisë për diturin time dhe për fjalën e vërtetë para Allahut xh.sh nuk do të ju shqetësoja fare por duhet ditur dhe duhet të kihet parasysh se nëse ne nuk e themi të vërtetën dhe nëse ne nuk i dalim zot atyre ndaj të cilëve po bëhet padrejtësi dhe nëse ne nuk e ngremë zërin para udhëheqësve zullumqarë atëherë le të përgatitemi se për Allahun me të tillë si unë e si ju do të ndizet zjarri në Ditën e Gjykimit. Mendoj se ju jeni më të ditur se unë rreth kësaj thënie profetike.

Vëllezër dijetarë sauditë: Dijeni se fëmijët tuaj dhe tanë, gratë tuaja dhe tona, pleqtë tuaj dhe tonë nuk janë më të shtrenjtë dhe më të ngritur sesa ata që u mbytën në Egjipt derisa po e falnin namazin e sabahut. Për Allahun të gjitha këto gjakra do të jenë në përgjegjësinë e të gjithë atyre që e përkrahën daljen e një grupi tradhtar të ushtrisë kundër një presidenti legjitim dhe se këto gjakra do të na kushtojnë shtrenjtë kur të dalin njerëzit si unë e si ju në Ditën e Gjykimit para Allahut xh.sh.

Njerëzit, si unë e si ju, duhet ta dinë mirë se dënimi më i lehtë për ne para Allahut xh.sh nëse heshtim para padrejtësisë, nëse nuk e themi të vërtetën dhe nuk i kundërvihemi zullumqarëve, do të jetë sprovimi i Allahut xh.sh ndaj nesh me trazira në vendet tona dhe me vrasjen e fëmijëve, grave dhe pleqve tonë. E nuk mendoj se pendimi në këtë kohë do të ketë dobi ??.

Po e përsërisë keqardhjen time sepse ndoshta nuk kam mundur të shprehem si duhet por këto janë fjalë që burojnë nga një zemër që thajse do të shpërthej nga tërë ato gënjeshtër, intriga, shpifje, padrejtësi, vrasje në mediumet e Egjiptit dhe se e tërë kjo nuk do të ndodhte sikur të mos ishte përkrahja dhe mbështetja e mbretit tuaj...!!!!?

A thua do të shohim ndonjë qëndrim burrëror të dijetarëve siç ishte Iz Ibn Abd Es-Selam apo do të detyrohemi që të mëshirojmë dijetarët e udhëheqësve të fiseve në Andaluzi !!??.

Vëllai juaj dhe dashamiri juaj nga Jordania **Dr. Emxhed Korsha**

Përktheu: **Artan Musliu**

Siç e pamë më lartë, jo vetëm që i ka ndihmuar Shteti i Saudisë pabesimtarëve kundër muslimanëve me gjuhë, dorë, pasuri, shitjen e naftës, dashuria dhe miqësia me ta (me SHBA-në, OKB-së, Anglin, Francën etj.), si dhe marrëveshja dhe bashkëpunim me ta kundër islamit dhe muslimanëve e kështu me radhë. Nuk ka mjaftuar vetëm kjo, por ua kanë lejuar atyre (pabesimtarëve) edhe tokat, detin dhe hapsirën e qiellit për me i luftu sa ma lehtë muslimanët në vendet e tyre të cilët po kërkojnë sheriatin dhe gjykimin me të.

Lista e kufrit të regjimit mbretëror të shetit Saud në ndihmën, përkrahjen, dhe aleancën me pabesimtarët kundër islamit dhe muslimanëve është shumë e gjatë, në krahasim me atë që kemi treguar deri më tani. Sikur mos do të kishin bërë ndonjë kufër tjetër përveç kësaj, kjo do të mjaftonte për kufrin e regjimit mbretëror të Arabisë Saudite, të cilët disa prej talebeve që mësojnë vite me radhë dhe i mbarojnë studimet e tyre ende nuk e kanë kuptuar këtë çështje të kufrit, shirkut dhe tekfirit të shtetit saud.

Fjalët dhe fetvat e dijetarëve në lidhje me Kufrin e shtetit Saud

1. Shejh Enver Awlaki rahimehullah thotë: O ulema e këtij umeti feja islame ka urdhëruar që ta respektojmë atë që është në pushtet, duke e mbrojtur me këtë islamin, e si është gjendja e atij kur një udhëheqës është duke luftuar kundër Islamit, a është e arsyeshme dhe e logjikshme që islami të urdhëron për ta respektuar atë, ku i cili përpiqet në luftë kundër fesë.

Islami na ka urdhëruar për t'ju bindur udhëheqësit welijulemrit për t'i mbrojtur muslimanët dhe për t'a mbrojtur jetën, pasurin dhe nderin e tyre, e çfarë është gjendja e atij kur sundimtari e vret popullin e tij për interes të armikut.

islami i urdhëroi muslimanët t'i respektojnë (welijul-Emrin), për t'i mbajtur ai fshehtësit sekretet e muslimanëve gjë e cila nuk duhet lejuar armikut për të vënë duart mbi ta, e si pra, është gjendja kur (welijul-EMRI), prijësi i muslimanëve është ai i cili spiunon muslimanët për interesat e armikut, si dhe kur sundimtari është ai i cili punon si spiun për interesat e amerikanëve. Prej këtyre welijul-umurëve – udhëheqësive, që i kanë vjedhur pasurin e muslimanëve në miliarda në emër të ndërtimit të ushtrisë dhe kur erdhi koha që ushtria ta kryen detyren e saj për mbrojtjen e vendit është ngritur ai „welijul-emri“ dhe tha se ushtria nuk është e aftë dhe duhet të kërkojmë ndihmë nga amerikanët. Nëse ky „welijul-emri“ sundimtari nuk është i aftë për ti mbrojtur muslimanët atëherë duhet të heqë dorë nga pushteti dhe me vendin të administron ai që është më i aftë se ky...

2. Shejh Abdulmexhid ibn Muhammed el-Muni thotë: “Sa i përket këtyre pushtetarëve të sotshëm që kanë uzurpuar pushtetin në vendet islame, ata që simulojnë (aktrojnë) fenë e tyre; këto qeveri (pushtetarë) kanë rënë në kufër nga të gjitha këndvështrimet dhe kanë bërë shumë gjëra që e shkatërojnë Islamin. Disa prej tyre janë si më poshtë:

Së pari: Ata përshkruajnë dhe nxjerrin ligje duke konkurruar me Allahun, pa ndonjë leje prej tij. Allahu thotë: **“A është më mirë të adhurohen zota të ndryshëm ose Allahu, i vetmi i Plotëfuqishëm?”** Jusuf. 39.

Së dyti: Ata i binden atyre të cilët janë duke bërë ligje nacionale dhe ndërkombëtare dhe i binden këtyre ligjëvëniesve të qafirave, e cila kjo i bënë ata ndihmtarë të shirkut. Për shembull, pasimi i tyre të dispozitave dhe rregullativave që rrjedhin nga Kombet e Bashkuara që kundërshtojnë urdhërat e Sheriatit islam, në të vërtetë All-llahu i ka shpallur luftë kundër akteve të tilla. Ai tha: **“A mos kanë ata ortak (zota ose idhuj) që u përcaktuan atyre fe të cilën nuk e urdhëroi Allahu? Po sikur të mos ishte fjala vendimtare, do të kryhej dënimi mbi ta, e megjithatë, pabesimtarët do të kanë dënim të dhembshëm.”** Esh-Shura.21.

Dhe Allahu thotë: “Nuk ka dyshim se ata që u kthyen prapa (në mosbesim) pasi që u ishte sqaruar rruga e drejtë. Shejtani i shtyri ata në mëkate ua hijeshoi dhe shpresë të rrejshme u premtoi. Këtë ngase atyre që e urrejtën atë që e shpalli Allahu u thanë: **“Ne do t’ju ndëgjojmë juve për disa çështje! Po Allahu i di fshehtësitë e tyre.”** Muhamed. 25-26.

Së treti: Ata sundojnë dhe gjykojnë me ligje tjera pos asaj që ka shpallur Allahu. Kurse Allahu thotë: **“E kush nuk gjykon me atë që e zbriti All-llahu, ata janë mohues (kafira).”** Maide 44.

Dhe Allahu thotë: "Jo për Zotin tënd, ata nuk janë besimtarë (të asaj që të zbriti ty as të asaj para teje) derisa të mos zgjedhin ty për të gjykuar në atë konflikt mes tyre, e pastaj (pas gjykimit tënd) të mos ndiejnë pakënaqësi nga gjykimi yt dhe (derisa) të mos binden sinqerisht." Nisa.65

Së katërti : Ata janë të lidhur (shoqërohen) me mosbesimtarët prej jehudëve, krishterëve, dhe mushrikëve. Ata jo vetëm që janë të lidhur me ta, por janë duke punuar në mbrojtjen dhe mbështetjen e tyre, parandalojnë çdo këndë madje edhe duke i quajtur këta njerëz mosbesimtarë, duke bërë marrëveshje dhe kontrata që ata do të ofrojnë ushtrinë e tyre në mbështetje të tyre, fjalimet dhe pasurinë e tyre.

Allahu thotë: "E kush prej jush i miqëson ata, ai është prej tyre." El-Maide.51. Dhe Allahu thotë: "A nuk e ke ditur se ata që u bënë munafikë, u thoshin vëllezërve të vet nga ithtarët e librit që nuk kishin besuar : Nëse ju dëboheni, edhe ne do të dalim me ju, për çështjen tuaj, ne kur nuk do t'i bindemi askujt e nëse luftoheni prej dikujt, ne gjithqysh do t,ju ndihmojmë, Allahu dëshmon se ata janë rrenacakë!" El-Hashr.11.

Kështu janë ata sunduesit tradhtarë (të pabesë) që luftojnë kundër muxhahidëve të sinqertë dhe muwehhidëve (monoteistëve), të cilët i kërkojnë ata dhe i arrestojnë ata, duke përdorur të gjitha mjetet e mbështetjes dhe pajisjet, në mënyrë që të jenë në gjendje për të treguar shërbimin (bindjen) e tyre ndaj zotërinjve të tyre të hebrenjëve dhe krishterëve - Allahu ua dhashtë atyre atë që ata e meritojnë! Ata gjithashtu shprehin besnikërinë dhe dashurinë e tyre të plotë ndaj krishterëve dhe idhujtarëve , dhe Allahu thotë: " Nuk gjen popull që e beson All-llahun dhe ditën e gjykimit, e ta dojë atë që e kundërshton All-llahun dhe të dërguarin e Tij, edhe sikur të jenë ata (kundërshtarët) prindërit e tyre, ose fëmijët e tyre, ose vëllezërit e tyre, ose farefisi i tyre..." El Muxhadele.22.

Së pesti: Ata i lejojnë haramet (gjërat e ndaluara), për shembull, duke i dhënë leje bankave, të cilët e lejojnë kamatën, Allahu ka thënë : "E shtyrja (e një muaj në vend të një tjetri) nuk është tjetër vetëm se një rritje e mosbesimit, që me të edhe më shumë humbin ata që mohuan, pse në një vit e bëjnë të lejuar atë (muajin e shenjtë), e në një vit të ndaluar (të shenjtë), e për të përputhur numrin që All-llahu i bëri të shenjtë dhe me atë, e bëjnë të lejuar atë që All-llahu e ndaloi. Atyre u janë hijeshuar veprat e tyre të këqia. Po, All-llahu nuk vë në rrugë të drejtë popullin mohues." Et-tevbe.37.

Së gjashti: Ata bëjnë tallje me fenë e Islamit, duke i dhënë leje atyre që përqeshin dhe tallen me ajetet e Kur'anit. Ata përshkruajnë ligje që ia lehtësojnë televizionit dhe mediave tjera informative për të treguar haramet dhe ua lejojnë aktorëve, aktoreve, humoristëve, për tu tallur me fenë e Allahut. Allahu thotë:

"E nëse i pye ti ata (përse tallen), do të thonë: "Ne vetëm jemi mahnitur e dëfruar". Thuaj : "A me All-llahun, librin dhe të dërguarin e Tij talleni?" Mos kërkon fare ndjesë, ju pasiqë (shpallët se) besuat, keni mohuar. Nëse një grupi nga ju i falim, grupin tjetër e dënojmë, ngase ishin kriminelë. Hipokritët dhe hipokritet janë si njëri tjetri; urdhërojnë për të keqen e ndalojnë nga e mira dhe shtrëngojnë duart e tyre. Harruan All-llahun (nuk i binden), prandaj Ai i harroi (nga mëshira). Nuk ka dyshim, hipokritët janë ata të prishurit." Et-tevbe. 65-67.

Këto gjashtë pika janë vetëm disa nga pikat që e mohojnë Islamin ata të cilët pohojnë pushtetin mbi vendet e muslimanëve në këto ditë dhe kohë; nuk kemi folur më tepër nga shkakut e shkurtër i këtij libri.

Marrë nga libri: Akidetul taifetul mensura

(Akidja e grupit të shpëtuar) f. 64-70. Shejh Abdulmexhid ibn Muhammed el-Muni

Përktheu dhe përshtati: Ahmed ebu Muhamed

3. Shejh Abdulmun'im Mustafa Halima - Abu Basiri thotë:

“Mosbesimi (kufri) dhe krimi i sunduesve mund të shikohet përmes pikave të mëposhtme”:

- Ata nuk gjykojnë me atë që zbriti All-llahu, ata e urrejnë atë, kthehen nga ajo, e përçmojnë atë, dhe gjykimin e Allahut e konsiderojnë të pavlefshëm;

- Ata Sheriatin e Allahut e kanë zëvendësuar me ligjet e kufrit dhe mohimit, ata i kanë detyruar njerëzit dhe me këtë i kanë shtrënguar njerëzit në poshtërsi dhe shthurje në qoftë me dashje ose pa dashje !!

- Ata vetëvetës ia lejuan t,ju përshkruajnë ligje njerëzve pos ligjit të Allahut. Ata unicitetin e përshkrimit të ligjit ia caktuan vetës dhe jo Allahut;

- Ata kërkojnë gjykimin e të së drejtës ndërkombëtare të shteteve pabesimtarëve që kundërshtojnë ashpër sheriatin e All-llahut;

- Ata kanë prishur shumë farze të islamit dhe ato që atyre njerëzve janë të obliguar me të. Këta sundues nuk i japin urdhëra vartësve të vet për të praktikuar farzet e islamit dhe vaxhibet e saj, por përkundrazi, ata i akuzojnë ata që e praktikojnë islamin dhe kjo është arsyeja pse njerëzit janë duke i ndëshkuar rreptësisht;

- Ata janë ata që parapëlqejnë të flasin për besimtarët si për njerëzit e shthurur. Kështu që ata i lejuan mëkatet e tyre dhe këtë ua zbukuruan në sytë e njerëzve. Regjimet tagute përmes politikës së tyre me anë të kërcënimit dhe imponimit e detyrojnë popullin e tyre në mëkatet e ndaluara;

- Ata fshehurazi dhe haptazi miqësohen me armiqtë e Allahut në armiqtësin e tyre kundër muxhahidëve dhe Muwehidëve nga radhët e këtij Umeti! Ata janë syri i krishterëve dhe çifutëve dhe shikojnë pasurit e muslimanëve, të cilët e grabitin dhe ia dorëzojnë pabesimtarëve;

- Disa prej këtyre regjimeve të tagutëve nuk janë asgjë më tepër se qentë e zakonshëm të egra në çështjen e ruajtjes së shtetit çifut. Disa prej këtyre regjimeve paraqesin bazat ushtarake amerikane në mënyrë që të lejojnë amerikanët për të sulmuar muslimanët në mbarë botën;

- Shumica e tyre janë duke bërë thirrje në parullat e pabesimtarëve siç janë: socializmi, demokracia, sekularizmi, edhe sikur do të donim për ti numruar ato nuk do të kishim pasur sukses me i numruar të gjithë ato parullat e tyre;

- Këta udhëheqës përmes elektronikës së tyre dhe të mediave të shkruara, përmes procesit të “edukimit” social favorizojnë lavdërimin dhe (festimin) e tagutit. Në të njëjtën kohë e përhapin “kulturën” e talljes të islamit nëpërmjet fyerjes dhe sharjes të All-llahut dhe të Dërguarit të Tij. Kështu që, tallja dhe fyerja me islamin është bërë shakaja e përditshme tek shumë popuj arab dhe jo-arab (të cilët përkatëzohen në islam). Edhe pse ata për shkak mizorive të tyre nuk janë përgjegjës ndaj askujt, dhe nuk japin llogari ndaj askujt!! në qoftë se dikush guxon të kritikojë tagutët nga radhët e atyre që janë në pushtet, atëherë ndaj tij pothuajse në të gjitha vendet arabe pason ose dënimi me vdekje ose përjetë në burg pa kurrfar të drejte në të drejtat e tij civile.

-Këta udhëheqës të drejtat dhe detyrimet e ruajtjes së fronit të tyre dhe organizimin shtetëror e themeluan sipas përkatësisë së “Atdheut” ku ata i përkasin. Rreth Akidës, Islamit, dmth të burimit të cilët njerëzit e nxjerrin mënyrën e sjelljeve të tyre, këta liderë nuk kujdesën fare për këtë.

Këto janë vetëm disa lloje të shfaqjeve në mënyrë publike të kufrit të tyre të cilat janë të pandashme e një pjese të veprimeve të këtyre kriminelëve. Kjo është e dijshe dhe e qartë për çdonjërin, si për njerëzit e zakonshëm njashtu edhe për shtresën intelektuale të shoqërisë. Tekstet juridike të sheriatit dhe ixhmaja (konsensusi i dijetarëve) flasin qartë rreth kufrit të këtyre sundimtarëve!

Përkundrazi, unë themë: ata nuk kanë lënë asgjë nga ajo që e prishë imanin dhe që atë nuk e kanë bërë ata. Gjithashtu, do të shihni këta sundimtarë që janë "veshur" me ato gjërat që të nxjerin nga feja ku për të cilën ka konsensus mes dijetarëve rreth kësaj. Ata e bëjnë atë haptazi pa turp ose siklet, këmbëngulës dhe tepër arrogant. Këtë shumë mirë e dijnë ata të cilët e njohin fenë e Allahut dhe e njohin "fenë" e këtyre tagutave dhe gjendjen e tyre të drejtë. Ata dallojnë vetëm në atë që kufri i disa prej tyre është më i qartë dhe i dukshëm nga kufri i të tjerëve.

Nëse na është e njohur gjendja e këtyre tagutave sundimtarë në mënyrë të qartë, nëse gjendja e organizimit shtetëror të këtyre është më e qartë edhe nëse e kemi të qartë qëndrimin e tyre ndaj sheriatit kundrejt sistemit tradhëtar të tagutit të tyre dhe ky qëndrim nuk e aprovon asnjë mospajtim apo ihtilaf, atëherë ne vetëm duhet të pyesim një pyetje më të rëndësishme: Si duhet ne të sjellim vendimin me sheriat ndaj këtyre pushtetarëve që i përshtatët ky përskrim i Sheriatit atyre? A jemi të obliguar t'i bindemi atyre dhe të sillemi ndaj tyre si ndaj sundimtarëve të vërtetë të islamit apo na është lejuar të bëjmë kryengritje dhe të bëjmë xhihad kundër tyre derisa nuk largohet e keqja e tyre nga shpina e këtij ummeti?

Unë them se nuk ka dyshim se tekstet e Sheriatit e obligojnë umetin për ti kundërshtuar këta taguta pabesimtarë dhe ndihmësit e tyre! Ixhmaja e Selefite dhe halefit nuk e lejojnë kafirin të menaxhojë një shtet të muslimanëve pamarrëparasysh a është në pyetje njeriu që ka lindur si kafir apo është në pyetje kufri i njeriut i cili ka dezertuar nga feja. Allahu thotë:

"All-llahu kurrësi nuk iu mundëson jobesimtarëve mbizotërim të plotë mbi besimtarët." (Kur'an, En-Nisa:141)

Imam Buhariu e transmeton hadithin nga Ubade Ibn Samiti, radijallahu anhu, se ai ka thënë: **"Pejgamberi, salallahu alejhi ue selam, na thirri dhe ne ia dhamë besatimin. Ajo që ne kemi qenë të obliguar për besatim ishte: të ndëgjojm dhe të repesktojm, në të mirë dhe në të keqe, në vështirësi dhe në lehtësi, dhe që sundimtarët të mos i kundërshtojm përveç nëse shohim në ta kufr të qartë, ku për të cilin kufr do të kemi dëshmi të pakundërshtueshme nga All-llahu. "**

Umeti ynë nga tagutat në pushtet çdo ditë haptazi shohin kufr të qartë dhe ne në lidhje me këtë, kemi dëshmi nga Kur'ani dhe Sunneti. E mohon këtë fakt vetëm ai që është Xhehmi ekstrem ose injorantë që Allahu ia ka marrë të pamunit e zemrës dhe syve! Këtë nuk e kupton ai i cili për shkak dobisë të vogël të kësaj dunjaje të cilët tagutat ia mundësuan atë duke e shitur fenë e tij. Pikëpamjet e atyre që shmangen nga mësimet e qarta të Islamit nuk merren parasysh dhe kjo nuk ka kurrfarë rëndësie!

El-Kadi Ijjad thotë: **"Konsensusi i dijetarëve është se pushteti nuk bënë asesi t,ju dorëzohet pabesimtarëve. Në rastë se sunduesi ekspozon kufrin e tij, do të hiqet nga pushteti. Gjithashtu e njëjta gjë vlen edhe nëse ai e lenë pas dore namazin dhe ndalet duke mos i urdhëruar njerëzit ta falin namazin."**

Ky është gjykimi i sheriatit për çështjen kriminale të tagutave. Këto janë tekstet e sheriatit dhe ixhmaja e Dijetarëve.

Abdulmun'im Mustafa Halima - Abu Basir

4. Gjithashtu Abdulmun'im Mustafa Halima - Abu Basiri thotë:

1. Regjimi saud, siç është rasti edhe me regjimet e vendeve tjera arabe, është regjim që e përzien hakkun (të vërtetën) me batilin (gënjeshtërinë).

Aspekti i vërtet mund të shihet nëpërmes simboleve të teuhidit (monoteizmit) në flamur të këtij regjimi dhe përmes pohimeve me gojë se ky është shtet islamik dhe se zbaton ligjin islam (sheriatin). Ky fakt edhe më tutje vazhdon që ti mahnit shumë njerëz! Megjithatë, e ashtuquajtura Arabi Saudite pikërisht nuk dallon prej vendeve tjera sekulariste.

2. Secili që e lexon sistemin e drejtësisë saude mund lehtë ta vërej se ky është regjim i cili merr nga shpallja e Allahut vetëm atë çfarë i përgjigjet, e duke i neglizhuar pjesët e shpalljes që atij nuk i konvenojnë.

3. E bindur se nuk mund të mbështetet vetëm në vetveten apo në popullin e saj, familja saude ia shtriu duart Britanezëve, të cilët ndihmuan që ta forcojnë mbretërinë dhe qeverinë kundër lëvizjes ihvane dhe pasuesve të shejh Muhammed ibn Abdul Vehabit, rahimehullah, në atë masë sa që themeluesi i ashtuquajtur Arabi Saude merrte edhe pagë nga Britania, dhe këtë e ka konfirmuar edhe njëri nga nipërit e tij. Sot edhe më nuk është fshehtësi se regjimi saud plotësisht është në strehim të Amerikës.

4. "Komisioni i përhershëm për fetva ka dhënë fetvan që vijon: " Qafir është secili që nuk bënë dallim ndërmjet jehudëve, krishterëve dhe mosbesimtarëve tjerë në njërën anë, dhe muslimanëve në anën tjetër, përveç që bënë dallim sipas nacionalitetit, dhe i konsideron si të barabarta të gjitha vendimet e tyre (ligjet). Kjo fetva ka shkaktuar që shumë njerëz të jenë të zymtë, por ende është efikase në botën arabe. A nuk është edhe regjimi saud pikërisht i tillë?

5. Gruas saude i ndalohet që të martohet me një burrë që nuk është nga e ashtuquajtura Arabi Saudite, edhe nëse ajo është e kënaqur me fenë dhe karakterin e tij. Po ashtu, mashkulli saud i ndalohet që të martohet me gruan e cila nuk është nga e ashtuquajtura Arabi Saudite derisa nuk arrin kohë të caktuar, derisa nuk realizon kushtet e caktuara dhe derisa nuk merr lejen e caktuar nga mbreti. Pejgamberi, salallahu alejhi ve selem ka thënë: "Nëse nuk martoheni, do të bëhet fitne (intrigë) dhe fesad (çrregullim) i madh në tokë."

6. Me mijëra njerëz janë mbytur në vendet muslimane dhe në botën arabe. Dhe çfarë ka bërë regjimi saud në lidhje me këtë çështje? Asgjë!!! Në realitet, u ka ndaluar edhe imamëve të bëjnë dua (lutje) haptazi për fitore të muxhahidëve dhe rënie të Amerikës. Në fjalimet dhe lutjet e tyre edhe gjatë kohës së haxhit nuk përmenden xihadi dhe muxhahidët. Në mënyrë që ta mbulojnë këtë, regjimi saud i ka urdhëruar shejhat e tij që të bëjnë dua në përgjithësi për tërë ummetin islam dhe i ka nxit qytetarët e saj që të mbledhin të holla të cilat dërgohen në tërë botën, dhe këtë kryesisht për ndërtimin e xhamive. Andaj, mos u befasoni nëse, për shembull, edhe në pjesën më të largët të Indonezisë gjendet një xhami madhështore me shkrimin: "E ndërtuar nga donacioni i qeveris së Arabisë Saude".

7. Regjimi saud ka vendos marrëdhënie diplomatike dhe jo diplomatike me vendet të cilat

para syve të tërë botës kanë mbytur masovikisht musliman. Vendet të cilat mbajnë lidhje harmonike me të ashtuquajtur Arabia Saudite janë: India, Rusia, Filipinet, Kina, Izraeli dhe natyrisht Amerika. E kemi të njohur se Amerika e ka sulmuar Afganistanin dhe Irakun dhe se qëndron pas çdo masakre i cili është vepruar nga ana e sionistëve jevrej në Palestinë. Megjithatë, pavarësisht nga kjo, regjimi saud edhe me tutje mban lidhje të mrekullueshme diplomatike, ekonomike, ushtarake dhe vëllazërore me Amerikën!!! Qeveria e Saudis i shet naftën Amerikës dhe shumë vendeve tjera të cilat e ndihmojnë okupimin sionist në Palestinë. Duke iu falënderuar luksit dhe arrogancës së saj, qeveria saude ka rrol kryesor në nënshtrim të plotë për të gjithë rajonin arab, në interesat e shtetit sionist e hebrenj.

8. Amerika gjithashtu ka edhe baza ushtarake në të ashtuquajtur Arabia Saudite. Shumë imam dhe dijetar të islamit janë burgosur dhe janë mbyllur nga ana e qeveris saude sepse në xhamit e këtij vendi haptazi janë lutur për shkatërrimin e Amerikës dhe kanë dhënë fetva ku e kanë bërë hallall gjakun e jehudive derisa jehudët e derdhin gjakun e vëllezërve tanë në Palestinë. Regjimi saud e ka heq xhihadin në rrugën e Allahut, plotësisht, e ka fshirë nga fjalori dhe mendimi! Ky është regjim i cili ndjek, burgos dhe mbyll popullin e vetë dhe ulemat sepse nuk dëshirojnë të bëhen në anën e tij! Ky është regjim i cili e ka formuar ushtrinë vetëm me një qëllim, e ai është që ta mbroj fronin mbretëror dhe familjen mbretërore!

9. Regjimi saud financon dhe haptazi qëndron pas një numër të madh stacioneve TV-ve ato lokale si dhe ndërkombëtare, gazeta dhe revista të cilat propangojnë amoralitet, ateizëm dhe sekularizëm. Emrat e tyre janë për të gjithë të mirë njohur.

10. Ky është regjim i cili ndjek, burgos, mbyll dhe torturon në mënyrat më të këqija të torturimeve të gjithë ata që kanë guxuar ta fyejnë mbretin apo ta sjellin në çështje të statusit të tij të lartë. Nuk janë të rralla edhe mbytja e personave të tillë! Megjithatë, kur fyhet haptazi Allahu, xhele shenuhu, siç është rasti në tregimin “Al-Karadib” të cilën e ka shkruar zindiku saud (felëshuesi në fe) Turki el-Hamdi, dhe në të cilën ka shkruar:” Do të thotë, Allahu dhe shejtani janë dy fytyra të një shpikësi”, (Eudhubilah) askujt atëherë nuk iu ankua askush dhe askush nuk u mbajt përgjigjes për këtë. Turki el-Hamdi vazhdon që lirisht të udhëton nëpër vend, ndërsa tregimet e tij, plot kufër dhe herezi, edhe më tutje janë shtypur dhe shitur me bekimin e plotë të qeveris saude!!!

www.Botaislame.com

Burimi: www.en.altartosi.com

5. Shejh Naser bin Hamad bin Humajd el- Fehdi thotë: “Unë ende bëjë tekfir ndaj shtetit, dhe nuk ndiej keqardhje në lidhje me të. Në fakt, pabesia e saj vetëm se është rritur para syve të mi, se unë kamë parë, gjatë marrjeve në pyetje se si shteti kujdeset më shumë për kryqalinjtë se sa që kryqalinjtë kujdesen për vetën e tyre. Për më shumë, shteti ngriti pluhur në media dhe lajmëroi se ajo dhe kryqalinjtë janë në të njëjtin hendek, dhe kjo është felëshim sipas konsenzuesit - dhe prej atyre që e cekën këtë konsensus janë Sheikh Ibn Bazi, Allahu qoftë i plotmëshirshëm ndaj tij - ...

Dhe unë i ftoi në debat të gjithë dijetarët e këtij shteti, dhe në krye të tyre muftiun, për një debat të hapur në këtë qështje, dhe betohem në Allahun se unë do ta vërtetoj pabesimin e këtij shteti nepërmjet Librit, Sunetit, konsenzusit dhe thënjeve të dijetarëve prej të gjitha medhëhebeve, edhe nga dijetarët e këtij shteti siq janë Sheih Muhamed bin Abdiluehabi”...

Shih: **Letër nga alimi i burgosur**

6. Shejh Ebu Muhammed Asim el-Berkavi thotë: "Ne kur këta taguta dhe pasuesit e tyre i kemi shpallur pabesimtarë e kemi bërë këtë për shkak shirkut të tyre të qartë që e bëjnë ndaj Allahut subhanehu ve teala, duke iu robëruar zotërrave të tyre të ndryshëm, duke i marrë këta zotërëra si ligjëvënës pos Allahut dhe pushtetin që ata e kanë, është shirk dhe ligjë i kufarëve. Dhe këtyre ligjeve u dëshirojnë ata ligjëvënie, sundimtar dhe zot tjetër përveç Allahut si dhe zgjedhin ligje tjera pos ligjeve të islamit.

Për këtë arsye, ne i konsiderojmë ata pabesimtarë për shkak prishjes së dëshmisë të njësimi të Allahut (tevhidit), për çfarë arsye të tillët janë shpallur qafira nga ana e të gjithë muslimanëve. Ne nuk i konsiderojmë ata pabesimtarë në bazë të gjërave të paqarta, ose në bazë të përmbylljes që mund të kuptohet nga fjalët dhe veprimet e tyre, ose mbi bazën e dyshimit apo trillimit apo duke u bazuar në diçka tjetër, të cilën kemi folur më herët, ku kemi paralajmëruar, dhe jemi distancuar nga kjo, nga e cila kjo ka ardhë deri te gabimet në tekfir.

Shih: thelathinije f.612-613.

7. Shejh Ebu Faris Selman bin Ahmed ez-Zahrani ka thënë: "Dhe unë në mënyrë të qartë e deklarojë këtë të ndëgjojë çdo kush, që shteti Saud është shtet pabesimtar dhe regjim i tagutit kundër të cilit ne duhet të luftojmë dhe t'i mbysim të gjitha tagutat e tij.

Ne gjithashtu duhet bërë të njohur kufrin e tyre dhe mohimin e tyre si dhe veprave të tyre. Ata nuk kanë asnjë ahd (marrëveshje) me ne, as ndonjë bej, a-të (besatim) ose ndonjë mbështetje nga ne, dhe asnjë fetva prej dijetarëve të këqij nuk do t'i kthejë ata brenda islamit, as tezkija (lavdratat) nga dyfytirëshat alimu lisan (gjuha e dijsme). Hakk është vetëm ajo që gjindet në Librin e Allahut dhe Sunnetin e Profetit Muhammedit salAllahu alejhi ve selem. ...

Gadishulli Arabik duhet me qenë vetëm për fenë e Islamit, pasi dy fe nuk mund të ekzistojnë në këto vende. Natyrisht, fukahat janë në mospajtim me njërin tjetërin në qoftë se dhimmijëve (Çifutëve dhe Krishterëve) u lejohet të lundrojnë mbi Detin e Kuq apo jo.

E si pra, atëherë mund të fluturojnë aeroplanët e kryqalinjëve lirisht duke mos u brengos fare mbi gadishullin Arabik. E çka është puna e tankeve dhe anijeve të pushtuesve kryqtarë, të cilët kontrollojnë lumenjtë, detin, dhe tokën ... !!!

Shih: Mesazhe rreth thirrjeve të rreme

8. Hoxha Abdulmuntasir Xhihadi thotë:

1. Qeverisja sipas ligjeve të bëra nga njeriu, dhe legjislacione të këtij lloji. Duke shikuar në listën e zezë është edhe miratimi i ligjeve që lejojnë interesat e bankave për të rritur veprimtarinë e tyre. Kjo përfshin gjithashtu një numër të ligjeve të tilla siç është ligji për punë dhe punëtorët, ligji për ushtrinë e Arabisë Saudite, dhe ligji i tregtisë, dhe ligje të tjera, që kandidojnë në kundërshtim me ligjin e Allahut.

2. Lojaliteti [përkrahja] e regjimeve të armiqve të Islamit, siç janë hebrenjtë, të krishterët, ateistët, dhe armiqësia e regjimeve tjera kundrejt Islamit.

3. Zbatimi i ligjeve laike [sekulariste] në lidhje me politikat e saj të jashtme, si dhe vendosjen mënjane të ligjeve të Islamit në lidhje me marrëdhëniet ndërkombëtare.

Ata e kanë arritur këtë duke e ditur shumë mirë se ndonjë prej këtyre ligjeve është e mjaftueshme sa për ta nxjerr prej islamit propaganduesin e saj.

Allahu i Lartësuar ka thënë: **A i vure re ata që mendojnë se besuan atë që të zbriti ty, dhe atë që zbriti para teje, se si dëshirojnë që mes tyre të gjykojë Taguti, e duke qenë se janë të urdhëruar që të mos e besojnë atë. E shejtani dëshiron t'i humbë në pafundësi.** [Kur'an 4:60]

Shejh Abdul Rahman ali Shejh thotë në interpretimin e këtij ajeti: "Kushdo që thërret në drejtim tjetër përveç ligjit të Allahut dhe të Dërguarit të Tij, është larg asaj nga ajo që i Dërguari (paqja dhe mëshira qoftë mbi të) erdhi me të, e nëse i jep përparësi diçkaje tjetër përveç kësaj ai i ka bërë shirk Allahut me këtë në bindje dhe ka cenuar atë që i Dërguari erdhi me të, siç e ka urdhëruar Allahu Më i Larti kur ka thënë: **"Dhe gjyko mes tyre me atë që zbriti Allahu dhe mos i ndiq dëshirat e tyre."** [Kur'an 5:49]

Pra, kushdo që e shkel atë që All-llahu e ka urdhëruar të Dërguarin e Tij (paqja dhe mëshira qoftë mbi të) dhe gjykon me ndonjë ligj tjetër pos atë që e shpalli All-llahu, ose kërkon për të ndjekur dëshirat e tija ai e ka prishur islamin e tij dhe e ka hequr imanin prej qafës së tij, edhe nëse ai pretendon që është musliman." [Fathul Majid Sherh Kitabul teuhidit. f. 292]

Shejh ul Islam Ibn Tejmija thotë: "Kjo është e njohur tek dijetarët e Islamit, me konsensusin e të gjithë muslimanëve, se çdo kush që dëshiron të ndjekë një fe tjetër përveç fesë islame, dhe një ligj tjetër pos atij që e solli Muhamedi (alejhi selam) është mohues." [Majmou'ul fetva vol. 12, faqe 524].

Allahu më i Larti ka thënë:

"O ju që keni besuar: Mos i merrni hebrenjtë dhe të krishterët si miq dhe mbrojtës të juve, ata janë mbrojtës dhe miq të njëri-tjetrit, dhe kush nga ju i merr ata si mbrojtës, ai është prej tyre All-llahu nuk e udhëzon popullin zullumqar." [Kur'an 5:51]

Miqësia me mohuesit dhe animi nga ata kundër muslimanëve konsiderohet si refuzim i plotë i Islamit. Shejhul Islam Ibn Tejmija e ka përmendur këtë, siç ka thënë Shejkh Muhamed Ibn Abdul Uehabi në mesin e dhjetë pikave, të cilat të nxjerrin nga Islami.

Kjo bëhet e qartë nga ky regjim i Saudit që nuk ndryshon nga regjimet tjera të cilat i mbizotërojnë felëshuesit e vendeve muslimane, edhe pse ai mund të përpiket për ti mashtruar njerëzit me anë të zbatimit të disa nga ligjet e Islamit mbi njerëzit e thjeshtë, në veçanti në ligjet e titulluar nga ligjet personale".

Kjo është situata që mbizotëron me regjimin e dinastisë të Saudëve.

Burimi: ClearGuidance

9. Hoxha Idriz bilibani thotë: "Sot tek këta taguta nuk kemi atë lloj të mosgykimit me atë që e ka shpallur **Allahu** e që është kufr i vogël. Ajo që sot është e pranishme është hedhja e sheriatit pas shpine, ndryshimi i ligjeve të **Allahut** me ligje sekulariste si dhe përshkrimi i ligjeve në kundërshtim me fenë e **Allahut** e cila kjo paraqet kufr të madh, i cili kufr të nxjerr nga feja. Me një vend tjetër thotë: jo vetëm ata që nuk gjykojnë me atë që e ka shpallur **Allahu** në situata të caktuara, por ata i kanë ndryshuar ligjet e **Allahut** për të formuluar ligjet e njerëzve të humbur, duke fabrikuar ligje në kundërshtim me sheriatin e **Allahut**, duke e lejuar atë që **Allahu** e ka ndaluar dhe duke ndaluar atë që **Allahu** ka lejuar, dhe pushtetin ua dorëzojnë njerëzve edhe parlamentit, e jo **Allahut** subhanehu ve te'ala.

Për më tepër shiqo: Ndhimoi vëllaut tënd qoftë dëmtues apo i dëmtuar.

10. Hoxha Ibrahim zaimi thotë: "Presidentat dhe hukamet e sotëm janë qafira me plotë gojën e muslimanit, pasi ata kanë rënë në shumë lloje të kufrit dhe jo vetëm gjykimin me demokracinë. Ata kanë rënë në kufrin e teshrisë, dhe teshria është kufr direktë pa asnjë sqarim qoftë edhe në një ligjë të vetëm. Ndërsa gjykimi jo me ligjë të Allahut ka shpjegime dhe raste që nuk del njeriu nga feja, mirëpo, origjina është se mos gjykimi me ligjë të Allahut është kufr i madh, siç e ka thënë këtë edhe shejh El-Hazmij. Poashtu kanë rënë edhe në kufrin e talljes me fenë e Allahut dhe ajetet e Allahut etj. etj. kështu që nuk ka në fetvan e shujukve justifikim të presidentave, pasi vetë ata i quajnë qafira kush nuk gjykon me sheriat."

11. Al-jazira dhe A-afaq kanë thënë: "Mbreti i Arabisë Saudite, Abdullah ibn AbdulAziz, ka thirrur në dialog në mes të Muslimanëve, Krishterëve dhe Jehudëve, dhe kjo është një thirrje që nuk është bërë më parë nga Saudia.

Dhe ka deklaruar se, këtë mendim e ka diskutuar edhe me dijetarët e Saudis, dhe se ata janë pajtuar me mendimin e tij, dhe ai e ka për qëllim të organizoj një konferencë që ta marr mendimin e gjithë botës Islame rreth mendimit të tij që, siç e ka quajtur ai:

"Bashkimi me vëllezërit tanë në iman dhe sinqeritet për çdo fe, sepse të gjithë ne i kthehemi një Zoti."

Dhe ka thënë: ***"Dhe për këtë shkak e kam vizituar Vatikanin dhe jam takuar me Papën dhe e falënderoj për mirëpritjen që ma ka bërë. Më ka bërë një mirëpritje që nuk do ta haroj asnjëherë, një pritje njerzore, dhe ia kam parashtruar mendimin tim që t'i kthehemi një Zoti ashtu siç na ka urdhëruar në librat e zbritur nga Ai: Tevrati, Inxhili dhe Kur'ani."***

Dhe ka shtuar duke thënë: ***"E lusim Zotin që të na jap sukses të gjithëve së bashku me këto fe dhe me fjalët me të cilat na ka urdhëruar Zoti."***

Koment nga përkthyesi:

Vëllezër në Islam, a nuk është turp për një udhëheqës të një shteti ku ka lindur Pejgamberi s.a.v.s që të thërrasë në dialog ndërfetar dhe duke i quajtur të krishterët dhe jehudët vëllezër, dhe jo vetëm kaq, mirëpo edhe duke thënë se ne dhe ata e adhurojmë një Zot!!!

Ne nuk e adhurojmë të njejtin Zot, ne e adhurojmë vetëm Allahun xh.sh. kurse atyre u themi ashtu siç u ka thënë Allahu xh.sh., ku thotë:

"Thuaj: "O ju jobesimtarë! Unë nuk adhuroj atë që ju e adhuronit! As ju nuk jeni adhures të Atij që unë e adhuroj! Dhe unë kurrë nuk do të jem adhures i asaj që ju adhuronit! Por edhe ju nuk do të jeni adhures të Atij që unë e adhuroj! Ju keni fenë tuaj (që i përmbaheni), e unë kam fenë time (që i përmbahem)!"

[El-Kafirun, 1-6]

Në çka është duke thirrur ky mbret?! Pa dyshim se është duke thirrur në kufër dhe humbje.

Athua vallë, si do ta arsyetojnë dijetarët e Saudis këtë kufër të mbretit të Saudis, e që nuk po mund t'i them në emër (Abdullah -Rob i Allahut) pasi që ai ka bërë kufër të qart.

Ajo në çka duhet thirrur të Krishterët dhe Jehudët është fjala e Allahut xh.sh., ku thotë:
"Thuaju (o i dërguar): "O ithtarë të librit (Tevrat e Inxhil), ejani (të bashkohemi) te një fjalë që është e njëjtë (e drejtë) mes nesh dhe mes jush: Të mos adhurojmë, pos All-llahut, të mos ia bëjmë Atij asnjë send shok, të mos e konsiderojmë njëri - tjetrin zotër pos All-llahut"! E në qoftë se ata refuzojnë, ju thoni: "Dëshmoni pra, se ne jemi muslimanë (besuam një Zot)!"
[Ali-Imran, 64]

O mbret i Saudis, pendohu tek Allahu xh.sh. për kufret që je duke i bërë, sepse vAllahi, nuk do të të sjell dobi as pasuria, as familja, e as pushteti me të cilin të ka provuar All-llahu, kur ta takosh Allahun xh.sh.

Përktheu : Ebu Usame

Burimi:Al-jazira dhe A-afaq

www.KurandheSUNET.com

Gjithashtu edhe prej atyre dijetarëve të cilët e folën të vërtetën (rreth kufrit të regjimit Saud) kur u heshtën gjuhët... Të cilët sqaruan të kotën dhe alarmuan prej saj, të cilët sot janë pas shufrave të hekurit nëpër burgjet e qeverisë Saudite, duke duruar dhe llogaritur këtë si shpërblim tek Allahu.

Janë edhe këta:

- 1.Hoxha i nderuar, Alame **Muhammed Sababi**, 85 vjeçar.
- 2.Hoxha i nderuar, Alame **AbdulKerim Humejd**, 70 vjeçar.
- 3.Hoxha i nderuar, Alame **Ahmed Sinani**, 65 vjeçar.
- 4.Hoxha i nderuar, Alame **Velid Sinani** (i dyti me vite të kaluara në burg nga dijetarët).
- 5.Hoxha i nderuar, **muhadithi Sulejman El-Uluan**.
- 6.Hoxha i nderuar, **muhadithi Abdullah Sad**.
- 7.Hoxha i nderuar, **Abdullah Ris**, 50 vjeçar.
- 8.Hoxha i nderuar, **AbduRrahman ibn AbdulAziz Sudejs**.
- 9.Hoxha i nderuar, **Ibrahim Rajs**.
- 10.Hoxha i nderuar, **Ali El-Hudajr**.
- 11.Hoxha i nderuar, **Nasir El-Fehd**.
- 12.Hoxha i nderuar, **Seid Zuejr**.
- 13.Hoxha i nderuar, **Fair Ale Shuejl Zehrani**.
- 14.Hoxha i nderuar, **AbdulAziz Kamil**.
- 15.Hoxha i nderuar, **Musa El-Karni**.
- 16.Hoxha i nderuar, **AbdulAziz El-Burejdi**.

- 17.Hoxha i nderuar, **Ibrahim Nasir.**
 - 18.Hoxha i nderuar, **Husejn ibn Ali El-Temimi.**
 - 19.Hoxha i nderuar, **Halid ibn Abdilah Hemlan.**
 - 20.Hoxha i nderuar, **AbdulAziz Xhulejl.**
 - 21.Hoxha i nderuar, **Fehdul Asakir.**
 - 22.Hoxha i nderuar, **Halid Rashid.**
 - 23.Hoxha i nderuar, **Ahmed El-Halidi.**
 - 24.Hoxha i nderuar, **Muhamed Salim Deuseri.**
 - 25.Hoxha i nderuar, **Abdullah Rashid.**
 - 26.Hoxha i nderuar, **Suud Deruish Buajnjin.**
 - 27.Hoxha i nderuar, **Fehd Deruish Buajnjin.**
 - 28.Hoxha i nderuar, **Halid El-Uluan.**
 - 29.Hoxha i nderuar, **Salih El-Uluan.**
 - 30.Hoxha i nderuar, Nasir Amër (shoku i AbdulKerim HUmejd, nuk është Nasir Amër ikhani!)
 - 31.Hoxha i nderuar, **Mensur Sababi.**
 - 32.Hoxha i nderuar, **Mensur Kadi.**
 - 33.Hoxha i nderuar, **Akil El-Akil.**
 - 34.Hoxha i nderuar, **Seid El-Gamidi.**
 - 35.Hoxha i nderuar, **Halef Itri.**
 - 36.Hoxha i nderuar **Sad Shetui.**
- ...dhe shumë të tjerë, Allahu i liroftë nga robëria.

Përgatiti: **Teuhid.NET**

Ebu Mundhir Shenkiti

Ky tekst është shkëputur nga libri: "**Vendi i dy haremeve, popull muxhahid, qeveri e shitur**"

Tregimet e disa prej hoxhallarëve dhe muxhahidëve të burgosur në burgjet e Familjes Saudite

-Letër nga Alimi i burgosur (Naser el- Fehdi)-

Me emrin e Allahut, Mëshiruesit, Mëshirbërësit

Lavdrimi i qoft Allahut, dhe paqja dhe bekimi qoft mbi të Dërguarin e Allahut, më pastaj:

Duke u motivuar nga thënia e Allahut:

“Ata kurr nuk e humbën zemrën për ate se qka ju kishte ndodhur atyre për në Rrugën e Allahut, e as që u dobësuan dhe as që e përulën vetën e tyre. Dhe Allahu i don Es-Sabirin.”

... dhe thënia e Pejgamberit (sav): “Një njeri prej atyre para jush, do ti hapej një grop në tokë, dhe kish për tu hudhur në të, dhe sillej një sharr dhe vendosej mbi kokën e tij, koka e tijë ndërmjet mishit dhe ashtit coptohej me hekur, dhe asnjë prej këtyre nuk do ta bënte atë që ta braktis (ta lëshon) fenë e tij,” dhe thënia e Omer bin el-Hatabit: “Ne jemi popull që Allahu na ka nderuar me Islam, pra nëse ne kërkojmë krenari në diq tjetër përveq atij, Allahu do të na poshtërsos me të”; dhe thënia e Sheih el-Islam Ibn Tejmis, Allahu qoft i mëshirshëm ndaj tij: “Qka kanë mundësi të më bëjnë armiqët e mi? Xhenneti im është në zemrën time, nëse mbytem atëherë është shehidllëk, nëse burgosem, atëherë të burgosurit tim është meditim, nëse dëbohem, atëherë dëbimi im është turizëm;” gjithashtu edhe thënia e Xhurxhenit:

Unë i shkruaj këto fjalë, dhe deklaroi përpara se e kamë hapur një varrë në qeli, dhe e kamë shkurorëzuar këtë botë tri herë dhe kamë shkëputur gjdo lidhje ndërmjet meje dhe saj; dhe pas kësaj unë themë, dhe mbështetju Allahut dhe kërko ndihmën e Tij:

Së pari: Unë e lajmëroi tërheqjen time nga e “ashtuquajtura tërheqje”, dhe pendimin tim nga “i ashtuquajturi pendim”, dhe ende qëndroi pranë deklaratës sime të prodhuar më 2/5/1421AH.

Së dyti: Unë lajmëroi keqardhjen time të madhe ndaj gabimit dhe fajit tim të madh, që ju kamë përgjigjur qeveris që të paraqitem në televizion, dhe po të ishte kërkuar nga unë që ta përsëris një gjë të tillë, Unë nuk do ta kisha bërë pa marrë parasysh pasojat, po Allahu caktoi ndryshe dhe Ai bëne siq Ai dëshiron.

Së treti: Unë nuk ndiej keqardhje për asgjë që kamë bërë para burgimit, dhe sa për kompromisin e më parshëm me qeverin, atëherë unë isha muta`auil në atë, mendoj se unë isha mukrah (i detyruar), dhe Allahu, lavdia i qoft Atij thotë:

“Përveq atij që është i detyruar, dhe gjoksi i tij është i qetë me besim”

...dhe është vërtetuar nga Omeri, se burgu është një formë e detyrimit, siq thotë ai: “Detyrimet janë katra; të burgosurit, të munduarit, të lidhurit dhe të kërcnyerit.” Dhe ai gjithashtu ka thënë: “Nuk ka fjalë që do të më mbroji nga dy kamxhikët, përveq se do ta themë atë.” Dhe kur el-Ma`muni i vënte në sprovë Selefët në lidhje me qështjen e krijimit të Kuranit, shumica e tyre u përgjigjen muta`auil. Prandaj unë kamë gjetur leje në këtë, dhe në Selefët një shembull për mua, dhe bëra qka bëra. Dhe kur vërejta që shteti po e shfrytëzon këtë që në format më të këqija ta nxij pamjen tonë dhe pamjen e Xhihadi dhe të Muxhahidinëve, dhe duke prezentuar vetën si një shtet i pastër Islamik, edhe pse (në realitet) është njëra prej përkrahësve më të mëdha të Kryqalinjëve në fushatën e tyre momentale kundër Islamit dhe popullit të tij – unë e pashë të

gabueshme që të qëndroi në këtë ta`avul, dhe ishte koha për mua që të shkoi përpara dhe që ta lajmëroi të vërtetën, pa marr parasysh rrezultatit.

Së katërti: Unë ende bëjë tekfir ndaj shtetit, dhe nuk ndiej keqardhje në lidhje me të. Në fakt, pabesia e saj vetëm se është rritur para syve të mi, se unë kamë parë, gjatë marrjeve në pyetje se si shteti kujdeset më shumë për kryqalinjët se sa që kryqalinjët kujdesen për vetën e tyre. Për më shumë, shteti ngriti pluhur në media dhe lajmëroi se ajo dhe kryqalinjët janë në të njëjtin hendek, dhe kjo është felëshim sipas konsenzuesit – dhe prej atyre që e cekën këtë konsenzus janë Sheikh Ibn Bazi, Allahu qoftë i plotmëshirshëm ndaj tij – jo por shteti i ka tejkaluar kufijt e muthaharas të pabesimtarëve ndaj Muslimanëve, duke u munduar që ta ndryshoi fen e Muslimanëve, në mënyrë që ti bëjë të kënaqur kryqalinjët, siq u deklarua nga Ministri i Edukimit se planprogramet fetare do të ndryshohen dhe al-uala ual-berra (miqësi dhe armiqësi për hirë të Allahut) do të largohet prej tij, edhe pse al-uala ual-berra (miqësi dhe armiqësi për hirë të Allahut) është prej themelit të fes Islame, pra qfar pabesimi ka atje pas këtij pabesimi? Dhe qfar felëshimi më të madhë ka se sa ky felëshim.

Së pesti: Se, nëse fakti për ta vërtetuar pabesimin e kësaj qeverie është forca dhe të burgosurit, atëherë qeveria do të jetë fitimtare sepse e posedon këtë fakt ku unë nuk e posedoi, por nëse fakti për ta vërtetuar pabesimin e shtetit është Kurani, Suneti dhe dituria e qartë dhe faktet, atëherë unë do të jemë fitimtarë padyshim. Dhe unë i ftoi në debat të gjithë dijetarët e këtij shteti, dhe në krye të tyre muftiun, për një debat të hapur në këtë qështje, dhe betohem në Allahun se unë do ta vërtetoj pabesimin e këtij shteti nepërmjet Librit, Sunetit, konsenzusit dhe thënjeve të dijetarëve prej të gjitha medhëhebeve, edhe nga dijetarët e këtij shteti siq janë Sheih Muhamed bin Abdiluehabi, Allahu qoft i plotmëshirshëm ndaj tij, deri te Sheikh Ibn Bazi Allahu qoft i plotmëshirshëm ndaj tij. Unë e kam shkruar pjesën e tret të “At-Tibjan fi Kufri Man A`an al Amrikan” dhe është emruar, “Bashkpunimi i Qeveris Saudite në Fushatën e Kryqalinjëve”, dhe në të kam cekur më shumë se tridhjet thënje të marrura nga dijetarët e këtij shteti – i pari, i dyti dhe i treti – të gjithë duke e pranuar pabesimin dhe felëshimin e saj ndaj islamit dhe kopja e shkruar me dorë gjendet tek shërbimi sekret.

Së gjashti: Unë besoj që Xhihadi të jetë fard `ajn, dhe kjo është sipas konsenzusit, se të gjithë dijetarët kanë cekur mënyrat përmes së cilave Xhihadi bëhet obligim individual, (dhe njëra prej tyre) është kur armiku hynë në vendet e Muslimanëve dhe nuk kanë mundësi për të ju kundërvu; dhe armiku ka hyrë në vendet e Muslimanëve nga të gjitha anët siq po e shohim, dhe në këtë situat nuk duhet të kërkohet leje nga asnjë lider, edhe po te ishte nga halifet e drejt. E qka të themi për atë që miqësohet me pabesimtarët dhe ju ndihmon atyre?

Së shtati: Unë kamë nderin dhe jamë i kënaqur me të gjitha fetvat, thënjet, librat, artikujt që i kam lëshuar, siq janë “At-Tibjan fi Kufri Man A`an al Amrikan”, “At-Tibjan limahatir at-tatbi alal-Muslimin” [Qartësimi i Rreziqeve të Marrveshjeve Paqësore {me pabesimtarët} mbi Muslimanët] dhe “Hukm Istihdam Aslihat ad-Damar ash-Shamil” [Vendimi mbi Përdorimin e Armëve Bërthamore] dhe të tjera, dhe unë e lavdëroi Allahun për ato. Dhe po të kisha mundësi, do ta kisha lëshuar fetvan mbi të obliguarit e Xhihadit në Irak.

Së teti: Unë kam nderin dhe jam i kënaqur me Xhihadin tim kundër kryqalinjëve dhe aleatëve të tyre nepërmes mënyrës së gjuhës dhe lapsit, dhe pasha Allahun Unë do të dëshiroja që të kisha bërë Xhihad kundër tyre me duart e mia.

Së nënti: Sa për të ndeshurit me shtetin, atëherë e kamë pas zakon që ti këshilloi të rinjët që ti ikin asaj për shkak të mosbarazis në forc, dhe për arsye se shteti do ta përdorë atë si rrugë për ta filtëruar rinin njërin pas tjetrit, dhe për ti mbushur burgjet me ta dhe qka në të vërtet unë pritja

në të vertet ka ndodhur, përveq se unë e vërtetoi dhe e pranoi se nuk ndiej keqardhje në asnjë gjë në të njëjtën mënyrë që ndiej keqardhje ndaj dorzimit tim ndaj shtetit pa iu kundërvënë kur ata erdhën për të më arrestuar, dhe pasha Allahun, se po të isha këthyer unë do ta lejoja shtetin që të më arrestoi si një kufom e mbaruar, por Allahu e ka caktuar ashtu dhe qkado që Ai dëshiron, ndodh.

Së dhjeti: Unë e përkrahu heroin Muxhahid, Usame bin Ladinin, Allahu e ruajt atë dhe i dhuroft atij fitore, dhe unë (e them këtë) duke i tërrëbuar tagutat, dhe unë e konsideroi atë të jetë prej heronjëve të Islamit, dhe sa për ata që flasin për të (në mënyrë të keqe) dhe që thonë, “Shiko se në qka ka rënë Umeti për shkak të tij,” atëherë kjo është rruga e Xhihadit e mbushur me kufoma, gjakë, rraskapitje, lot dhe djers dhe për këtë arsye virtytet e tij janë të mëdha, dhe është përfundim i vlefshëm. Dhe se çka po thuhet për Sheikh Ibn ladinin është thënë për Sheikh Muhamed ibn Abdulvehabin Allahu qoftë i plotmëshirshëm ndaj tij. Për arsye se Sheikh Muhamedi – kur e ka pas zakon të bëjë Xhihad që ta përhap Teuhidin, dhe forcat e jashtme në ato ditë bënë fushatë kundër tij dhe e shkatërruan atë, shumë dijetarë folën (keq) për të dhe (pohuan) se ai ishte shkaktar për shkatërrimin e tij (Teuhidit).

Prandaj ja ku është historia që tani vetë po përsëritet; Talibanët u rrëzuan në të njëjtën mënyrë siq u rrënuar shteti i parë, dhe Afganistani ishte pushtuar në të njëjtën mënyrë siq ishte pushtuar Gadishulli Arabik. Dhe Muslimanët në Afganistan ishin mbytur në të njëjtën mënyrë siq ishin mbytur Muslimanët në Gadishullin Arabik. Dhe qytetet dhe fshatrat ishin shkatërruar në Afganistan në të njëjtën mënyrë siq ishte shkatërruar ad-Darija dhe të tjerat që ishin shkatërruar në Gadishullin Arabik. Dhe Muslimanët ishin marr si të burgosur në Guatenamo siq ishin marrur Muslimanët nga Gadishulli për në Egjipt dhe Istambull, dhe al-Molla Omeri dhe Ibn Ladini u fshihën në kodrat e Afganistanit, siq bëri edhe Imam Turki Abdillahi – babëgjyshi i Mbretit Abdil aziz- i fshehur në shpella, në jug të Rijadit; ende e njohur deri më sotë Shpella e Turkit. Dhe pastaj ai ishte mbytur dhe pastaj ishte mbajtur i kryqëzuar tri ditë, pastaj kufoma e tij ishte hudh në detë, Allahu qoftë i plotmëshirshëm ndaj tij, dhe pastaj çka? Shteti Osman, dhe shteti pashist i Egjiptit dhe të gjithë ata që e luftuan Sheikh Muhamed Abdul Uehabin ishin shkatërruar dhe u bënë histori pasi që ata kishin (egzistuar) në realitet, dhe thirrja e Sheikhut Muhamed qëndroi dhe u përhap dhe ky shtet mbeti, për shkak të bekimit të asaj thirrje – edhe pse ky shtet (më vonë) e mohoi atë – dhe poashtu ishin të gjitha thirrjet e mëdha për reform. Dhe prej tyre, është kjo thirrje e Sheih Ibn ladinin, Allahu e ruajt atë, që do të qëndroi, dhe të gjithë ata që e kanë luftuar atë do të zhduken me lejen dhe fuqin e Allahut.

Së njëmbëdhjeti: Shteti i lufton dy gjëra, dhe po mos të ishte për ato, nuk kishte për tu formuar, dhe ato janë: Teuhidin, të cilit i referohet si tekfir –dhe Xhihadin, të cilit i referohet si terrorizëm. Dhe po mos të ishte për këto dy gjëra, ky shtet nuk kishte për tu formuar dhe El-Saudi nuk kishte për të ardhë në pushtet, se Imam Muhamed bin Saudi, Allahu qoftë i plotmëshirshëm ndaj tij, nuk ka sunduar tjetër përveq se fshatin e tij Dar`ijah dhe nuk ka pasur ndonjë fuqi apo autoritet mbi ndonjë gjë tjetër, derisa u paraqit Sheih Muhamed bin Abduluehabi, Allahu qoftë i plotmëshirshëm ndaj tij më 1158 dhe u pajtua me të që ta përhap Teuhidin me shpatë dhe ata filluan Xhihadin dhe u revoltuan kundër gjashtë sundimtarëve të shtetit Osman, duke filluar nga Osmani i III deri te Sulltan Mahmud Adli i II. Dhe ata i luftuan ata me shpatë. Dhe njëashtu ishte shteti i dytë dhe i tretë. Dhe po mos të ishte koha e shkurtë, Unë kisha për ti cekur fetuat që i kam memorizuar nga fetuat tekfiri irrhabi për dijetarët e këtij shteti, gjatë tri fazave të tij. Dhe po mos të ishte për këto dy çështje, për të cilat shteti lufton ashpër këtyre ditëve, atëherë nuk kishte për tu formuar në rend të parë, dhe Allahu thotë:

“Dhe nëse ju ia ktheni shpinën Ai do të sjell në vend tuajin popull tjetër, atëherë ata nuk do të jenë si ju.”

Së dymbëdhjetë: Shteti ka filluar të këthehët djathtas dhe majtas për ta kuptuar shkakun prapa asaj të cilën ata e quajnë dhunë dhe terrorizëm. Dhe ka mbytur rini dhe i ka mbushur burgjet dhe i ka mbyll gojat, dhe i ka luftuar thirrësit, dhe e ka ndryshuar plan programin fetarë dhe i ka lejuar sekularistët që të kenë autoritet në popull, dhe ju ka dhuruar kryqalinjëve pushtet mbi vendin, dhe u bënë të verbët ndaj shkaqeve më të mëdha të kësaj dhe më e rëndësishmja – politika e vetë qeveris. Se ky Gadishull është gadishulli i Islamit, dhe vendi i Muhamedit (sav), dhe nuk ka mundësi që të sundohet me diq tjetër përveq se me legjislacion Islam. Dhe ky gadishull ishte mbrojtur nga Allahu 14 shekuj prej kolonializmit derisa erdhi ky shtet dhe vendosi baza për kryqalinjë dhe e shëndrroi gadishullin e Islamit në teatër për kryqalinjë për ti përmbushur planet e tyre për ta sulmuar Islamin dhe popullin e tij. **Se kur Bushi e lajmëroi fushatën e kryqzatës së tij të parë kundër Afganistanit u fillua nga Baza e Princ Sulltanit. Dhe kur fushata e dytë e kryqzatës kundër Irakut u lajmërua u fillua nga e njëjta bazë dhe atëherë ky shtet iu nënshtrua edhe më shumë kryqalinjëve duke e ndryshuar plan programin e Muslimanëve për ti bërë të kënaqur ata.** Dhe ishte kjo arsye dhe të ngjajshme me të, që ka shkaktuar që të vie kjo fazë, prandaj nëse shteti dëshiron që ta shëroi këtë atëherë leta shëron vetvetën së pari, edhe nëse i mbytni (të gjithë) ata të ri apo atë që po e shkruan këtë leje, a mos do të përfundoi kjo fazë? Dhe unë e themë atë se nëse politikat e shtetit të fundit e prodhuan një 'Ibn Ladin' atëherë politikat e sotëshme do të prodhojnë me mijëra Ibn Ladina, "... dhe do të ju kujtohet se qka ju kam thënë" (nga Gafir 44)

Përfundimisht: Dhe në mbyllje, kjo ishte në pika të shkurta se qka kisha dëshirë të shkruaja. Dhe e shkruai atë me plot liri dhe me bindje, që ta kryej përgjegjësin time, që ta këshilloi umetin, dhe si korrigjim i gabimit që e kamë bërë, dhe nëse qeveria ka formë më të madhe të denimit se sa të mbyturit dhe të kryqzuarit atëherë leta zbaton atë ndaj meje dhe mos të ngurrohet aspak që të veproji ashtu.

Unë po mbytem si Musliman,

Nuk më intereson se si

mbytem në Rrugën e Allahut.

"Atëherë i mbështetem Allahut. Pra planifiko kurthat tuaja, ju dhe partnerët tuaj, dhe mos të jetë kurtha juaj në dyshim për ju. Atëherë sjelle vendim-denimin tuaj ndaj meje dhe mos më jap afat."

Unë e lus Allahun që të më bëjë të vendosur në fen time dhe të ma marrë shpirtin kur nuk jamë në sprovë (për fen time), për tu lakuar apo për të kaluar në ekstremizëm, dhe Allahu dërgoft paqen dhe bekimin e Tij mbi Pejgamberin tonë Muhamedin dhe mbi familjen e tij dhe shokët e tij.

Duke pranuar se qka në të,

Nasir bin Hamad bin Humajd el-Fahd

Të hënën mbrëma, në prag të së Martës më 25/12/1424 AH

[kjo indikon se kjo letër është shkruar rreth 10 muaj më parë dhe është publikuar tani, me lejen e Allahut, edhe përkundër kurthave të armiqëve të Tij.]

[E nënshkruar me gishtin e madhë të dorës së majtë]

-Në terrin e shpellës së saudis

Dëshmia e një dëshmitari të torturuar në burgun saudit. Nuk e di se qfarë të them në fillim dhe si të filloj këtë tregim por e gjej vetën të forcuar që të tregoj të vërtetën, dhe të njoftoj botën për regjimin hipokrit më të madhë në këtë figur të botës. S'kam fjalë se si ta përshkruaj se qfar ka ndodhur.

U ktheva nga Xhihadi në Afganistan që shkova të ju ndihmoj vëllezërve musliman të shtypur, dhe të përmbushi detyrën e Allahut (subhane va tala). Një natë isha duke fjetur në shtëpi me familjen time në (Al Khobar) në provincën jugore të mbretëris në arabi saudite. Familja ime ndëgjoi një trokitje të lartë që i trembi ata, vëllau im shkoj që ta hapte derën, vizituesit hyrën me forcë dhe e mbështetën atë ndaj murit.

Poashtu ata i zgjuan antarët e familjes sime të tjerë dhe i mbështetën ndaj murit. Ata më zgjuan me forcë dhe më ngrehën për rroba dhe më mbështetën ndaj murit. Ata filluan të më fyejn; bir kurve, ti qen, ku janë armët në shtëpin tënde? Ju thashë atyre që nuk kamë armë në shtëpin time! Pastaj ata filluan të më rrafin, në sy të familjes sime. Filluan të kontrollojnë shtëpin time, ata mi vurën prangat më dërguan me automjet në selin kryesore të shërbimit sekret.

Kur arritëm atje ata më nxorrën me forcë nga automjeti dhe më dërguan në një nga dhomat. Në atë dhomë ata më hoqën të gjitha rrobat, dhe filluan të qeshin me pjesët private të trupit tim. Kur i pyeta ata se pse po bëni kështu? Ata thanë që është mënyra e procedurës. Ata mi dhanë rrobat dhe më dërguan në një dhomë tjetër dhe më thanë që të pres aty. Dhoma ishte shumë e ftohët, dhe prita aty njëmbëdhjet orë gjersa erdhi dikush.

Më kishte zënë gjumi në karrigë dhe më zgjoi një shuplak që më ra në fytyrën time. Dhe dikush më tha ;si mund të flesh o qen ai filloj të më fyej; më thërriste; homoseksual, që bënë seks me nënën tënde dhe me motrën tënde. I thash atij mos thuaj ashtu, nuk është e lejuar në Islam. Ai u bëri një gjest rojeve që të më qëllonin mua, ata më qëlluan disa herë. Dhe ai tha; mos më mëso ti dua ne e dimë më mirë se ti. Në atë moment tre oficer hyrën dhe emrat e tyre janë; Ahamd-Muhammad-Al Ba"aadee, Nida Al Ateibi, Samir Rushid Al Qahtani. ata të gjithë ishin edukuar në USA (AMERIKE)

Ata u ulën dhe kur më panë thanë; fëtyra e tijë nuk i përshtatet interrogimit, pasi që fëtyra ime nuk është mjaft e gjakosur. Dhe një ushtar i madhë erdhi dhe më qëllloi në fytyrë disa herë gjersa më doli gjaku. Dhe pasandëj ata më pyetën; ku je mësuar të bëhesh Muxhahidin? Ju thashë atyre nga libri i Allahut dhe Suneti i Pejgamberit (sala Allahu, alejhi va salam) dhe ata thanë gënjeshtar gënjeshtar, Libri dhe Sunah nuk të thanë ty që ti të mohosh drejtuesit e muslimanëve dhe të luftosh shtetin islam.

Dhe ata thanë ti mos fol, vetëm ne flasim. Më pyetën me qindra pyetje të tjera për nëntë orë, nga disa ato pyetje erdhi në fjalë Sheik Abdullah Azemi (shehidi) martiri, dijetari i Muxhahidinëve në Afganistan. Ju thashë atyre që shteti saudit e kishte përshkruar një pamjë të mirë ndaj tijë në media.

Njëri nga oficerët (Ahamad Al Ba"aadee) tha; ne e dimë të vërtetën për Abdullah Azemin, ai i ka thirrë të gjithë djemt e rinjë pa mjekrra në afganistan që të bëjnë akte homoseksuale në mes të Xhihadi. Pastaj i pyeta ata se pse jam këtu? Dua ta di. Më mirë të mos kishe pyetur ata më thanë, po duket qe sikur ti s'paske mbledh mend në rritjen tënde.

Dhe ata ju dhanë urdhër rojeve jepni mend; dhe rojet më rrafën gjersa oficeri tha mjaft. Pastaj më hudhën në një qeli. Ditën tjetër erdhën dhe më pyetën se pse shkove në xhihad? Ju thash atyre që shkova në xhihad të ju ndihmoj muslimanëve, dhe të arrij fitore nga kafirat (pabesimtarëve). Më

thanë gënjeshtar; ti dëshiron ta hudhësh posht regjimin saudit? Unë thashë që nuk është ë vërtet. Dhe ata më pyetën për gjasht orë.

Më pyetën se ku i kisha fshehur armët dhe eksplozivët? Ju thashë atyre që nuk kam asnjë nga këto gjëra. I urdhëruan rojet që të më dërgonin në një dhomë tjetër dhe që të qëndroja aty gjersa të më lajmëronin. Unë mendova që do të më mbanin vetëm një ditë por në fakt ata më bënë që të qëndroja aty për tetë ditë. Më jipnin vetëm ujë por jo ushqim dhe nuk lejonin që të flija. Kur isha duke u falur (salah) rrija më shumë se sa duhej për tu falur sepse doja të pushoja trupin nga lodhja.

Dhe një nga oficerët vinte dhe më shkelmonte në fytyrë dhe thoshte; mos u vono në falje aq shumë qohu, ai po ashtu më fyente. E bëntë këtë kur isha duke u falur (salah), pas tetë ditëve ndihesha që isha afër vdekjes sime, pasi që nuk kisha ushqim dhe të flejtur për tetë ditë. Njëri nga oficerët erdhi dhe më thërriste; më dha ushqim dhe ujë dhe tha; tani pasi që ne të shpëtuam nga vdekja, ti do të flasësh dhe do të na tregosh se ku janë armët dhe eksplozivët? Nuk e di pasi që nuk kam asgjë.

Thanë se po dukesh që ti spaske mbledh mend ende. Më dërguan në një dhomë dhe më ulën në një karrigë dhe mi vurën disa elektroda në duart dhe këmbët e mia. Oficerët i ndezën ato në 30 volt dhe më pyesnin se ku janë armët dhe eksplozivët. I thashë vetëvetës që nuk do të përgjigjem përveq; La ilaha ill Allah. Ndërsa ata e rrisnin voltën në 60v dhe në 90v dhe gjerë në 120v kur arriti në 150volt rash i alivanosur. U zgjova mbas një dite dhe më dërguan në të njëjtën dhomë, dhe më hodhën ujë të ftohtë që të më përgatisnin për shok elektrik.

Ne atë moment unë thashë; mirë do të ju tregoj se ku janë armët dhe eksplozivët! Ata më pyetën ku? Dhe unë thashë i kam lënë në afganistan, dhe filluan prap të më rrafnin dhe me fyenin. Për dy ditë nuk më kishin dhënë ushqim dhe një nga oficerët më pyeti se a do të haj ndonjë gjë? U përgjigja afirmativ.

Ai më pyeti se nga cili restorant do të hashë? U përgjigja Mashallah ju keni shërbim me pes yje këtu? Ai tha në fakt ti do të shofësh që ne kemi shërbim me dhjetë yje dhe ai filloj të qeshët. Unë mendoja se pse po qeshet ai! Ai më dërgoi te një dhomë dhe më pyeti se qfar do të hash? Unë thashë; chees burger (hamburger me djath) nga Hardis. ai tha diqka tjetër? Unë thashë patate franceze, ai pyeti edhe ndonjë gjë tjetër? Unë thashë pepsi, ai prap më pyeti se a dua ndonjë gjë tjetër? Dhe unë u përgjigja kjo mjafton dhe ai tha; si thua ti që ne të sjellim edhe një APPLE PIE, unë thashë po po sjellë edhe atë, ai tha prit këtu dhe doli nga dhoma. Pas ca kohe ai u kthye me katër njerëz të mëdhenj dhe të mbushur.

Ai u drejtua nga ata njerëzit dhe tha; ky është cheesburgeri, patate franceze, pepsi, dhe një APPLE PIE (mollë e pjekur) këta do të servojnë ushqimin ty Inshallah.

Isha ulur në karrigë me duar të lëshuara në tavolinë, njeriu që ai e quante cheesburger erdhi dhe më ra me një shkop në duart e mia që i kisha në tavolinë gjersa duart u bërën të murra, oficeri më tha që a e kisha hëngër cheesburgerin e mbushur. Doja të thoja po por isha shumë me dhimbje që s'mundesha të përgjigjesha. Patate franceze, ai i solli me vete tre shkopinjë dhe tha; këta duhen të thyhen sot. Ai filloj të më rrafë mbrapa në shpinën time.

Me mëshirë të Allahut të gjithë tre shkopinjët u thyen shumë shpejt, nuk e di sa herë ai më qëllloi mua pasi që mbas qëllimit të tret nuk ndieja dhimbje më. Pastaj "erdhi pepsi" dhe "apple pie" ata më vurën me shpin për tavoline dhe sollën një gjë që dihet si "falakah" është një gjë e shkurtër dhe e trash nga druri me një litar e zgjatur nga fundi gjerë në fillim.

Ata i futën këmbët e mia në litar dhe e sillshin litarin ndaj këmbëve dhe litari mi shtrëngonte këmbët e mia, gjdo person e mbante litarin gjersa mi vënë këmbët në ajër. Dhe një person tjetër

erdhi me një shkop të hollë dhe të gjatë mi rrahi shuplakat e këmbëve gjersa ato u mbuluan me gjak, me këtë rezultat s'kisha mundësi që të ngrihesha për gjasht ditë sepse shuplakat e këmbëve ishin të shqyera.

U lutesha atyre që të ndalnin por ata vazhdonin të më rrafëshin, pas katër ore torturimi ata ndaluan dhe lanë dhomën. Oficeri u kthye dhe me pyeti se a dua ndonjë ushqim unë thashë; jo jam i mbushur. Ai tha se a dua ndonje torte si dezert mbas ushqimit?

Isha shumë i nevrikosur dhe ju përgjigja; shporru o kafir! O qen o dexhall, ti agent amerikan, ti agent izraelit, ti lutës i kryqit. Ai shuplakoj duart e tijë dy herë dhe tre njerëz hyrën me tre akvarium me ujë, në gjdo akvarium aty ishte një gjarpër. Ai më ngacmoj, a ti lëshojm këta (gjarpërinjët) të lëm ty dhe ne të shkojm? A ti lëshojm? Unë jam kafir apo? Unë jam qen apo? Ne do ti lëshojmë (gjarpërinjët) dhe poashtu do ti sjellim ca skorpion, njëri nga gjarpërinjët ishte i trash sa dora ime, dhe njëri ishte kobra.

Ata do të argëtojnë ty ai tha dhe ai dha urdhërin që të hapet akvariumi me xhamë. Isha shumë i frikësuar, dhe e thirra ate. Fillova të qaj dhe thashë; do të tregoj gjithqka dhe s'do të fshehi asgjë nga ti vetëm largoj këta gjarpërinjë nga këtu. Oficeri ishte shumë i lumtur.

Ai më preku mjekrrën dhe kokën dhe tha mashallah ti je djal i mirë tani. Ti je bërë shumë me mend tani ai filloj ti fshijë lotët e mijë mos qaj fëmij i vogël unë jam si babai yt. Ju luta Allahut për durim me këtë njeri. Ata më zgidhën dhe ju thashë që nuk mund të eci, oficeri tha mos u brengos ne jemi në shërbimin tënd dhe ju dha urdhër tjerëve që të më dërgonin te dhoma e interrogacionit. Tani më isha psiqikisht i shatërruar.

Ju dhashë informacione për vëllezërit (muxhahidinë) por jo gjithqka dhe Allahu e di që nuk ju kam treguar të gjitha, gjersa arrita të shkatrrimi psikologjik. Për atë që e lexon këtë dëshmi time, nuk është si ai që e ka përjetuar këtë ngjarje.

E lusë Allahun të më falë në ditën e kijametit. Ky është një raport ekskluziv mos e mohoni këtë mesazh pasi që do të pyetni në ditën e kijametit.

Dërgoni letra proteste te ambasadat saudite dhe kërkoni lirim të 11,000 muxhahidinëve të burgosur në burgun saudit. Të pa gjykuar.

Ndihmojuni vëllezërve tuaj në kohën e duhur, dhe Allahu do të ju ndihmoj juve në kohën e duhur.

Burimi: azzam.com

përkhtyer nga Shahin Abdullah Begolli

-Saudia torturon,dhunon muxhahidët gjatë hetuesisë..

Me Emrin e Allahut, Mëshiruesit, Mëshirbëresit

Dikur pas kthimit prej vendit të Xhihadit, menjëherë pas kohës së Haxhit, U kërkua prej meje që të paraqitem në qendrën kryesore të Ministrisë së Brendshme të Saudit në qytetin tim. Më thanë se kanë nevojë që të më marrin në pyetje për një periudhë jo më shumë se dy javë. Pastaj më dërguan tek Qendra e famshme e Hetuesisë Er-Rueis në regjionin e Er-Ruesit, Xhede. E jo në burgun me siguri të lartë të El-Hairit ku kishin qenë të burgosur Doktor Selman El-Audah dhe Dr. Sheih Sefer El-Hauali që nga Shtatori i vitit 1994 (tani më shumë se 4 vite), Hetuesia Er-Rueis nuk është e njohur publikisht nga organizatat internacionale për të drejtat e njeriut sikurse Amnesty Internacional dhe Kryqi i Kuq. Qeveria Saudite po vazhdon që ta mohoj ekzistencën e një vendi të atillë. Burgu Er-Rueis është vendi në të cilin është mbajtur Sheih Abu Abdul-Aziz, iniciuesi i Xhihadit në Bosnje për 15 muaj (që atëherë ai është liruar por e ka të ndaluar që të largohet nga vendi) dhe Abu Abdur-Rahman El-Sarehi, kryesuesi i Operacionit Çerdhja e Luajve kundër Ushtrisë Ruse në Xhaxhe, në Afganistan, në vitin 1987: padyshim sikurse operacionet tjera të mrekullueshme nga Muxhahidët muhaxhir kundër Rusëve gjatë 10 viteve të okupimit të Afganistanit, që ende po mbahet.

Kur arrita në burg, më vendosën në një dhomë të madhe së bashku me 10 vëllezër të tjerë. Mua më vendosën në një dhomë të atillë për arsye se të gjitha qelit ishin të mbushura. Unë pashë së paku 7 korridore të qelive, çdo korridor mbante 75 vëllezër, përafërsisht ishin më shumë se 350 vëllezër, pasi që i kisha takuar në vende të ndryshme të Xhihadit. Gjithashtu ishte një korridor i veçantë për gra, ku gjendeshin nënat, motrat, vajzat dhe gratë e vëllezërve. Është me rëndësi që të shënohet se në Er-Rueis NUK ka kriminel të burgosur. Er-Rueis është i veçantë, qendër sekrete e hetuesisë / burg, veçanërisht për të burgosurit politik.

Tri ditët e para i kalova në një qeli të përgjithshme, pa probleme. Pastaj emri im u thirr nga lista dhe më than që të shkoj pas rojës. Ata më dërguan në një dhomë speciale, që përmbante shumë objekte të pazakonshme: kjo ishte njëra prej dhomave të torturimit në burg. Mua mu bashkëngjiten edhe dy persona të tjerë: një roje dhe hetuesi. Kur unë i thash Es Selam Alejkum atij, ai më shau dhe erdhi dhe filloj të luaj me mjekrën time, duke bërë shaka për te. Ai ishte i rruar natyrisht.

Ky hetues më foli rreth një ore, ku gjatë asaj kohe mi tha këto pika në vijim:

"Ne jemi më të fortë dhe më të fuqishëm se sa ti. Ju nuk jeni Muxhahida, ju jeni homoseksual, ju jeni qenë, ju jeni gra."

"E tërë çështja jote është në dorën time. Nëse dua, kam mundësi që të mbys, kam mundësi që ta urdhëroj rojën që të dhunoj dhe askush nuk ka fuqi që të më ndal nëse unë dëshiroj ashtu." edhe pse ai nuk kishte ndonjë fakt për ndonjë akuzim.

Pas kësaj ore, ai shkoi dhe në dhomë hyri hetuesi tjetër. Ai ishte më i madh dhe më i fuqishëm se sa hetuesi i parë. Ai kishte mjekër të gjatë, një këmishë të gjatë që ishte mbi zogun e këmbës dhe kishte shenjë të sexhdës së gjatë në ballë. Ai mi lidhi duart dhe filloi të më pyet disa pyetje. Për dy orët e ardhshme më pyeste për të njëjtën pyetje, derisa ushtarët vazhdonin të mi rrihnin shputat e këmbëve të mija me shkop polici:

"A beson që Mbreti Fehd është kafir dhe se Qeveria Saudite është qeveri e bazuar në kufr?"

Në fund të këtyre 2 orëve, këmbët rridhnin gjak dhe ishin anjur 2 herë më shumë se sa madhësia e tyre. Thonjtë e mëdhenj kishin rënë.

Ata i pyetën të gjithë vëllezërit për këtë pyetje, prandaj kur një vëlla kishte nënshkruar duke deklaruar se e besojnë këtë, ata kishin për të sjell fetva ndaj tyre, duke thënë se ata janë havarixh, për të cilët është e lejuar që të mbyten. Gjatë këtyre 4 orëve, ata më thanë dhe mi bënë këto gjëra.

"Në Islam, çka do që është e nevojshme që të përmbushet një obligim, atëherë ajo gjë në vete bëhet obligim. Është obligim për ne që ta mbrojmë këtë shtet, prandaj është e lejuar (Hallall) për ne që të bëjmë akte homoseksualiteti ndaj teje në mënyrë që ta mbrojmë këtë shtet. Ne mund të dhunojmë dhe të mbysim. Ne jemi të autorizuar që të veprojmë ashtu." Ai pastaj qeshi dhe e ceku ajetin e Kuranit, (Sureja Ta-ha (20), Ajeti 55) duke bërë shaka: Prej saj ju krijuam ju, e ju do t'u kthejmë përsëri në të, - duke e cekur argumentin e tij për të më dhunuar. Në këtë moment unë ju betova vetës se po ta shihja këtë person jashtë burgut, do ta kisha mbytur pa pasur frikë nga pasojat.

Hetuesi vazhdoi ta lexoj listën e krimeve që supozohet ti kam bërë. Ushtari vazhdoi që të më rrah që të më detyroi që ti pranoj ato krime, derisa i bërtita hetuesit:

"PËR ALLAHUN, unë nuk i kamë bërë këto gjëra!"

Hetuesi pastaj më tha,

"Allahun, lëre Atë anash .Kjo është ndërmjet meje dhe teje: nuk ka asgjë të bëjë me Allahun."

Pastaj ai mu kërcënua se do të më dhunoi dhe u përpiq që të mi zhveshë pantallonat, por unë rezistova. Disa prej vëllezërve në burg i kishin zhveshur lakuriq. Disa të tjerë kishin parë se si hetuesi kishte urdhëruar ushtarin që të ia heq pantallonat dhe brekët atij si mënyrë kërcënuese. S'paku një vëlla që unë e njoh në fakt është dhunuar. Vëllezërit tjerë refuzojnë që të flasin për këtë temë, për shkak të turpits dhe nderit të tyre, por kishte gjithashtu vëllezër tjerë që ishin dhunuar.

Gjatë sesionit të hetuesisë, hetuesi vazhdoi të më rrahë me shkop polici dhe me kamxhik, në fytyrën, duart dhe shpinën time. Trupi u bë i zi dhe i kuq si shkak i rrahjes. Pas 6 muajve ende kamë dhimbje në shpinë për shkak të rrahjes. Ata më shanë mua dhe më shanë nënën time.

Herëve tjera, më urdhëruan që të qëndroj në këmbë 4 orë dhe ushtari më rrihte kur përpiqesha që të ulem. E njoh një vëlla të Algjerisë i cili është detyruar që të qëndroj (në këmbë) 3 muaj. Ai ishte rrahur në shputat e këmbëve të tij dhe gjaku rridhte prej tyre. Ata ia zhveshën rrobat atij dhe i futën shkopin e policit në pranicën e tij.

Një vëllait ia shkulën qimet e mjekrës së tij derisa nuk i kishte mbetur asnjë qime në fytyrë. Vëllezërve tjerë i kishin futur gjilpëra dhe objekte tjera të vrazhda në pjesët private të tyre. Unë pash shumë vëllezër me shenja të torturimeve elektrike në trupat e tyre.

Qendra Er-Rueis përdorë 3 lloje të torturimeve elektrike. Armë dore (për shok elektrik), tjetra është në madhësi të baterisë së automjetit dhe e treta është një makinë e madhe dhe e përsosur, e cila tek hetuesit njihej si Sinderella. Sinderella është një pjesë në të cilën futet i tërë trupi i viktimës. Krahët, këmbët dhe beli i tij i lidhet me rripa të fortë, derisa rryma elektrike aplikohet mbi të. Kontrollonhet në mënyrë elektronike dhe plotësisht e kompjuterizuar. Disa prej vëllezërve kanë vuajtur dëme të përvetshme të trurit si pasojë e kësaj makine. [Shënim nga Azem Publikation: është me rëndësi që të ceket se nuk ka asnjë vend Musliman i cili posedon teknologji që të prodhoj një makinë të atillë të përsosur. Kompania në Selly Oak, Birmingham, UK, është e njohur për prodhimin e pjesëve për torturim në gjatësi prej 20 dhe 40 pëllëmbë, të

cilat shiten në vendet Muslimane. Kjo pik është debatuar në Parlament prej disa Parlamentarëve Britanezë.]

Unë e takova Abu Abdur-Rahman Es-Sarehi (emri i vërtet Hasan Es Sarehi) në Er-Rueis. Es-Sarehi ishte njëri prej komandantëve të shkëlqyeshëm të Muxhahidëve në Afganistan. Në Xhaxhe, në vitin 1987, Muxhahidët ia filluan një sulmi të guximshëm dhe të spikatur kundër ofensivës të Superfuqisë Sovjetike në të cilën merrnin pjesë forcat Tokësore dhe Ajrore. Ajo ka qenë njëra prej betejave më të famshme gjatë tërë luftës dhe për shkak të rrezikut të madh që përmbante, ka qenë e njohur si Operacioni i Strofullës të Luanëve të Afganistanit. Shumë prej personaliteteve të njohura të Muxhahidëve murrën pjesë në këtë operacion, siç ishin Usame bin Ladini, Ebu Zubeir El-Medeni dhe Sheik Tamim Adnani ndër mesin e shumë shehidëve të tjerë. Sheih Abdullah Azemi ishte në vijën e dytë të frontit. Kryesuesi dhe komandanti i këtij operacioni ka qenë Ebu-Rahman Es-Sarehi. Es-Sarehi ishte mësuesi i Ibn-ul-Hatabit (Komandantit të Muxhahidëve të Huaj në Çeçeni) dhe i kishte treguar Hatabit shumë prej asaj që dinte, që prej kohës kur kishte ardhur në Afganistan si i ri, derisa ai u nis për në Taxhikistan, si komandant i shkëlqyeshëm.

Pas eksplodimit të bazës Amerikane në Riad, Qeveria Saudite kërkoi nga Qeveria Pakistaneze që ta dëboi Sarehin, pasi që ai jetonte gjatë asaj kohe në Peshavar. Ata e akuzuan As-Sarehin se ishte i përzier në këtë eksplodim. Edhe pse pa asnjë fije fakti. Qeveria Pakistaneze u pajtua që të ia dorëzoi As-Sarehin Qeveris Saudite në shkëmbim për dy kontrabandistët më të njohur Pakistanez të drogës të burgosur në Arabin Saudite dhe që po pritnin që të ekzekutoheshin. Pas ekzekutimit të 4 vëllezërve në Arabi Saudite për planifikimin e eksplodimit në Riad. Qeveria Saudite ka qenë dashtë që ta liroj As Sarehin, por ata vazhduan që ta mbajnë të burgosur atë. Ai gjendet në burg tani ka më shumë se 3 vite dhe këto gjëra në vijim i janë bërë atij:

Qafa i ishte nxjerr kështu që përherë i është paaftësuar. Ai nuk ka mundësi që ta kthej qafën e tij prej një ane në anën tjetër. Atë e kanë zhveshur lakuriq dhe e kanë detyruar që të qëndroi në këmbë me javë. Ai i ishte nënshtruar torturimeve elektrike të të 3 llojeve të torturave elektrike, duke përfshirë edhe Sindirellën. Atij nuk i është lejuar që ta vizitoi familja e tij. Trupi i tij tani është dobësuar shumë dhe fytyra e tij është deformuar, sikurse ndonjërit që i është nënshtruar torturimeve të ashpra fizike dhe mentale.

Në mesin e këtyre torturimeve, As-Sarehi i tha hetuesit të tij: "Më sjell një letër dhe do të nënshkruaj për të pranuar për çdo krim që ju më akuzoni. Unë e kamë mbytur Kryetarin Kenedi, Unë e kamë mbytur Mbretin Fejsal, Unë i kamë kryer eksplodimet në Rijad dhe Hobar, çdo gjë që dëshironi." Hetuesi i tij iu përgjigj se kjo nuk është mjaft e mirë; ata kishin dëshirë që ta dinë se si i ka bërë. Ai iu përgjigj atyre "Unë po ju tregoj juve, unë nuk i kamë bërë këto krime, prandaj si ka mundësi të tregoj se si i kamë bërë ato?"

Unë pash një vëlla tjetër në burg, Abu Asim Al-Meki (Muhamed Hamid Al-Ahdal), që ishte i famshëm për këmbët e tij heroike në Betejën e Famshme për Tishinin, në Bosnje, më 1992. Në këtë operacion ai e humbi njërin këmbë dhe ishte i paralizuar në njërin krah që atëherë. Abu Asim që tani më është i paaftë, është rrahur me këpucë në fytyrën e tij. Hetuesi e rrahi atë me shkopin e policit në këmbën e tij të paaftë dhe e pështyu në fytyrë. Fytyra e tij gjithashtu tregon se ai ka përjetuar torturime të ashpra fizike dhe mentale.

Një vëlla tjetër i famshëm për këmbët e tij heroike në Afganistan, Abu Ishak Al-Meki i cili ishte në Jemen. Princi Naif (Ministri i Punëve të Brendshme Saudite) udhëtoi për në Jemen dhe e morri këtë vëlla në aeroplanin e tij. Ai ishte i torturuar ashpër në burg, i zhveshur lakuriq dhe i rrahur.

Një nate derisa unë isha në burg, dhe kushtet ishin shumë të rënda ndaj vëllezërve, unë e takova një vëlla i cili kishte parë një ëndërr para namazit të Sabahit një natë. Ai kishte parë Të Dërguarin e Allahut (s.a.u.s.) dhe i Dërguari (s.a.u.s.) i kishte thënë atij: "Informoi vëllezërit në

emër timin, se engjëjt po bëjnë gara ndërmjet veti për ti shkruar shpërblimet e tyre." Kjo ëndërr e vëllait sjelli pakëz lehtësi dhe guxim tek vëllezërit tjerë. Sidoqoftë, ne nuk tregua se kush e kishte parë këtë ëndërr, në mënyrë që vëllezërit mos të torturohen për shkak se kanë parë një ëndërr.

Në Er-Rueis, neve nuk na lejohej që ti lutemi Allahut duke i ngritur duart. Ndoshta hetuesi e dinte në fundin e zemrës së tij hadithin e Pejgamberit (s.a.u.s.) "se nuk ka perde ndërmjet Allahut dhe lutjes e të shtypurit." Ne u detyruam që të urinojmë në një shishe para vëllezërve tjerë dhe ti kryejmë nevojat tjera në publik gjithashtu.

Hetuesit vazhdimisht i fyenin dhe i nënçmonin ata që punojnë për Islam, prej mesit të dijetarëve, Muxhahidëve dhe thirrësve të Islamit. Ata thanë se Sheih Selman El-Audah dhe Sefer El-Havali (të burgosur në burgun e El-Heirit në Rijad që nga Shtatori i vitit 1994) janë havarixhë dhe kafira (pabesimtarë).

Atje gjendej një krahë i veçantë i Er-Rueisit vetëm për gra. Këtu, ata do të mbanin gratë, bijat, nënat dhe motrat e vëllezërve. Ata e sollën gruan e njërit prej vëllezërve dhe u kërcënuan se do ta dhunojnë atë përveç nëse vëllai i pranon krimet për të cilat e akuzonin. Vëllai nënshkroi çdo gjë që ata i kërkuan. Njëri prej vëllezërve kishte ikur nga vendi para se ta arrestonin, prandaj Ministria e Punëve të Brendshme të Saudis burgosi 7 gra anëtare të familjes së tij, për 8 muaj si dredhi për të kërkuar që vëllai të kthehet. Ka qenë e zakonshme për ata që ti zhveshin vëllezërit lakuriq dhe të bëjnë shaka me pjesët private të tyre. E tërë kjo është nga vendi i cili e quan vetën Beled-ut-Teuhid (Toka e Teuhidit) dhe sundimtari i të cilit e quan vetën Hadim-ul-Haramain Esh-Sherifein (Kujdesuesi i Dy Xhamijave të Shenjta).

Disa prej emrave të Torturuesve në Er-Rueis:

Adnan Filimblaan (ai ishte më i keqi)

Talib Ad-Dhabbaagh

Al-Kusajfaan (Nuk më kujtohet emri i tij i parë)

Ghazi Al-Xhudaibi

Al-Zagzoug (ai ishte Kryesuesi i Burgut Er-Ruais, që njihej ti këtë puthur këmbën Ministrin të Punëve të Brendshme, Princit Naif)

Dhe si pikë përfundimtare, ish Ministri i Punëve të Brendshme të Egjiptit, Zaki Badar është larguar nga posti i tij për arsye se ai ishte shumë i ashpër dhe i pa njerëzishëm në metodat e torturimit, dhe shumë njerëz vdiqën në burgun e tij. Ministria e Punëve të Brendshme të Saudit menjëherë e punësoi atë dhe ai ju ndihmoi që të organizojnë metoda të ndryshme torturimi ndaj vëllezërve. Ai ishte këshilltari personal i Princit Naif në mënyrë se si të sillet me Islamistët. Falënderimi i qoftë Allahut që ai vdiq gjatë një vizite të hershme të tij në Amerikë.

Edhe pas lirit, të gjithë vëllezërve u janë marrë pasaportat e tyre në mënyrë që mos të udhëtojnë jashtë vendit. Për më shumë, disa prej vëllezërve ende vuajnë nga plagët e përhershme të shkaktuara ndaj tyre në Er-Rueis. Ne lusim Allahun që ti liroj vëllezërit që ende gjenden brenda: Hassan As-Sarehi, Muhammad Hamdi Al-Ahdal (Abu Asim Al-Mekki), Abu Ishak Al-Mekki, Abu Shahid Ash-Sharki dhe të tjerët. Falënderimi i qoftë Allahut kjo vetëm se na bënë më të fortë, sikurse që thotë Allahu në Kuran:

A mos menduat ju se do të hyni në xhennet e All-llahu pa i ditur (pa u vërtetua në praktikë) se cilët prej jush kanë luftuar, dhe pa u ditur cilët prej jush ishin të durueshëm. [Kuran 3:142]

-Tortura në burgjet e Saudisë-

Rrëfen një i burgosur Musliman

Në vijim është tregimi, të cilin na e tregoj një i ri, një i sprovuar i besueshëm i luftës Afgane, i cili ishte burgosur në burgun Ar-Ruvais në Xhiddeh dhe të cilin Allahu e shpëtoi.

Kabuli ra, zjarret e fitnes dhe mosmarrëveshjes u ndezën në mes grupeve të ndryshme të Muxhahidëve.

Ne mbajtëm duart tona larg nga pjesëmarrja në fjalime të ashpëra dhe fitne të errëta. U ktheva prapa në mbretërinë (e Arabisë Saudite) për të kërkuar siguri dhe qetësi. Kam kërkuar trajtim për këmbën e prerë të cilën e humba gjatë Xhihadi në Afganistan. Kam qëndruar në Xhiddeh. Kam jetuar në afërsi të spitalit në një banesë të vogël duke mos u kujdesur për asgjë përveç trajtimit të këmbës time dhe shërimit e plagëve të mia.

Pas bombardimit në Rijad (nga aftësitë trajnuese të KB, nëntor 1996), unë u zgjova nga një trokitje e fortë në derën time. Qëndroja në bastunin tim duke vrapuar për ta hapur atë dhe për të parë se kush trokiti. Trokitësit shpërthyen derën dhe hynë brenda në banesë. Mendova se ishin hajdutë. Unë berrisa në ata: "Kush jeni ju? Çka kërkonit prej meje?" Ata ishin njëmbëdhjetë, antarë të Mabath (Sigurimi i Saudisë). Ata erdhën rreth meje, kontrolluan banesën time dhe kthyen atë kokëposhtë pasi ata më kishin lidhur duart për 2 orë. Të gjithë atë kohë që ata po kontrollonin, nuk lanë diçka ose dikund pa kontrolluar, duke përfshirë edhe tubacionet në banjo. Pastaj ata morrën çka dëshiruan nga librat dhe kasetat dhe më morrën mua me ta, të lidhur. Udhëtimi morri 8 muaj të mjerimit dhe agonisë.

Kur nuk kisha menduar se dikush mund të gjejë një trajtim të tillë të turpshëm në tokën e dy vendeve të shenjta. Makina u ndal para një ndërtese të madhe. E dija se ishte Burgu Ar-Ruvais ku gjendet qendra e Mabath të Xhiddes. Kemi kaluar një derë të madhe dhe vetura bëri një udhëtim rreth kompleksit sikur ata donin të më jepnin një aromë turistike të oborrit të këtij kompleksi, i cili u zgjerua deri në fund që të jetë në gjendje t'ju shërbejë viktimave nga rritja dhe vazhdimi i sulmeve.

Brenda kompleksit, unë u prit nga rojet e burgut që bënë rregullin e zakonshëm procedurat e "regjistrimit" dhe ndërrimin e rrobave për të mbajtur sendet e mia personale.

Unë u dërgova në një qeli të vogël që nuk i kalonte 1.5m në gjatësi dhe 1.0m gjërësi. Kam qëndruar aty për 3 muaj. Jo shumë kohë pas ardhjes time mua më dërguan në Zyrën Nr.1. Aty unë takova personin i cili merrte në pyetje "Ebu Najif-in" dhe i cili kohëve të fundit u gradua në rangun e zëvendësit. Ai ishte graduar, unë besoj për angazhimin e tij për të poshtëruar robërit e Allahut dhe metodat e tij të krijuara për tortura. Më vonë zbulova, se ndalimi tek "Ebu Najif-i" ishte ndalimi i parë, një pyetje e nivelit të ulët, por ai ishte angazhuar për të bërë këtë "rregull" vetë. Ai pastaj i jep çështjen të nënshtruarit, duke e ndjekur çështjen vetë, ose duke kërkuar këshilla dhe udhëzime nga shefi i tij, drejtori i burgut, Zagzoug.

Unë qëndrova përpara tij, duarlidhur. Dy të nënshtruarit ishin duke qëndruar pranë tij. Fytyrat e tyre nuk kishin shprehje tjetër përveç atë të frikës dhe urrejtjes. Ai më pyeti: "A ishit ju ai që vendosi bombën në Rijad?" Unë refuzova çdo lidhje me bombardimet. Ajo ishte e vërteta - Nuk dija asgjë për bombardimet, përveç asaj që kam lexuar dhe dëgjuar në media. Ata filluan të më rrahin ashpër. Nuk kishte vend në trupin tim që nuk ishte goditur dhe që nuk më dhimbte gjatë seancës. Rrobat e mia ishin të gjitha të shqyera. Të gjitha këto dhe duart ende i kisha në pranga. Isha gjysmë i zhveshur. Oreksi i tyre për torturë ishte hapur. Duke parë gjendjen në të cilën

ndodhesha, tani duke përdorur kamgjikë dhe mjete që kurrë nuk i kisha parë në jetën time.

Disa orë pas rrahjes ata ishin duke më pyetur pyetjen e njëjtë përsëri dhe përsëri :”Pse keni bombarduar Rijadin?” Unë nuk mundesha të bëj asgjë përveç se të mohoj akuzat. Unë nuk e kam bërë atë. Mua mu morrën mendtë dhe përfundimisht më ra të fiket nga ajo që më bënë. Çdoherë që më binte të fikët, ata më hedhnin ujë që të zgjohem. Nuk mundesha më shumë të qëndroja dhe rashë në dysheme. Sikur ata mos ishin të lodhur dhe mërëzitur nga torturimi që më bënë, do të më jepnin fund atë ditë. Ata urdhëruan rojet që të më dërgojnë në qeli. Dy rojet më hodhën mua atje. Isha si një kufomë e të vdekurit. Nuk kisha mundësi as të lëvizë.

Ditën tjetër ata më morrën përsëri në pyetje. Më pyesnin pyetjen e njëjtë përsëri dhe përsëri. Çdoherë që mohoja më rrahnin me kamgjik. Ata ndërruan metodat e torturimit këtë herë. Unë i kisha duart e lidhura prapa të varura në to një gajtan metalik si një kafshë feste e gatshme për pjekje. Marrja në pyetje tani është një skenë e veçantë e torturimit. Ata më goditnin mua me kamgjik dhe shkopinjë. Ndonjëherë ata e bënë këtë sëbashku. Ndonjëherë me rend. Ata ishin duke bërë Xhihad në rrugën e Mbretit dhe duke garuar se kush do të më godet i pari. E gjithë kjo ishte në rregull në sytë e tyre. Unë nuk mundesha të qëndroj më në asnjë komplot të tyre. Isha i varur në ajër. Koka ime ishte në pezullim. Toka ishte duke u rrotulluar. Shpirti kërkonte ndihmë nga Krijuesi i tij kundër këtyre bishave.

Unë isha në një formë më të mirë se të burgosurit tjerë. Disa prej tyre gjatë torturimit apo gostisë pjekëse nuk kishin rroba. Dhe i preknin në pjesët personale të tij dhe futnin në rektumin e tij çka të dëshironin.

Pas gjithë kësaj ata qeshnin sikur festonin në një kamp me zjarr.

Në ditën e dytë më dërguan në qeli. Isha në gjendje më të keqe se një ditë më parë. ”Festat” dhe ”ahengjet” vazhduan deri vonë deri sa ”Ebu Najif” u lodh. Ai më dërgoi te shefi i tij Zagzoug. Ai kishte një gjuhë të keqe dhe një mënyrë të folurit të kufrit. Ai e mallkonte Sheriatin, Fenë dhe Muslimanët.

Ai i mallkonte dijetarët dhe të drejtë. E mbaj mend se si ai e ofendoi Fenë dhe si ai e quajti ligjin Islam (sheriatin) me fjalët më të këqija, të cilat pasha Allahun më kanë lënduar më shumë se plagat në trupin tim nga torturat. Jam ndjerë i pafuqishëm për të mbrojtur fenë e Allahut në një kohë që Ai do të pëlqente mbrojtjen time. Ai ishte me gjithë këtë, duke më kërcënuar se do më dhunonin.

Pasi hetuesit menduan se une isha një rast i pashpresë, për shkak se nuk kisha lidhje me bombardimet në Rijad, ata filluan të më detyrojnë mua të pranoj se unë isha nga njerëzit e Tekfirit, ata të cilët jo vetëm për udhëheqësit tonë thonë se janë pabesimtarë, por që shkojnë deri në atë pikë të pretendimit se edhe Ulemaja dhe e tëra shoqëri që është në shtetin e pabesimtarëve janë mosbesimtarë.

Ata dëshironin të më detyrojnë të pranoj që kam planifikuar një aksion të armatosur ku kam pasur në shënjestër disa objektiva të veçanta civile.

E dija më vonë, kur më dërguan në një qeli të përbashkët, se të gjithë të rinjtë që ishin në burgim ishin të detyruar të pranojnë se kishin bërë veprime të armatosura dhe se ishin njerëz të tekfirit. Kjo ishte në lidhje me shtetasit e Saudisë. Sa për ato jo të Saudisë ata ishin pyetu për të pranuar dy gjëra:

Ose se kishin punuar për shërbimet e zbulimit të shteteve të tyre të vendlindjes ose se kishin mbështetur luftën e armatosur në vendet e tyre. Kushdo që mendoj se opcioni i zgjedhjes do ta shpëtonte prej torturës u mashtronte.

Unë kuptova pasi u zhvendosa në qelinë e përbashkët se numri i të burgosurve ishte i madh. Ajo ishte kështu sepse nëse ndonjë i ri shfaqte ndonjë shkallë të fetarisë do të burgosej në burgun Ar-Ruvals. Unë zbulova se gratë e disa të rinjëve ishin gjithashtu të burgosura. Ata ishin duke u marrur në pyetje nga bishat e egra. Kam qenë i zemëruar dhe i pafuqishëm. Këto hetues nuk kishin moral ose standarde morale që t'i pengojnë ata, për mos t'i vënë në shënjestër këto zonja. Unë kisha mundësi vetëm të kërkoj ndihmë nga Allahu për ti mbrojtur dhe shpëtuar ato. Disa të burgosur më treguan se ishin kërcënuar se do t'ua përdhunonin gratë e tyre nëse nuk pranojnë. Unë zbulova gjithashtu se disa nga të burgosurit ishin mbledhur në një dhomë, të zhveshur, të gjithë të torturuar, derisa të tjerët shikonin poshtërimin dhe degradimin e mëtejshëm. Gjithashtu mësova se Xhehennemit të cilit unë iu ekspozova nuk ishte asgjë në krahasim me atë që të tjerët kishin parë.

Ata ishin që kishin parë thonin e gishtit të këmbës dhe të dorës së tyre të hequr. Ata që kishin qenë të privuar nga gjumi për disa ditë rresht. Ende i mbaj mend sytë e një të burgosuri i cili ishte ndaluar të flejë 9 ditë. Ata e qëllonin me kamgjik çdoherë që ai u ulte apo u përpiqte të flejë. Torturuesit e tij ishin duke marrë rolet për tu siguruar që ai nuk do të flinte. Ata ishin në një kryqëzatë „Xhihadiste“ për ta ndaluar atë nga gjumi që vendi i tij mos të humbej!! I gjori pas kësaj humbi nervat e tij dhe filloji të qante histerikisht, prej të cilës vuan ende.

Në qelinë e përbashkët, pashë dhe dëgjova atë që askush nuk mundi ta besonte kurrë. Në kampin e përqendrimit unë pashë një grup të Muxhahidëve, atyre askush në Arabi nuk mundej t'i vëndosë ndonjë pikë përveç nga rruga e nderit dhe respektit për përkushtimin dhe guximin në rrugën e Allahut. Aty pashë të famshmin Hasan al-Srihi (nga operacioni në afganistan i "Luajve të Dinnit") i cili ishte sjellë nga Pakistani dhe i ishte dorëzuar regjimit. Ai i ishte ekspozuar torturave më të këqija nga shërbëtorët e Mbretit që të pranojë bombardimin në Rijad. Përkundër faktit se asnjë lidhje nuk kishte krijuar me shoqërinë e bombardimit, qoftë afër ose larg, ai ende është në burg. Askush nuk e përkrahu atë në botën e jashtme, as autoritetet nuk i bënë drejtësi atij. E dija nga qëndrimi im atje se Profesori palestinez Muhammed Jusuf Abbasi, i cili ishte pauses i Shejh Abdullah Azamit në Mekteb Khadamat El-Muxhahidin, ishte aty.

Ebu Abdulaziz "Barbaros", njeriu i cili kishte qenë në ballë të Xhihadit në Bosnjë, i cili ishte tanimë 50 vjeçar, që sakrifikoi shumë në kryerjen e detyrës së Xhihadit për hirë të Allahut, ai ishte gjithashtu aty.

E dija se aty kishte një qeli të veçantë të quajtur "Qelia e ngatërresave" e përgatitur veçanërisht për ata që nuk bashkëpunojnë me hetuesit. Qelia ishte e vendosur jashtë ndërtesës kryesore në Kompleksin Er-Ruvals, në diellin e nxehtë. Ajo kishte një banjo e cila nuk kishte dalje. Prandaj të gjitha jashtëqitjet e mbetura në vend, sjellnin insekte dhe aromë të keqe. Kjo është për ata që kalojnë pranë saj, çka në lidhje me ata që jetojnë në të? Kjo më kujton një problem tjetër prej të cilës të gjithë kemi vuajtur. Ajo e banjove. Banjoja e të burgosurve ishte shumë e vogël. Ne duhej të qëndronim në një rresht që të mundeshim ta çlironim veten. U mësuam që të çlironim veten në qelinë kolektive.

Kjo është ajo që kam dëgjuar nga dëshmitarët dhe atë që unë pashë, nga frika fizike dhe emocionale, e cila ende më ndjek. Edhe pasi u zhvendosa në qelinë kolektive, unë nuk isha i kursyer nga skenat e torturimit. Secili prej neve është marrë të paktën dy herë në javë në "festat e pjekjes". Gjatë çdo seance të agonisë hetuesit krijojnë histori të reja, akuza të reja, nga drejtimi i armëve, kontrabandë, deri tek lidhjet me "X" ose "Y" të Tekfirit.

Përkundër gjithë kësaj, intrigat e torturuesve dhe shërbëtorëve të Mbretit dhe shpresat e tyre,

janë të dënuara në dështim. Ajo është me anë të gjykimit dhe nëpërmjet durimit se fitorja e Allahut është afër dhe Fuqitë e Tij janë shfaqur.

Ajo është në këtë kohë që qetësia madhështore pavarësisht vështirësisë vjen. Ajo është me anë të kësaj që kemi bindje se Allahu do ta realizojë premtimin.

Unë kurrë nuk kam dëgjuar askënd të pendohet për një ditë të harxhuar në Xhihad, ose ta konsiderojë Xhihadin si një burim të lëndimit. Ata ishin objekte në duart e atyre që nuk i frikësohen Allahut. Disa kanë shfaqur shembuj të mirë të durimit dhe fuqisë. Hasan Al-Srihi ishte biseda e të gjithëve: Si pas torturës, ai vazhonte përsëri të lexonte Kur'an dhe të bënte Dhikër. Ai qëndroi në një gjendje të tillë derisa tortura mbaroi.

U ndjeva i qetësuar pasi pashë atë. Pas gjithë asaj që e pashë, pohimi i njerëzve të parë në Tv, ose ata që i kishin publikuar në mediat e shtypit nuk ishin asgjë, përkundër rrëfimeve të detyruara dhe detyrës së hetuesve që i detyrojnë viktimat me forcë që të nënshkruajnë çdo gjë që ata shkruajnë. Nëse ju shihni ato çështje në kushte të tilla jonjerëzore, në asnjë mënyrë dikush do besonte çfarë autoritetet pohojnë.

E lus të Plotëfuqishmin, me gjithë Fuqinë e Tij, të largojë këtë vështirësi të imponuar mbi popullin e Hamejnit, sepse ajo është tani një burg për çdonjërin që kërkon përmirësim, ose mbështet ligjin e Sheriatit, kur një herë, kjo tokë ishte vend i strehimit për ato të shtypurit. E lus Allahun t'ju jep fitore Muslimanëve në përgjithësi, dhe njerëzve të Gadishullit në veçanti, t'ju jep atyre fitore mbi ata që i dëmtuan dhe të konsiderojnë që ne kemi qenë të nënshtruar gjithashtu, unë dhe vëllezërit e mi, si begati në favorin tonë në Ditën që ne do ta takojmë Atë. Amiiin

Burimi: MIRA (Lëvizja për reforma islamike në Arabi)

miraserve.com

Ky artikull u publikua në botimin e 12 të Nida'ul Islam gazetës, Mars-Prill 1996

Përktheu për Forum-Islamik: Sumaya

-fjala e së vërtetës e Shejh Faris esh-Shuwejl ez-Zehrani në burgun e familjes-saudite-

Shejh Faris esh-Shuwejl ez-Zehrani është një nga dait (thirrësit) të cilët guxuan t'ia thonë të vërtetën zullumqarit në fytyrë, madje edhe me çmimin e sigurisë dhe lirisë së tij. Për shkak të fjalëve të tij me të cilat ai i zbuloi zullumin e qeverisë saude dhe u bëri thirrje njerëzve për të rezistuar neo-kolonializmin e kryqëzatave, u arrestua nga forcat e sigurisë saudite në gusht të vitit 2004 në Abhi. Edhe në burg ishte i njohur për të thënë të vërtetën, madje edhe para tagutave.

Një ditë në qeli e vizitoi dr. Ali el-Afnani, psikologu marionetë i cili punonte në "Programin për rehabilitimin e terroristëve" dhe i tha shejh Ez-Zehranit që të kërkoj çfarëdo që dëshiron, dhe se tagutët janë të gatshëm për ti përmbushur kërkesat e tij dhe filloi ti shpreh ofertat e tyre, por shejhi tha: "Unë nuk dua asgjë, kërkesat e mia janë të kuptueshme, pse qëndroni në rrugën e martesës time dhe e parandaloni atë?"

El-Afnani tha: "Ti dëshiron ta martosh një terroriste!"

Shejhi tha: "Kjo është e thjeshtë. Një njeri terrorist do të martohet me një grua terroriste, dhe këtu nuk ka asnjë problem."

El-Afnani tha: "Atëherë ju do të keni djalë terrorist."

Shejhi iu përgjigj: "Një tagut si ti donë të martohet me një grua tagute dhe do të kenë një tagut (djalë). Atëherë djali yt do të luftojë djalin tim dhe kjo është natyra e konfliktit midis së vërtetës dhe gënjeshtërsë." Kafiri në këtë u bë konfuz.

El-Afnani pastaj tha: "Merre këtë copë letër dhe shkruaje kërkesën tuaj Muhamed bin Naifit (ministri aktual i punëve të brendshme të qeverisë saudite)."

Shejhi e mori letrën dhe e shkroi në fillim: "Essalamu a'ali mani ittaba'a el-huda" (paqja qoftë mbi atë që e ndjek udhëzimin, forma me të cilën fillon letra për jobesimtarët) El-Afnani i tha: "Si mund ta shkruash Essalamu a'ali mani ittaba'a al-huda, a është ai një kafir?" Shejhi iu përgjigj atij: "A dyshon në kufrin e tij

(Light Of Islam) & Put vjernika

www.botaislame.com

-Letër nga Toka e dy xhamive të shenjta (Arabia Saudite)-

Në emër të All-llahut, Mëshiruesit, Mëshirëbërësit!

Tërë lavdërimi i takon Allahut, Zotit të botëve, dhe paqja dhe bekimet qofshin mbi Profetin tonë të dashur Muhamedin, paqja qoftë mbi të, familjen e tij dhe shokët e tij fisnikë.

Pastaj:

Ne jemi anëtarë të familjes së personave të cilët janë në burg në të ashtuquajturën Arabi Saudite – vendin e dy xhamive të shenjta. Së pari, kërkojmë ndihmë prej Allahut, dhe pastaj kërkojmë ndihmën e Ummetit për të na çliruar nga tirania e shtypjes të familjes Saude, e cila për shumë vite është duke na shkatërruar jetët tona.

Regjimi mbretëror në të ashtuquajturën Arabi Saudite e mbështetur nga kryqtarët pa pushim bënë komplete në të gjitha aspektet e jetës njerëzore. Vëllezërit i ndjekin dhe i burgosin të cilët i kanë lënë shtëpitë e tyre për ti luftuar kryqtarët në Afganistan, Irak dhe vende të tjera të xhihadit. Ata arritën për ti vrarë ose kapur shumë prej muxhahidëve. Vazhdojnë ti burgosin njerëzit e drejtë për arsye të parëndësishme. I arrestojnë dhe i burgosin të gjithë ata që i mbështesin materialisht Muxhahidët, edhe ata që i quajnë idhujtarët jobesimtarë.

Regjimi saudit i mbyll madje edhe ata të cilët vetëm duan të shkojnë për Xhihad për ti mbrojtur të shtypurit, dhe e gjithë kjo është bërë nën flamurin e "luftës kundër terrorizmit." Një indikator tregon se kjo është, në fakt, një luftë kundër bartësve të Teuhidit dhe Xhihadit është edhe ajo se numri i të burgosurve e ka arritur shifrën prej 30 000. Shumë të burgosur i kanë kaluar tashmë 5 deri në 10 vite, dhe disa më shumë se 10 vite në burgjet e ashtuquajtur të Arabisë Saudite.

Të burgosurit në këto burgje po i nënshtrohen torturave të ndryshme psikike dhe fizike të tilla si tërheqja e thonjve, goditjet elektrike, rrahjet, privimi nga gjumi dhe kërcënimeve me vdekje, ndërsa ata që arritën të mbijetojnë kanë dalë nga burgu të paralizuar ose me një sëmundje

kronike. Midis tyre janë: Yasir si - Sayih, Salih el- Muhawis, Murad al - Mukhlif dhe shumë të tjerë.

Megjithatë, edhe më keq është se shumë prej të burgosurve u vranë nga torturat ose dështimi për tu siguruar trajtimin e nevojshëm mjekësor. Mukhlid al - Otaibi, Khalid ar -Rezni, Mishalin el- Harbi, Sulltan ad- Da'eesi dhe shumë të tjerë kanë përfunduar në këtë mënyrë.

Regjimi sauditë na ka shkaktuar një tragjedi të madhe, dhe kështu ai filloi ti mbyllë gratë muslimane, diçka e padëgjuar në Islam. Njëra prej të burgosurave të shquara është edhe Hayla el- Qusayr (Allahu e shpejtoftë lirin e saj).

Ne, familjet e këtyre të burgosurve, duam ti tregojmë tërë botës për gjendjen e tyre, para se të vdesin nga torturat e regjimit kriminal saudit. Kemi trokitur në çdo derë që sipas fjalëve të regjimit na ishin në dispozicion: Dyert e Ministrisë së Punëve të Brendshme të Gjykatës Mbretërore të Drejtësisë, Ministrinë e të burgosurve, dhe shumë të tjera, por pa dobi. Asnjë nga institucionet e mësipërme nuk na ka ndihmuar. Në vend që të na ndihmonë, regjimi tiranik ka nisur një fushatë për shpifje kundër karakterit tonë. Unë kam qenë nën presion të tmerrshëm për të hequr dorë nga ideja e kërimit të drejtësisë për të afërmit tanë në burgje.

Kur qeveria nuk pranoi për lirin e të afërmeve tanë të arrestuar padrejtësisht, kemi qenë të detyruar për të mbajtur një proteste publike që e tërë bota të kuptoj në lidhje me vuajtjen tona. Megjithatë, ne vetë jemi bërë të burgosur. Kështu, një skenar i ashtuquajturës Arabi Saudite është: Kushdo që bënë fushatë për lirin e anëtarëve të familjes do të bëhet gjithashtu një i burgosur. Regjimi në këtë pikë po i burgos burrat, gratë dhe fëmijët në numër të madh.

Regjimi tiranik përfundimisht, pas shumë vitesh, e ka shpikur një mashtrim për të na heshtur, dhe me 2011 ka filluar me gjykimin e të afërmeve tanë të arrestuar. Në vend të veproj mbi parimet e drejtësisë, fjalosjet e gjyqtarëve të seancës dëgjimore të gjykatës mbretërore u kthyen në një cirk. Ajo mori një kohë të gjatë për të përfunduar gjykim e vetëm një të arrestuari. Ata shpesh do të merrnin ditë të lira dhe pushime për ta zgjatur më tej procesin gjyqësor. Edhe në qoftë se merrnin vendimin për lirin e një personi, në ndërkohë ata i arrestonin me dhjetëra anëtarët të familjeve tona.

Ne themi për vëllezërit dhe motrat tona në Britaninë e madhe se ne jemi shumë të prekur nga thirrja e juaj për ti liru të afërmit tanë. Ne jemi të kënaqur me ndihmën që e marrim prej tyre. Ne mendojmë se Umeti është një dhe se zemrat e muslimanëve janë të bashkuara, edhe pse në mënyrë gjeografike jemi larg nga njëri-tjetri. Ju lutemi të vazhdoni ti transmetoni vuajtjet e të burgosurve në të ashtuquajturën. Arabia Saudite. Ju lutemi gjithashtu, të vazhdoni të jepni informacione shpjeguese për mizorinë dhe terrorin e regjimit saudit - një realitet që ajo me vite të tëra është duke u përpjekur për ta fshehur me kërkesën e pretenduar të ligjit islamik.

E lusim All-llahun xh.sh., që të ju ruaj, që të ju bëjë të paluhatshëm në të vërtetën dhe të ju ndihmoj kundër armiqve tuaj dhe armiqve të Islamit.

Vëllezërit dhe motrat tuaja nga Toka e Dy Xhamive të Shenjta.

Burimi: Webfaqe dhe Forume islame

www.botaislame.com

Lista e disa prej hoxhallarëve të burgosur në burgjet e Familjes Saudite

- 1.Hoxha i nderuar, Alame **Muhammed Sababi**, 85 vjeçar.
- 2.Hoxha i nderuar, Alame **AbdulKerim Humejd**, 70 vjeçar.
- 3.Hoxha i nderuar, Alame **Ahmed Sinani**, 65 vjeçar.
- 4.Hoxha i nderuar, Alame **Velid Sinani** (i dyti me vite të kaluara në burg nga dijetarët).
- 5.Hoxha i nderuar, **muhadithi Sulejman El-Uluan**.
- 6.Hoxha i nderuar, **muhadithi Abdullah Sad**.
- 7.Hoxha i nderuar, **Abdullah Ris**, 50 vjeçar.
- 8.Hoxha i nderuar, **AbduRrahman ibn AbdulAziz Sudejs**.
- 9.Hoxha i nderuar, **Ibrahim Rajs**.
- 10.Hoxha i nderuar, **Ali El-Hudajr**.
- 11.Hoxha i nderuar, **Nasir El-Fehd**.
- 12.Hoxha i nderuar, **Seid Zuejr**.
- 13.Hoxha i nderuar, **Fair Ale Shuejl Zehrani**.
- 14.Hoxha i nderuar, **AbdulAziz Kamil**.
- 15.Hoxha i nderuar, **Musa El-Karni**.
- 16.Hoxha i nderuar, **AbdulAziz El-Burejdi**.
- 17.Hoxha i nderuar, **Ibrahim Nasir**.
- 18.Hoxha i nderuar, **Husejn ibn Ali El-Temimi**.
- 19.Hoxha i nderuar, **Halid ibn Abdilah Hemlan**.
- 20.Hoxha i nderuar, **AbdulAziz Xhulejl**.
- 21.Hoxha i nderuar, **Fehdul Asakir**.
- 22.Hoxha i nderuar, **Halid Rashid**.
- 23.Hoxha i nderuar, **Ahmed El-Halidi**.
- 24.Hoxha i nderuar, **Muhamed Salim Deuseri**.
- 25.Hoxha i nderuar, **Abdullah Rashid**.
- 26.Hoxha i nderuar, **Suud Deruish Buajnin**.
- 27.Hoxha i nderuar, **Fehd Deruish Buajnin**.

28.Hoxha i nderuar, **Halid El-Uluan.**

29.Hoxha i nderuar, **Salih El-Uluan.**

30.Hoxha i nderuar, Nasir Amër (shoku i AbdulKerim HUmejd, nuk është Nasir Amër ikhani!)

31.Hoxha i nderuar, **Mensur Sababi.**

32.Hoxha i nderuar, **Mensur Kadi.**

33.Hoxha i nderuar, **Akil El-Akil.**

34.Hoxha i nderuar, **Seid El-Gamidi.**

35.Hoxha i nderuar, **Halef Itri.**

36.Hoxha i nderuar **Sad Shetui.**

...dhe shumë të tjerë, Allahu i liroftë nga robëria.

Përgatiti: **Teuhid.NET**

Ebu Mundhir Shenkiti

Ky tekst është shkëputur nga libri: "**Vendi i dy haremeve, popull muxhahid, qeveri e shitur**"

Kush do të ngrihet për të burgosurit muslimanë?

Kjo është një hutbe e mbajtur prej **Shejh Muhamed Abdullah El Habdan, Imam i xhamisë El Izz bin Abdus Selam në Riad**, Arabi Saudite, të premten më 16 gusht 2002 (07/06/1423 hixhrije). Titulli i hutbes ishte: KUSH DO TË NGRIHET PËR TË BURGOSURIT MUSLIMAN? një hutbe e pa paguar dhe shpresohet që të gjithë ata që nuk qenë prezent të kenë dobi prej saj, veçanërisht në çështjen për të cilën kanë dëgjuar shumë, derisa edhe propaganduesit e islamit.

Me emrin e Allahut, Mëshiruesit, Mëshirbërësit

O Umeti islam: Lufta ndërmjet të vërtetës dhe të pavërtetës po vazhdon, ndërmjet dritës dhe errësirës, ndërmjet udhëzimit dhe devijimit, ndërmjet islamit dhe kufrit...dhe do të vazhdoj deri në ditën e gjykimit. Luftë në të cilën populli i imanit do të jenë fitimtarë, por nganjëherë mund ti jepet humbje... dhe ajo është për shkak të disa faktorëve që i rrethojnë, që nuk do të sjell diç tjetër përveç se vonim të fitores.

Si rezultat i kësaj lufte, Allahu më i Larti e zgjedh atë që dëshiron Ai prej robërve të Tij. Prej mesit tonë ka të tillë që kanë pasur sukses me nderin e shehidllëkut në rrugën e Allahut. Ka prej mesit tonë që janë të plagosur në rrugën e Allahut, dhe ka disa prej gjymtyrëve tona që kanë shkuar përpara neve në xhenet. Dhe ka prej mesit tonë që janë robëruar dhe që kanë ra në duar të armiqve tanë, dhe kjo nuk është diç më shumë përveç se rezultati i të gjitha betejave, duke i përfshirë edhe betejat e xhihadit. Kushdo që i shfleton faqet e historisë, do të informohet se një gjë e ngjashme është një normë që nuk është asgjë e çuditshme me të. Sa prej heronjve janë mbytur? Sa burra prej tyre janë plagosur dhe sa prej kalorësve janë burgosur? Por a mos u mbuluan shpirtrat e tyre me dobësi? A mos u mërzitën zemrat e tyre me frikë? Ne pyesim, a mos iu kacavjerrë atyre dobësia dhe mjerimi në zemrat e tyre për shkak të robërimit të tyre?

Ne e kemi shembull Hubejb bin Adijen (radiAllahu anhu) i cili kishte rënë në duart e mushrikëve të cilët e përcillnin atë prej Qabesë për ta mbytur atë. Ai iu tha atyre, “Me lejoni ti fali 2 reqate.” Kur i përfundoj ato ju tha atyre, “Po mos të kishte qenë se ju kishit për të menduar se po i frikësohem vdekjes, kisha për ta zgjatur namazin.” Ai ishte i pari cili e ka vendosur traditën e faljes së 2 reqateve para ekzekutimit. Ai pastaj tha, “O Allah numëroj një nga një! Mbyti një nga një! Dhe mos të mbetët asnjë i gjallë prej tyre!” Ai pastaj tha, “Për derisa unë mbytem si mysliman për hir të Allahut, unë nuk mërzitem se në cilën anë rrëzohem. E tërë kjo është për hir të Allahut: Nëse Ai dëshiron, do të më bekoj mua me ribashkimin e copave të shqyera të trupit tim.” Përfundimisht ai u mbyt prej Ukbah bin El-Harith. Në të vërtetë, ka mundësi që Allahu të tregoj butësi ndaj një të burgosuri të tillë dhe ti dhuroj atij gjëra të cilat ia qetësojnë zemrën e tij. Për shembull, Hubeibi, kur ishte burgosur, i ishte dhënë butësi prej Allahut sikurse që dëshmon një grua e cila ishte dëshmitare e ngjarjes: “Unë kurrë nuk kam parë të burgosur në gjendje më të mirë se Hubeib. Në të vërtetë e kam parë atë duke ngrënë rrush dhe frute të cilat gjendeshin atë ditë në Meke - e tërë kjo ndërsa ai gjendej i prangosur në zinxhir të hekurt – vetëm se ka mund të jetë furnizim i furnizuar prej Allahut.” Në anën tjetër, një i burgosur ka mundësi të torturohet, të nënçmohet dhe të sprovohet; vetëm që Allahu t’ia ngrit atij vendqëndrimin dhe shkallën në xhenet.

Allahu thotë:

“A menduan njerëzit të thonë: “Ne kemi besuar, e të mos vihen në sprovë?” Ne i sprovuam ata që ishin para tyre, ashtu që All-llahu gjithqysh do t’i dallojë ata që e thanë të vërtetën e do t’i dallojë edhe gënjeshtarët.” [29:2-3]

O umeti islam;

Kështu janë të burgosurit të cilët kanë rënë në duart e armiqve tanë: nëpër burgjet në Palestinë dhe në burgjet në Kubë, në vendet tjera të globit. Këta burra: janë atë të cilët marshuan përpara për ta ngritur flamurin e xhihadit; janë ata të cilët marshuan përpara për ti ndihmuar vëllezërit e tyre, për ta mbrojtur shenjtorin e myslimanëve dhe nderin e tyre në kohën ku shumica janë dëshpëruar. Njerëzit e atillë kanë hak mbi umetin për të ju shkuar në ndihmë dhe për të qëndruar në anën e tyre gjatë sprovave të tyre. I tillë ishte i Dërguari i Allahut (s.a.v.s.) kur e urdhëroj umetin e tij, "Siguroni lirim të të zënëve rob!" [el-Buhariu]

Imam Maliku (rrahimullah) ka thënë; "Është obligim mbi njerëzit që ti lirojnë të burgosurit duke i shkëmbyer me tërë atë që e posedojnë, dhe nuk ka dallim në lidhje me këtë (në mesin e juristëve), për arsye se Pejgamberi (s.a.v.s.) ka thënë "Siguroni lirim të të zënëve rob!" [el-Buhariu] Në të vërtetë dijetarët e islamit kanë thënë, "Nëse shteti do të kishte tërë pasurin e tij për lirim të të zënëve mysliman prej duarve të armikut, s'kishte për tu konsideruar shumë." Kjo është e saktë: S'kishte për tu konsideruar shumë, prapa çfarë belaje mund të jetë më e keqe se sa myslimani të poshtërohet në duart e krishterit të pagdhendur i cili vlon nga urrejtja?

Në të vërtetë ju e keni parë, ne e kemi parë, dhe bota i ka parë pamjet e një tragjedie që ju ka rënë vëllezërve tanë në Kubë. Ata u transportuan prej Pakistanit në një aeroplan mallrash – mjekrat dhe flokët e tyre të rruara, të zhveshur prej të gjitha rrobave të tyre, të lidhur prej kokës deri në këmbë, sy lidhur dhe të penguar që të ndiejnë ndonjë gjë. Ku është respekti për shpirtin njerëzor? Ku është respekti i vendosjes së qenieve njerëzore në kafaz të hekurt, një pamje e cila ia kujton njerëzve kafazin e shtazëve? Ata nuk janë të lejuar për ti lënë këta kafaz për kryerjen e nevojës përveç se një herë në ditë. Ata nxirren prej tyre për tu marr në pyetje – duar dhe këmbë të prangosur, me kokë të përulur, vetëbesimi i tyre i thyer dhe ajo e cila ju kalon nëpër mendje është, "Ku janë ditët e lavdishme të myslimanëve? Ku janë ditët e çlirimit? Dhe ku jeni o ju mysliman?"

Të burgosurit tanë jetojnë në vapën djegëse të Kubës. Dhe kjo është gjatë dimrit, pra si do të jetë gjendja e tyre gjatë verës? Derisa edhe natën, të cilën Allahu e ka bërë kohë të pushimit dhe gjumit, robëruesit e kanë shndërruar atë në një lugatë të dritës me reflektorët e tyre ndezës. Gjatë ditës, dielli i djeg ata dhe gjatë natës ata reflektorë ndezës i pengon ata nga gjumi.

Pra si ka mundësi që ata ta shijojnë shijen e gjumit dhe si ka mundësi që ata të kënaqen me shijen e ushqimit dhe të pijes derisa ata kalojnë nëpër këto dhimbje? Në realitet dhimbja e tyre është 2 llojesh. E para është të jetuari si i robëruar nën shpirtligësinë vluet krishtere, dhe e dyta është dhimbja e myslimanëve të cilët ia kanë kthyer shpinën atyre, ku nuk ka asnjë i cili është ngritur kundër trajtimit të tyre të zbehët dhe se janë harruar prej neve si mos te kishte ndodhur gjë.

Si ka mundësi që myslimanët të jetojnë në rehati? Si ka mundësi që ata ta gjejnë ushqimin e tyre si të shijshëm ndërsa vëllezërit e tyre po mbahen të robëruar në duart e armiqve të tyre? Si ka mundësi që njeriu të kënaqet me gjumin derisa vëllezërit e tij atje janë duke jetuar në poshtërimin vluet krishterë? Si ka mundësi që lotët e njeriut të ndalen derisa i sheh vëllezërit e tij atje duke jetuar në kushte të mjerueshme dhe të vuajtjes?

Si mund ti bëjë të kënaqur myslimanët që të lejojnë që bijtë e tyre tu dorëzohen armikut mosbesimtarë, që të dëbohen në vendin më të largët në botë dhe prapë nuk trazohen gjokset e tyre dhe as që dëgjojmë prej tyre ndonjë fjalë apo thirrje? Cili është qëndrimi i shteteve? Cili është qëndrimi i fiseve? Derisa, edhe i familjeve dhe të afërmeve të tyre? A nuk është obligim për ta që të bëjnë diçka dhe të marrin ndonjë qëndrim? Duhet tua bëjnë me dije armiqve Amerikan se këta të burgosur nuk janë të shkëputur prej pjesës tjetër të botës, se ka diçka që e përcjell rastin e tyre. Ata duhet që ti bëjnë që Amerikanët ta kuptojnë që çështja e të burgosurve nuk ka marr fund ende, përkundrazi vetëm se ka filluar. Asnjëri nuk është i arsyetuar nëse heshtë për

këtë, veçanërisht pasi që e kemi parë trajtimin e egër me të cilin janë ndeshur këta muxhahid të cilët e ngritën lartë kokën e umetit;

Të varrosur për islam dhe për popullin e tij O mysliman, a janë të burgosurit tanë duke jetuar jetë të mirë sikurse ju që po jetoni? Në të vërtetë vetëtimja ka shkrepur në zemra. O mysliman, a janë të burgosurit tanë në krenari sikurse ju që jeni? Poshtërimi nuk është në pranga dhe zinxhir. O ju të burgosur, poshtërimin më të keq e keni lënë larg mbrapa jush. Ju e keni ndihmuar fenë e të Diturit e të padukshmes. Dhe me të vërtetë krenari keni arritur. Se krenaria e krenarive qëndron në thelluesit e zemrave. O ju të burgosur a ju kemi harruar, jo por përkundrazi jua kemi kthyer shpinën. Një luan i tërbuar as që do të na alarmoj neve. Se bota jonë qëndron sot gjatë në heshtjen e saj për njerëzit; adhuresit e kryqit. A e kanë ndjekur me siguri rrugën e së vërtetës. Ç'farë dhimbje është që të shohim një ftohje të tillë prej të afërmeve mysliman? O umeti islam! Në të vërtetë myslimanët e parë e kanë lënë një trashëgimi për neve: shembuj të jashtëzakonshëm se si të burgosurit janë liruar prej duarve të armiqve. Kur Mensur bin Ebi Emir u kthye prej një betejeje prej Andalusit verior, ai u ndesh me një grua myslimane tek portat e Kordoves. Ajo i tha atij, "Në të vërtetë biri im është marrë si i burgosur prej duarve të krishterëve – pra ti duhet të paguash si shkëmbim apo të ma kthesh mua atë." Mensuri as që hyri në Kordov. Por përkundrazi, ai u kthye me armatën e tij derisa arriti ta siguroj lirinë e këtij të burgosuri të vetëm mysliman.

Dhe kur sundimtari i Andalusit (Spanjës së sotme), El- Hakem bin Hisham, dëgjoj se një grua myslimane është marrë si e burgosur dhe kishte bërë titull, "O El Hakem! Me shpëto!" tmerri i kësaj çështje e mbisundojë atë. Prandaj, ai i tuboi forcat e tija, e përgatiti veten e tij dhe e lëvizi ushtrinë e tij drejt tokës së armikut në vitin 196 hixhrije (812 sipas krishtit). Ai hyri nëpër tokat e tyre dhe i pushtoi shumë fortifikata. Ai e shkatërroi vendin dhe e grabiti tërë pasurinë e tij. Ai i mbyti burrat dhe i morri gratë e tyre robëresha dhe për çfarë qëllimi vetëm për ta liruar atë grua të vetme myslimane. Pasi që e siguroi lirinë e saj ai u kthye në Kordov fitimtarë.

Lajmi gjithashtu i arriti Mu`tasimit se një grua e ndershme myslimane po mbahet e robëruar prej egërsirës krishtere në Umurijeh, ku një ditë ai i kishte mëshuar shuplak në fytyrë për të cilën ajo kishte bërë titull, "O Mu`tasim" pasi që e kishte e dëgjuar këtë ai iu përgjigj britmës së saj, "Unë po vijë për të ju përgjigjur kërkesës tënde!" "Unë po vijë për të ju përgjigjur kërkesës tënde!" Pastaj ai u nis në krye të një kontingjenti prej 70 000 ushtarësh derisa arriti në Umurijeh dhe e pushtoi atë. Pastaj ai pyeti për egërsirën krishtere dhe ia preu kokën e tij dhe e liroi gruan e ndershme.

Kështu e kanë pasë zakonet e jenë sundimtarët e mëhershëm: sapo e dëgjonin thirrjen për ndihmë ata me vrull shkonin për t'iu përgjigjur dhe për ti ndihmuar të shtypurit. Në të vërtetë, njëherë Umer bin Abdul Aziz i kishte shkruar njërit prej ministrave të tij që të paguaj për lirinë e të burgosurve mysliman, edhe nëse harxhohet e tërë pasuria e deponuar e shtetit islamik. Abu Galib Hammam bin Al Muhadhib Al Ma'rij në historinë e cek se Seif el Daulah i harxhoi të gjitha parat që i posedonte për lirinë e të burgosurve mysliman prej Romakëve, dhe se Ebul Abas el Huzai, Guvernatori i Shamit (banor i Levantit), i harxhoi një milion derhem për lirinë e të burgosurve mysliman prej turqve. Nëse me para nuk ka mundësi të sigurohet lirimi i tyre, atëherë mjetet e tjera të kërcënimit dhe provokimit duhet të përdoren. Kur Kuteibah (radiAllahu anhu) e miratoj një marrëveshje me sundimtarin e Shumanit, ai e shkroi një letër duke i tërhequr vërejtjen dhe duke ju kërcënuar Naizak Turkanit që ti liroj të burgosurit musliman. Naizak u frikësua dhe shpejt u detyrua (që ti liroj). Dijetarët çdoherë kanë pasur një rrol të madh në nxitjen e njerëzve për shpëtimin e të burgosurve mysliman të luftës, qoftë ajo duke i shkruar sundimtarit mysliman apo duke e vizituar armikun dhe duke kërkuar prej tyre lirinë e të burgosurve mysliman apo së paku i është lutur Allahut që ti liroj ata. Në të vërtetë Ibn Tejmiyah shkoi për ta takuar Bulaj, njërin prej gjeneralëve mongol dhe kërkoi prej tij që ti liroj të burgosurit mysliman, dhe ai pati mundësi që ti liroj shumë prej tyre para se të kthehej në shtëpi Ibn Tejmiyah këtë letër ia shkroi mbretit të Qipros: "O mbret, si ka mundësi që të lejosh që gjaku

të derdhet, gratë të merren në skllavëri dhe pronat e njerëzve të merren prej tyre pa ndonjë të drejtë prej Zotit dhe të Dërguarit të Tij? A nuk është i vetëdijshëm mbreti, se në vendet tona jetojnë në paqe dhe siguri një numër i madh i krishterëve? Sjellja jonë ndaj tyre është e njohur për të gjithë. Atëherë si ka mundësi që të burgosurit tanë të trajtohen në një mënyrë të atillë ku asnjë njeri i moralshëm apo njeri fetarë nuk ka mundësi të jetë i kënaqur me këtë asnjëherë?!!!

Dhe shumë prej tyre janë zënë përmes tradhtisë, dhe tradhtia është e ndaluar në të gjitha fetë, legjislacionet dhe politikat. Si ka mundësi që ti mbash të robëruar ata që janë zënë përmes tradhtisë? A mos mendon që do të jepet siguri kur do të ndeshesh me myslimanët pas të gjitha atyre gjërave që i ke bërë dhe tradhtinë që e ke shfaqur? Allahu do ti ndihmoj ata dhe do të ju jap fitore, veçanërisht gjatë këtyre kohërave kur umeti i ka ngjeshur radhët e ti për xhihad dhe është përgatitur që të luftoj përpara. Të devotshmit dhe aleatët e më të Mëshirshmit i janë përkushtuar bindjes ndaj urdhrave të Tij. Kufijtë bregdetarë po drejtohen prejkomandantëve të ashpër dhe të fuqishëm rezultatin e të cilëve vetëm se e kemi parë dhe radhët e tyre çdoherë po rriten.

Si shtesë, në radhët e myslimanëve ka burra që janë të përkushtuar për operacione flijuese – ata kanë mundësi që të mbysin mbretër qofshin ata në shtretërit e tyre apo në shtëpitë e tyre. Imazhi i tyre, i ri dhe i vjetër ka arritur veshëve të mbretërve. Në mesin e tyre ka njerëz të devotshëm lutjet e të cilëve Allahu nuk i kthen dhe as që lejon që kërkesat e tyre të jenë të padobishme. Ata janë njerëz të atillë sa që nëse ata janë të hidhëruar, Allahu hidhërohet, dhe nëse janë të kënaqur, Allahu është i kënaqur. O mbret, duke e ditur se myslimanët të rrethojnë ty prej shumë fronteve, ç'far e mire mund të arrihet nga trajtimi i të burgosurve mysliman në një mënyrë që as një njeri me mendje të shëndosh, qoftë ai mysliman apo ndonjëri i cili është pajtuar për marrëveshje paqeje me myslimanët nuk mund të pajtohet me atë asnjëherë?" Abu Said El The'labi e cek se kur Ibrahim i dhe Muhamedi u rebeluan kundër Halifës së famshme Abasit, Abu Xhafer El Mensur, ai dëshironte rojet e frontit ti ndihmonin atij kundër rebelëve. Sidoqoftë, ata refuzuan, dhe disa mijëra prej tyre ranë në duart e një sundimtari romak i cili ishte shumë lakmues që ti zë robër myslimanët për ti liruar ata me para. Sidoqoftë, Halifja refuzoi që të paguaj për lirin e tyre. Ai, Imam El Auzai (rrahimullah) i shkroi halifës:

"Në të vërtetë Allahu më i Larti të ka zgjedhur ty që të kujdesesh për punët e këtij umeti – që ti çdoherë të kesh kujdes ndaj detyrës tënde me drejtësi dhe ti pasosh urdhrat e Pejgamberit të Tij (savs) që ta ulësh krahun tënd të mirësisë dhe të jesh i butë me njerëzit. Unë e lus Allahun më të Lartin që ta zbusë prijësin e besimtarëve në lidhje me masën popullore të këtij umeti dhe që Ai t'ia dhuroj atij mirësinë e Tij.

Në të vërtetë pushtimi idhujtar ishte i suksesshëm në vitin e parë dhe arritën ta tejkalojnë mbrojtjen myslimane – qëllimi i tyre është tek gratë myslimane dhe dëbimin e pleqve dhe të fëmijëve prej kalave të tyre. E tërë kjo është për shkak të mëkateve të myslimanëve por prapë se prapë mëkatet të cilat Allahu ua ka fal janë edhe më shumë. Ka qene mëkati i myslimanëve që i dëboi pleqtë dhe fëmijët prej kalave të tyre – ata nuk gjetën askënd për të ju ndihmuar dhe as që ju erdhi dikush në ndihmë. Gratë u murrën me këmbë dhe duar të zbuluara që ti shohin të gjithë dhe që ti dëgjojnë, ashtu siç i sheh Allahu krijesat e tij dhe sheh se si janë larguar prej Tij."

Kështu që prijësi i besimtarëve duhet të ketë frikë Allahun dhe duhet ta pasoj rrugën e Allahut duke paguar për lirim (të burgosurve). Ai nuk duhet të humbë dashurin e Allahut në lidhje me këtë, pasi që Allahu thotë:

"Ç'keni që nuk luftoni për Zotin dhe për (t'i shpëtuar) të paaftit: nga burrat, nga gratë e nga fëmijët, të cilët luten: "Zoti ynë! nxirrna nga ky fshat (Meka), banorët e të cilit janë mizorë. Jepna nga ana Jote shpëtim e ndihmë!"[Kuran 4:75]

Të betohem në Allahun o prijës i besimtarëve, se të burgosurit nuk kanë ndonjë pasuri të deponuar (përmes plaçkës së luftës) e as ndonjë pronë për taksa – me përjashtim të gjërave të tyre personale. Në të vërtetë unë jam informuar se Pejgamberi (savs) ka thënë: “Në të vërtetë unë nganjëherë e dëgjoj vajin e një foshnje prapa meje në namaz dhe për atë e shkurtoj namazin duke pasur frikë për dhimbjet që do t’ia shkaktoj nënës së tij.” Pra si ka mundësi o prijës i besimtarëve që ti lesh ata në duart e armiqve? Ata po sprovohen dhe trupat e tyre po zbulohen në atë mënyrë e cila nuk është e lejuar përveç se përmes martesës, sidoqoftë ti është dashtë të jesh ambasadori i Allahut në tokë Allahu i Gjithëfuqishëm është mbi ty dhe Ai do ta marr hakun e Tij prej teje dhe do të merret me ty në një Ditë ku peshojat e drejtësisë do të sillen përpara për ditën e gjykimit – një ditë kur asnjë shpirti nuk do ti bëhet padrejtësi, edhe nëse vije me një vepër sa fara e mustardë. Gjykimi i Tij është i mjaftueshëm për ne.” Kur letra i arriti Ebu Xhaferit, ai urdhëroi që të bëhet pagesa në mënyrë që të lirohen myslimanët e burgosur. Dijetarët e kanë pas zakon që të ndiejnë agoni për nënat e goditura dhe për baballarët e lënduar dhe prej tyre do të shkëlqenin duartë e singerta për të burgosurit mysliman. Ibni Kethiri e cek se një grua erdhi tek Imam Begi Bin Muhallad (rrahimullah) dhe i tha atij:

“Në të vërtetë biri im është zënë prej francezëve dhe s’mund të flejë prej mallëngjimit për të. Unë e kam një shtëpi të vogël që mund ta shes për ta liruar me pagesë birin tim, pra a mund të më drejtosh tek dikush i cili do ta blejë atë kështu që të vazhdoj me punën time për ta liruar birin tim me shumën e parave të shitjes së shtëpisë? Se në të vërtetë unë e jetoj ditën dhe natën e pa rehatshme, unë nuk mund të gjejë aspak gjumë, durim apo pushim.” (Dhe kjo është gjendja e nënave sot – dhe si ka mundësi që kapakët e syve të saj të mbyllën kur ajo e dinë se fëmija i saj është rob në duart e armiqve të saj - dhe Allahut ajo ia drejton ankesat.)

Ai Imam Bagi tha, “Tani shko në mënyrë që të shikoj për këtë çështje me lejen e Allahut.”

Dijetari e uli kokën e tij dhe i lëvizi buzët e tij, duke ju lutur Allahut të Gjithëfuqishmit që ta liroj birin e saj prej kthetrave të francezëve. Nuk kaloi shumë dhe gruaja u kthye tek dijetari me birin e saj pran vete. Ajo tha, “Dëgjo ngjarjen e tij, Allahu pastë mëshirë në ty.” Imam Bagi tha, “Na trego ndodhin tënde.”

Djaloshi tha, “Unë isha prej atyre që i shërbeja mbretit – çdoherë i lidhur në zinxhir, dhe një ditë, kur isha duke ecur, prangat e këmbës mu hapën. Pra roja erdhi tek unë më shau dhe tha, ‘Pse i ke hequr prangat prej këmbëve?’ Unë thash, ‘Jo, pasha Allahun as që i kam prekur ato. Vetë u zgjidhën dhe as që i kam ndjerë kur kanë rënë. Pra ata e sollën farkëtarin, i cili prapë mi vendosi prangat në këmbë, e rregulloj lidhjen dhe i shtrëngoj shumë burmat. Po sa u ngrita në këmbë, zinxhiri prapë u zgjidh kështu që ata prapë mi venduan – kësaj here me një siguri më të madhe, dhe prapë ranë. Pastaj ata i pyetën murgët e tyre për këtë rast. Murgët e tyre pyetën, ‘A ka ai nënë?’ Unë u përgjigja, ‘Po.’ Ata u përgjigjen, ‘Në të vërtetë ajo është lutur për ty dhe lutjet e saj janë plotësuar. Lirojeni atë!’ Kështu që ata më liruan dhe më ruajtën mua derisa arrita në tokat islame.” Imam Begi Bin Muhalladi e pyeti djaloshin se në cilën kohë saktësisht i ishin zgjidhur prangat prej këmbëve të tij dhe keni kujdes dhe veni re ishte saktësisht koha gjatë së cilës ai i ishte lutur Allahut për lirim e djaloshit! A e pasojnë dijetarët mysliman rrugën e atyre shembujve unik dhe a e luajnë rrolin e tyre në përpjekje për lirim e të burgosurve tanë prej duarve të armiqve të ligë? A po lëvizin që ti këshillojnë ata që janë përgjegjës, që ta bëjnë këtë qëllim dhe çështje të vërtetë? O Allah! A ua përcjella porosinë? O Allah Ti qofsh Dëshmitari im! Allahu me bekoftë mua dhe juve përmes këtij Kurani madhështori.

Pjesa e dytë e hutbes.

O umeti islam! Kjo është një letër prej një të burgosuri për të gjithë ata të cilët janë përgjegjës: për çdo dijetarë... për çdo mysliman...për të gjithë burrat dhe gratë... o ju mysliman... “Në të vërtetë unë po jetoj nëpër sprova. Sëmundja më ka mundur mua dhe uria më ka rraskapitur. Dielli djegë

vazhdimisht deri në perëndim dhe tretmani i robëruesve është shumë i rëndë. Sa herë që hyjë dhe dal prej kafazit tim, prangat janë në duart dhe këmbët e mija. Unë peshoj me peshën e tyre. Çka mund të ketë ndonjë gjë më të hidhur se sa të biesh në duart e armikut i cili vlon? Çka mund të jetë më shqetësuese se sa të detyrohesh me forcë që ti përkulesh dhe të poshtërohesh para krishterit kokëtrashë? Sidoqoftë, Allahut i ankohej për papërkrahjen time, dobësimin e manovrimit dhe çnderimit tim para njerëzve. O Ti më i Mëshirshmi! Ti je Zoti i të shtypurve! Ti je Zoti im! Në besën e cilit do që më ke lënë, qoftë ajo në duart e një personi të largët i cili është i mërrolur ndaj meje apo në duart e armikut të cilit i është dhënë kontroll mbi punët e mija, por për derisa Mallkimi Yt nuk bijë mbi mua atëherë unë nuk mërzitem.

Por falja Yt mua më mjafton. Unë kërkoj ndihmë prej Dritës së Fytyrës Tënde e cila e shndrit errësirën, përmes së cilës çështjet e kësaj bote dhe botës së ardhshme rregullohen. Asnjëherë mos u bëftë që ta tërheqë Hidhërimin Tënd, apo që Ti të hidhërohesh në mua. Dhe nuk ka fuqi dhe burim përveç se tek Ti vetëm!

Deri tek ai i cili e dëgjon letrën time, çfarëdo gjendje që jam prej agonisë, mizërisë dhe shqetësimit, nuk mund të krahasohet me ato mendime të cilat kalojnë nëpër kokën time kur mendoj se si myslimanët na e kanë kthyer shpinën. Se si e kanë harruar çështjen tonë, dhe se si nuk e kanë ngritur vetëdijen për hallin tonë... sikurse të ishim ne njerëz të një planeti tjetër... sikurse ne të mos ishim mysliman. Në të vërtetë është turp që organizatat perëndimore po lëvizin që ta mbrojnë kauzën tonë në mes të paaftësisë dhe plogështisë së myslimanëve ndaj gjendjes sonë. Është për tu habitur se si marrëdhëniet ndërmjet Australisë dhe Amerikës ngushtohen për shkak të një të burgosuri Australian dhe se si marrëdhëniet ndërmjet aleancës Anglo- Amerikane janë keqësuar për shkak të disa të burgosurve britaneze . Dhe sa për neve, askush nuk do të qan për neve edhe pse jemi më shumë se 600. Përkundrazi, po të mos ti kishte treguar Amerika nacionalitetet tona, shtetet Arabe kishin për të vazhduar që të na injorojnë dhe ta mohojnë ekzistimin tonë.

O ti i cili e dëgjon letrën time... ne jemi të burgosurit... ne të gjithë do të ngrihemi kundër jush para Allahut në Ditën e Gjykimit dhe ne do ti themi Atij... `Këta njerëz, i kanë ditur urdhrat e Pejgamberit Muhamed (s.a.v.s.) në lidhje me lirinë e të burgosurve, por ata nuk e morën për detyrë e as që i ndërmorën të gjithë masat të cilat shpion deri tek liria jonë. ` Në të vërtetë ne i bëjmë thirrje të gjithë njerëzve të cilët janë të kujdesshëm ndaj fesë së tyre. Ju bëjmë thirrje juve me marrëveshje të besimit e cila është ndërmjet nesh, që ju të lëvizni që ta bëni çështjen tonë të gjallë. Përmes gjykatësve të cilët kanë mundësi që ta kërkojnë lirinë tonë, që të flisni për rastin tonë përmes medieve, ti bëni presion Amerikës, t'ia tërhiqni vërejtjen asaj se është kundër interesit të saj nëse ajo nuk na liron neve. Dhe sa për atë që s'ka mundësi të bëjë ndonjë gjë, atëherë se paku çka ai mund të bëjë është që ti ngrit krahët e tij në pjesën e tretë të natës duke u lutur kundër zullumqarëve dhe duke e lutur Allahun për të brengosurit që të na liroj neve prej mjerimit tonë dhe të na largon barrën prej neve.

Pejgamberi (s.a.v.s.) ka thënë, `Kushdo që ia kthen shpinën myslimanit në një situatë ku ai ka mundësi ta ndihmojë atë, Allahu do ta braktisë ata në një kohë kur ai do ta dëshironte ndihmën e Allahut. Dhe ai (s.a.v.s.) ka thënë, `Kushdo që ia largon myslimanit një brengë, Allahu do t'ia largoj atij një brengë në Ditën e Gjykimit. `Nëse neve na harroni – atëherë të lutemi mos na i harroni gratë dhe fëmijët tanë, që të kujdeseni dhe të merreni me ata, se ne mund ta durojmë këtë me vendosmëri – dhe Allahut ia drejtojmë ankesat tona. Dhe përfundimisht ty moj nënë dhe baba i dashur, keni durim; kërkon shpërbimin prej Allahut dhe shpesh thoni se, `Nuk ka shpëtim apo fuqi përveç se me Allahun,` sikurse që na ka këshilluar Pejgamberi ynë(s.a.v.s.).

Në të vërtetë Auf bin Malik El Eshja'i erdhi tek Pejgamberi (s.a.v.s.) dhe tha, `O i Dërguar i Allahut! Në të vërtetë

armiku e ka burgosur birin tim dhe nena e tij është bërë e shqetësuar. Çka më urdhëron të bëjë? Ai (s.a.v.s.) u përgjigj, 'Të urdhëroj ty dhe asaj që sa më shumë që të keni mundësi të thoni, 'Nuk ka shpëtim apo fuqi përveç se me Allahun.' Gruaja i tha burrit të saj, 'Çfarë gjëje të bekuar që paska kërkuar prej teje që të bësh.' Kështu ata filluan vazhdimisht që ta thonë atë, derisa armiku u bë i pakujdesshëm dhe biri i tyre arriti të ik me një kope prej 4000 delesh, i cili pastaj ia solli babait të tij. Pastaj u zbrit ky ajet Kuranor, "E kush i frikësohet All-llahut, atij Ai i hap rrugë (prej çdo vështirësie), dhe e furnizon atë prej nga nuk e kujton fare." [Kuran 65:2-3]

Përfundimisht mos e harroni gjendjen tonë të vështirë. Ne jemi të burgosurit... ne jemi bijtë tuaj në Kubë... mos e harroni gjendjen tonë të vështirë... mos e harroni gjendjen tonë të vështirë..."

O mysliman këtë letër do t'ia drejtoj dijetarëve... po, dijetarëve të cilët janë trashëgues të Pejgamberëve. Mbi supet e tyre qëndron përgjegjësia e cila nuk është mbi të tjerët. Ju e keni parë se deri ku kanë shkuar të parët tuaj për lirimin e të burgosurve mysliman. Ju e keni parë se çfarë bëri Shejh-ul-Islami Ibn Tejmija dhe Imam El Euzai dhe shumë të tjerë sikurse ata. Pra çfarë rroli do të luani që këtë ta bëni një çështje dhe të ju flisni atyre në autoritet që të përpiqen për lirimin e të burgosurve, apo së paku që të përmirësohen të trajtuarit e tyre, të flitet për ta në mediat e zakonshme, ta nxitni mendimin e popullit kundër këtij armiku i cili gurgullon dhe të ju tregoni njerëzve për rrezikun që po i kanoset në fenë e tyre duke ia kthyer shpinën këtyre të burgosurve dhe që po heshtin për gjendjen e tyre të vështirë? Pra keni frikë Allahun, o dijetarë të Islamit, dhe bëhuni prej trashëguesve më të mirë në mënyrë që të jeni prej pasardhësve më të mirë.

Letra e dytë i drejtohet familjeve të burgosurve, familjeve të heronjve, familjeve të atyre që i ngritën lartë kokat tona... ju duhet ta dini se bijtë tuaj nuk janë burgosur për arsye se janë dhënë pas epsheve të ulëta, e as prej ndonjë krimi që njerëzit do të fshiheshin prej tij në turp. Përkundrazi, e tërë bota është krenare për bijtë tuaj, ata nuk u morën vetëm se prej kulminacionit të kësaj feje, duke bërë xhihad në rrugën e Allahut, duke e mbrojtur nderin dhe duke i luftuar kafirat. Këto radhë duhet të ju gëzojnë juve dhe kjo krenari e meriton përgëzimin tuaj dhe se sytë tuaj duhet të qetësohen në pamjen e këtyre heronjve. Dhe letra e tretë drejtuar vëllezërve tanë...të dashurve tanë... atyre më të cilët e ndajmë dhimbjen e tyre dhe e ndiejmë vuajtjen e tyre...vëllezërve të cilët janë robëruar... O ju heronjtë e Islamit... keni durim, qëndrim dhe paluhatshmëri! O ti cili qëndron i lartë në kohën e poshtërimit, ti dërgoj këto vargje të poezisë për ta ngritur shpirtin tënd, le të flasim në emrin tuaj, O ju kalorësit e krenarisë:

Vëllezërve të mijë të cilët armiku i ka zënë ata në tokën krenare të Afganistanit, ku disa prej tyre u dërguan në Kubë dhe të tjerët në burgjet e Pakistanit. Që të gjithëve ua dërgoj këto fjale vendosmërie dhe të sfidës. Dhe cilido i cili është i sigurt me Allahun, atëherë Allahu nuk do ta zhgënjej mendimin e tij!

Shoku im unë do të jetojë me krenari. Dhe unë përherë do ti pluhurojë njerëzit e hipokrizisë. Unë do të vazhdojë në rrugën time drejt lavdisë. Edhe nëse armiqtë mi këpusin duart dhe këmbët e mia. Unë do të vazhdoj drejt shehidllëkut me vendosmëri. Se unë dhe vdekja jemi duke bërë gara. Dhe ndërrimi i jetës sime nuk do ti jep fund luftës kundër kufrit-mosbesimit.

Se feja e Allahut është e mbrojtur dhe e përhershme. Pra o ju që më njihni, mos thoni. Pse e ke shpjer vetën në ngufatje? Se unë jam besimtarë me qëllime të larta. Dhe unë nuk jam i pajtuar me poshtërim apo nënçmim. Dhe qëllimi im më i lartë është që ta bëjë të kënaqur Zotin tim. Dhe që të arrijë sukses në krye të qëllimeve të mija kryesore. Dhe dëshira ime më e lartë është që të vazhdoj drejt përhershmerisë.

Se unë jam mallëngjyer për virgjëreshat e xhenetit. O babai im nëse ke mundësi ta shohësh gjendjen time. Dhe ata mbi supet e mija kanë vendosur pranga. Dhe ata mi kanë lidhur duart me hekur të zullumit. Dhe ata ma kanë përulur kokën sikurse një invalidi. Dhe ata mi kanë zhveshur rrobat pa ndonjë mëkat. Dhe ata më kanë marshuar derisa lotët gjendeshin në sytë e mi. Dhe

kamxhikët e tradhtisë kanë arritur tek unë. Kështu që jam bërë gjah nën këmbët e gjuetarit. Dhe ju më keni parë mua derisa gjaku në fytyrën time. Shpërthente prej duarve të politikanëve të aftë. Pra mos u merakos, o babai im, se unë. Kërkoj mbrojtje tek Krijuesi im pasi tek Ai është fundi im. Dhe çka kanë mundësi që armiqtë të bëjnë? Pas që Allahu për islamit është Ruajtës.

Pra nëse ma derdhin gjakun çdo ditë. Dhe nëse vendosin barriera ndërmjet meje dhe vëllait tim.

Dhe nëse ma bëjnë jetën time xhehenem. Dhe gjithësia të bëhet e zezë si një errësirë e përhershme. Dhe nëse e pengojnë ajrin që të mos më arrij tek hunda ime.

Dhe nëse venat mi sjellin deri në hundë. Dhe nëse derdhin flak të katranit të shkrirë. Mbi trupin tim si një ujë i ftoftë mbi lëkuren time. Atëherë o babai im, ata kurrë nuk do të arrijnë. Deri tek zemra ime dhe as që do të ma lakojnë vendosmërinë time asnjëherë. Unë do të qëndroj i paluhatshëm, se furnizimi im është Libri im. Dhe fjalët e Pejgamberit të zgjedhur, në ato gjendet frymëzimi im. Babai im unë do të qëndroj si një kala e patundshme. Unë do të qëndroj lartë në qiellin e lavdisë. Dhe së shpejti do ti gjallëroj ditët e së kaluarës, në kujtim të Sallahudinit dhe luajve tjerë. Dhe së shpejti do të vije një ditë në të cilën do të ndien mizëri.

Tiranët dhe kokat e mynafikëve. Njerëzit e përjetojnë brengën përmes epshit. Dhe disa do të digjen prej zjarrit.

Por unë jetoj me zemër të pastër. Unë shijoj, [përmes krenarisë sime, njëra prej shijeve më të ëmbla. O mysliman pas këtij shpjegimi të gjatë, do ti rrumbullakoj për ty në formë të pikave dhe do të ju këshilloj juve të gjithëve:

1. Që të mbahet aktiv rasti i të burgosurve në media, dhe të hidhet pak dritë në të dhe të vihet në shesh politika amerikane ndaj myslimanëve.
2. të kontaktohen institucionet dhe organizatat që kanë lidhje me të drejtat e njeriut, që të intervenojnë dhe ti lehtësojnë torturat e muxhahidëve nëpër të cilat ata po kalojnë.
3. ti bëhet presion qeverive duke kërkuar që ata ti vënë në shesh informatat rreth të burgosurve dhe që ti kthejnë ata në shtetet e tyre.
4. Të formohet trupit i gjykatësve të sinqertë që të hajn peshe kësaj çështje si në vendin e tyre ashtu edhe jashtë vendit.
5. Të shpallet xhihad kundër kokave të kufrit në mënyrë që të sigurohet lirimi i të burgosurve mysliman, sikurse që kanë bërë liderët dhe sundimtarët tanë të së kaluarës... kjo ishte se çka bëri Mansur bin Abi Emir, dhe Muatasimi, dhe El-Hakam bin Hisham dhe të tjerët. O Allah, i Gjallë dhe i Përhershëm! O Allah, liroj myslimanët e zënë rob! O Allah, liroj myslimanët e zënë rob! O Allah, liroj të burgosurit tanë dhe të burgosurit e tjerë mysliman! O Allah, liroj të burgosurit tanë në Palestinë! Dhe në Kashmir! Dhe në Filipine! Dhe në Kub! O Allah, shpejtoje zgjidhjen e rastit të tyre! O Allah, shpejtoje zgjidhjen e rastit të tyre! O Allah, shpejtoje zgjidhjen e rastit të tyre! O Allah, jepi fund robërimit të tyre! O Allah, jepi fund robërimit të tyre! O Allah, ke mëshirë në të dobët prej tyre! O Allah, ke mëshirë në të dobët prej tyre! O Allah, bekoj ata me paluhatshmëri! O Allah, bekoj ata me paluhatshmëri! O Allah, bëri ata të vendosur, O Ti i Gjallë dhe i Përhershëm!

O Allah, bëri ata të vendosur, O Ti i Gjallë dhe i Përhershëm! O Allah, ke mëshirë në të dobët prej tyre! Dhe forcoj të thyerit prej tyre! O Allah, në duart tua është fati i jehudive tradhtarë! Dhe zullumqarëve të krishterë!

O Allah, lëshoj Fuqinë Tënde kundër tyre! O Allah, lëshoj Fuqinë Tënde kundër tyre! O Allah, lëshoj Fuqinë Tënde kundër tyre! O Allah, mallkoj me një mallkim të fuqishëm! O Allah, tregona

Fuqinë Tënde që të na habit! O Allah, mos e le asnjë aeroplan ushtarak në qiell përveç se ta rrëzosh poshtë! Dhe asnjë tank në toke përveç se ta shkatërrosh Ti atë! Dhe asnjë anije në det përveç se ta fundosësh atë! O Allah, në duart tua është fati i munafikëve dhe tradhtarëve! O Allah mos lejo që të vendosin flamur! Dhe mos lejo që ata ti arrijnë qëllimet e tyre! Dhe bëri shembuj dhe të marrin mësim ata që vijnë pas tyre!

O Allah, vendose flamurin e xhihadi! O Allah, vendose flamurin e xhihadi! O Allah, vendose flamurin e xhihadi! Dhe bëre që ta mbisundojë shirkun, kufirin dhe padrejtësinë! O Allah, udhëzo umetin drejt devotshmërisë! Dhe drejt bindjes ndaj Teje! Dhe që të urdhërojnë në të mirë dhe të ndalojnë nga e keqja!

O Ti i Lavdëruari, Plot Krenari! O Allah, mbroji vendlindjet tona dhe vendbanimet tona! Dhe përmirësoji sundimtarët prej mesit tonë! O Ti Gjithëfalësi!

Lavdia i qoftë Zotit Tuaj, Zotit të Krenarisë, larg asaj çka ata i përshkruajnë... dhe paqja dhe shpëtimi qoftë me të Dërguarit.. dhe Falënderimi i qoftë Zotit të botëve. Dhe paqja dhe shpëtimi qoftë mbi Pejgamberin tonë Muhamedin.

www.botaislame.com

Pyetje dhe përgjigje në lidhje me temën

1. Shejh Faris ez-Zahrani, Allahu e shpejtoftë lirim të tij, pyet dhe thotë:

- Çfarë është vendimi në lidhje me sundimtarin që nuk gjykon me atë që Allahu, xhele shanuhu, e ka zbritur, dhe të cilët nuk e zbatojnë hududin (dënimin me sheriat) dhe ligjet islame?
- Çfarë është vendimi në lidhje me ata të cilët gjykojnë sipas ligjeve të tagutave në vend të ligjeve të All-llahut?
- Çfarë është vendimi në lidhje me sundimtarin që sjellë ligjet e veta përveç ligjit të All-llahut dhe vetës ia përshkruan karakteristikat dhe atributet hyjnore?
- Çfarë është vendimi në lidhje me sundimtarët që e bëjnë haramin hallall dhe hallallin haram ?
- Çfarë është vendimi lidhur me sundimtarët që luftojnë kundër Allahut, xhele shanuhu, të Dërguarit të Tij, salallahu alejhi ve selem, dhe besimtarëve, duke përdorur teknika të ndryshme të tilla siç është lufta kundër terrorizmit?
- Çfarë është vendimi lidhur me sundimtarët që i largojnë njerëzit nga feja e All-llahut dhe tevhidi i pastër duke bërë intriga ditë dhe natë me shpresë që do të kenë sukses me intriga?
- Çfarë është vendimi me sundimtarët që e urrejnë atë që Allahu, xhele shanuhu, e shpalli rreth besimit, teuhidit dhe xhihadit?
- Çfarë është vendimi lidhur me sundimtarët që tallen me fenë e Allahut dhe evlijat e Tij?
- Çfarë është vendimi lidhur me sundimtarët që e lejojnë dhe e bekojnë esh-shirkun el-ekber (shirkun e madh), dhe ata nuk lejojnë dhe nuk duan ndonjë ndryshim në lidhje me këtë?
- Çfarë është vendimi lidhur me sundimtarët që janë në aleancë deri në palcën e eshtrave me armiq të umetit (çifutët dhe krishterët) që janë në shërbimin e tyre dhe i mbrojnë interesat e tyre?

Të gjitha këto çështje në tërësi lidhen me familjen Saude.

Familja tagute Saude nuk mund ta durojë që dikush t'ia parashtroj këto pyetje themelore asaj.

Burimi: tibyan.co.cc

www.botaislame.com

2.Fetvaja për regjimin e familjes saudite

Shejh Ebu basir mustafa halime et-Tartushi

Pyetësi:

Unë mendoj se nuk është fshehtësi për juve se qka ka ndodh dhe qka po ndodh në gadishullin arabik nën sundimin Saud...Nëse dëshiron-Allahu ju ruajt –mund ti orientoni rinin se qka është obligim për ata që të bëjnë, pasi që qeveria ka fillu ti vejë në shënjestër njerzit e imanit dhe të Xhihadit, ose duke i burgosur ata apo duke i mbyt , dhe qka i ndodhi Shaik Jusuf al-Ujeiri nuk është shumë larg prej neve. Pra grupa e rinis ka vendos që të bëjë hakmarrje se qka ka bërë dhe qka do të bëjë regjimi Saudit.Pra disa prej tyre kanë fillu që të blejnë armë.Dhe grupa tjetër e rinis ka frik se do të përsëritet edhe në Gadushillin Arabik ajo që ka ndodh në Algjeri, por në të njëjtën kohë po shohin se Fitne dhe vrasje të mëdha do të ndodhin, veqanërisht nëse Regjimi Saudit do të filloj që ti kufizoj njerzit e dituris dhe të Xhihadit. Prandaj mendimi i tyre është se më e nevojshme është që të blehën armët, prej bombës së dorës deri te eksplozivi, dhe të ushtrojnë me ato në mënyrë që ta mbrojnë vetvetën dhe familjet e tyre në rast të luftës civile apo revulucioni apo diq të ngjajshme.

Kjo rini në mesin e tyre ka të atill që ju përgjigjen pyetjeve të tyre dhe merakosjeve të tyre-Ulemat në të cilët kanë besim ndaj dituris së tyre, dhe që jetojnë në Gadishull dhe janë dëshmitar për gjendjen atje dhe e shohin rreth e përqark.Sidoqoft siq e dini edhe ju –Allahu ju mëshiroft-shtëpit e këtyre ulemave janë sulmuar dhe ata janë dërguar në burg, që të qëndrojnë atje pa caktim kohe.Kjo është nëse ata gjykohen për rrebelim.

Dhe qeveria ka shpik gënjeshtër për këta Ulema, se kur i kanë arrestuar Sheik Ali al-Khudhajn, Sheik Nasir al-Fahad dhe Sheik Ahmed al-Khalid, kanë transmetu në media se së bashku me këta ulema kanë gjetur edhe armë dhe eksploziv! Dhe para kësaj i kanë akuzuar se e kanë financuar grupën e ashtuquajtur “Muvahidinët për rrëzimin e qeveris Saudite” dhe se kanë pasur dorë në ekslodimet që kanë ndodh në Rijad edhe pse këta Ulema-Allahu i ruajt ata- i kanë mohuar që të dy akuzimet!

O Sheikh rinia janë të hutuar dhe në të njëjtën kohë të friksuar .Se kanë frik të pyesin për vetveten se qka është obligim për ata të veprojnë.Dhe nëse e pyesin dikend, zakonisht do ti vijë turp prej pyetjes, dhe do të përgjigjet në përgjithësi dhe nuk do japë detaje. Komiteti i lart i ulemave të bashkuar (Haj`at Kibaril-Ulema) kanë rënë prej syve të shumë të rinjëve, dhe gjdo deklarat që vije nga Komiteti i Lart i Ulemave e shohin sikurse të vije nga Ministria e Brendshme ose ndonjë Ministri tjetër... për këtë arsye, ne shpresojmë se ju do të na jipni një sqarim dhe këshillë.

Përgjigjëja:

Falenderimi i takon Allahut, Zotit i të gjithë asaj që egziston.

Kjo është një pyetje e madhe... Unë do të kisha pas dëshirë që regjimi Saudit mos ti shtyej rinin deri në këtë masë që të detyrohen të dërgojn pyetje të këtij lloji.. dhe Unë kam marrë shumë pyetje të ngjajshme..Unë do të dëshiroja nga regjimi Saud-që të ketë kujdes ndaj dy vendeve të shenjëta Haramejn, dhe ndaj adhuruesve plot paqe-dhe që mos ta vejë veten në këtë pozit, dhe që të na lejë neve të qetë sikurse ne që i kemi lene ata te qetë, por nëse insiston në përdorimin e shtagës dhe të na maltretoj neve dhe që të jetë armik i hapur, dhe që të jetë ndihmues ndaj Tavagiteve të armikut në botë kundër Muvahidinëve Musliman nga populli i Gadishullit dhe nga

jashtë, në emrin se “luftohen terroristët” ... edhe pse ata vetë janë mjeshtërit e terrorizmit dhe të kriminelitetit.

Në mënyrë që të përgjigjemi në këtë pyetje duhet të cekim faktet që vijnë:

[1] Regjimi Saudit është përzierje e Hakut (e së vërtetës) dhe e Batilit (së pavërtetës). Aspektet e Hakut të saj janë të kufizuara vetëm në pohime fjalësh, sikurse janë simboli i Tevhidit në flamurin e tyre, dhe pohimet e tyre se janë shtetë Islamik, shtet i Selefive, dhe se e zbatojnë Sheriatin, dhe gjëra tjera prej pohimeve të mëdha që kishim pas dëshirë që të ishin të vërteta në ... dhe kjo po vazhdon ti mashtroj shumë njerzë!

Dhe sa për Batilin e tyre, atëherë ajo manifestohet fizikisht, në botën e vërtetë... dhe është fakt i qart i realitetit të qeverisë së tyre se ajo që po pohojn me gjuhë sa është e vërtetë. Dhe shembujt e kësaj gënjeshtre mund të gjinden siq do të vijnë:

[a] Është një regjim që nuk sundon me atë që Allahu e ka zbrit në asnjë aspekt të jetës, veqanërisht dhe në përgjithësi, por është një regjim që sundon me qka Allahu e ka zbrit në disa raste të veqanta duke i përjashtu rastet tjera... beson në një pjesë të Librit dhe e mohon pjesën tjetër...dhe kjo mund të vërehet shumë lehtë për atë që dëshiron që ta vrojtoj sistemin legal të Saudis... dhe kjo kundërshton shumë tekste të Sheriatit duke marr parasysh se duhet të gjykohej në të gjitha aspektet me Kuran dhe me Sunet, sikurse në thënien e Allahut (te`ala)[domethënjat]:

“ Pra për diqka që keni mospajtime, atëherë këthenju Allahut dhe të Derguarit, nëse me të vërtet besoni në Allahun dhe në Ditën e Fundit. Ajo është më mirë, dhe e përshtatshme për sqarim përfundimtarë.”

Prandaj Ai Thotë (te`ala):” ...diqka...” është term e përgjithëshme që jep me kuptim ndonjë gjë dhe gjdo gjë që njerzit mund të mospajtohen.

Është një regjim i papjekur, bindshëm-sikurse që ka qenë një kohë të gjatë-nuk është i aftë të mbështetet në vetveten ose në popullin e tij për përkrahje,... **Pra në të kaluarën, Al Saudët ia kan shtri dorën e tyre Britanezve në mënyrë që ti ndihmojnë këtyre që ta forcojnë mbretërin dhe autoritetin e tyre kundër lëvizjes Ihuan, pra pasuesve të Sheik Muhamed ibn`Abdil Vehab (rrahimullah) dhe të tjerëve... deri në atë masë sa që formuesi i shtetit Saud e ka pas zakon të marr të ardhura robërimi prej Britanezve, sikur që e cekë qartazi nipi i tij.**

Dhe sot- përmes duarve të birit të Abdul`Azizit- regjimi plotësisht e hudh veten e tij në prehrin e Amerikës, duke shku me politikën e tyre, duke ju përgjegj gjdo dëshirë me kusht që ajo (Amerika) ta mbroj atë (regjimin Saudit), as që e braktis atë ose të punoj për ta ndryshuar atë...edhe pse regjimi Saudit-po të kishte qenë i singert në pohimet e tij ndaj Islamit, dhe se është mbrojtës i territorit të vetë-kishte me pas mundësi, përmes ndihmës së popullatës fetare, dhe me ndihmën e burimeve të mëdha natyrore që posedonë, që të organizoj ushtrinë më të madhe botërore, ku do të kishte mundësi të fus frikë në zemrën e Amerikës, një ushtri që do të posedonte forcë dhe Akide të fortë... sidoqoft për fat të keq ata se kanë bërë asnjëherë prej tyre.

Pozita e saj është sikurse e regjimeve tjera Arabe...nuk bëjnë asgjë tjetër vetëm se të përgaditët ushtria për ta mbrojtur regjimin sundues prej popullit të vetë në rastë se bënë ndonjë tentim që ta ndrroj ose ta kundërshtoj... nën principin “luan kundër meje, por struc në luftë”!

[b] Është një regjim racist dhe nacionalist që shoqërohet ose kundërshton në bazë të mardhënjëve me kombin.I ndan të drejtat dhe obligimet ndërmjet robëve të Allahut në

baza të lidhjeve të kombit Saudit dhe të kufijve të tyre, dhe jo në baza të mardhënjeve me `Akiden dhe me fenë... në të njëjtën mënyrë sikurse regjimet tjera Arabe.

Dhe ky është Kufër i qartë (Kufër Bavah) sikurse Komiteti i Përgjithshëm Saudit (al-Laxhnah ad-Da`imah) kanë thënë në një fetva të tyre: "Kushdo që nuk bën dallim ndërmjet Jehudive dhe të Krishterve dhe armiqëve tjerë dhe ndërmjet Muslimanëve përveq përmes nacionalitetit, dhe gjykimin e të gjithëve e bënë të barabartë , atëherë ai është Kafir."

Dhe ata kanë qenë korrekt në atë, sidoqoft pyetja jonë është kjo: A nuk është regjimi Saudit njëkështu? Mos është diq tjetër nga ajo që e ke përshkruar? A nuk është se Kafiri, Zindiku (heretiku,femohuesi) Saudit- për shkak të nacionalitetit të tij dhe lidhshmëris së tij me shtetin Saud- gëzon të drejta të caktuara, të mira dhe privilegji ku "Sheik i-Islamit"(Dijetar i Islamit) që vije jasht Saudis nuk e ka këtë?

Problemi i grave të pamartuara ka arrit kulminacionin, edhe për shkak të kësaj –simbas ligjit-gruaja Saudite nuk ka të drejt të martohet me një burrë me fenë dhe karakterin e të cilit është e kënaqur nëse ai nuk i takon kufijve të kombit Saudit... dhe njëashtu, burri Saudit nuk ka të drjet të martohet jasht Saudis deri sa ta mbërrin një kohë të caktuar, së bashku me plotësimin e disa kushteve të veqanta, dhe pasi që ti jipet leja prej familjës mbretërore, për të cilën Allahu nuk ka zbrit ndonjë autoritet... i Dërguari i Allahut (salallahu`alejhi ve-selem) e ka thënë të vërtetën kur ka thënë: "Nëse nuk (e martoni), do të bëhet Fitne dhe e keqe e përhapur në tokë"

[c] Është një regjim që së bashku me ushtrinë e tij nuk kanë tregu asnjë përkrahje- qoft të vërtet ose të bëhen kinse-ndaj ndonjë qështje të rëndësishme që po i përballojnë Muslimanët sot... **Me trego vetëm një lëvizje të Xhihadi Islamik në vendin e tyre që dëshirojnë ta vendosin jetën Islamike në bashkësinë e tyre dhe që ta heqin shtypjen e Tavagitëve,atë të regjimit Saudit ose ushtrinë e tyre-jo të popullatës Muslimane Saudite- që i është dhënë ndihmë dhe përkrahje?**

Më trego-nëse vetëm një rast- ku regjimi Saudit dhe ushtria e tyre kanë shfaqë ndonjëherë hidhërim për hirë të Allahut dhe të Akidës... vetëm një rast!

Hindusit i kanë prer Muslimanët në Indi dhe në Kashmir me vite... edhe për shkak të kësaj, regjimi Saudit mban mardhënje diplomatike perfekte dhe jo-diplomatike me Indinë!

Muslimanët në Qeqeni po prehen nëpërmjet duarve të Kryqalivë Rus me vite... edhe për shkak të kësaj, regjimi Saudit mban lidhje diplomatike perfekte me Rusinë!

Muslimanët në Filipine po prehen me vite në duart e kryqalivë Filipinas... edhe për shkak të kësaj, regjimi Saudit mban lidhje diplomatike perfekte me Filipinasit! Dhe kërkon ndihmë prej tyre, sikurse mos të ketë ndonjë të keqe!

Amerika e okupoj Afganistanin, dhe tani ata e okupojnë Irakun, dhe qëndron prapa gjdo masakri që bëhet përmes duarve të Zionistëve Jehudi në Palestin... edhe për shkak të kësaj, regjimi Saudit mban lidhje diplomatike, ushtarake dhe vllëzërore me Amerikën! Dhe i jep naftë Amerikës dhe venedeve tjera , të cilat e furnizojnë okupimin Zionist të Palestinës... dhe sot regjimi Saudit po i udhëheq Arabët- me fudullëkin dhe arrogancën e tyre- në një proces për dorzim total ndaj shtetit Zionist të Jehudive!

Edhe me Kinën komuniste ... regjimi Saudit ka lidhje të mira diplomatike dhe shoqëri me atë!

Lista është e gjatë... ma sjell një shtet që bënë luftë kundër Islamit dhe Muslimanëve- dhe

sa prej tyre- prej të cilëve regjimi Saudit i ka ndërpre mardhënjet me ata për shkak se po zhvilloj luft kundër Islamit dhe Muslimanëve... ti nuk do ta gjesh asnjë!

Regjim i cili nuk tregon hidhërim për hir të Allahut, asnjëherë... dhe nuk tregon aleanc dhe armiqësi për hirë të Allahut, asnjëherë ... si mund të quhet Islamik? Si?

Si është e mundur që të harmonizohen këto fakte dhe pohimet e tyre se ata po sundojn me Libër (Kuran) dhe me Sunet?

[e] Është regjim që nuk e fsheh alenacën e qartë me armiqtë e Umetit në asnjë fushbetejë që armiku e zhvillon kundër Umetit, dhe kundër Islamit dhe Muslimanëve... Këtu e kemi Amerikën, që po bënë luftë të ashpër kundër Islamit dhe Muslimanëve, duke pohu kinse po e lufton “terrorizmin” ...duke i sulmu dhe okupu vendet Muslimane, edhe për shkak të kësaj nuk i vie asgjë nga regjimi Saudit përveq liri dhe të gjitha llojet e përkrahjes dhe ndihmës... derisa edhe po i pengon Muslimanët që të bëjnë dua (lutje) kundër Amerikës nëpër Xhamija! Dhe lajmi për bazat e Amerikës në Gadishullin Arabik nuk është larg prej neve!

[f] Është një regjim që e ka shlyer Xhihadin në Rrugën e Allaut, në të vërtetë e ka largu edhe si fjalë dhe mendim, dhe ka zhvillu luft kundër popullit të vetë dhe i gjueton ata, i burgos Ulemat e tyre dhe e kan bashkuar nje ushtri e cila nuk ka tjetër qëllim përveq që ta mbroj mbretërin dhe regjimin Saudit!

[g] Regjimi Saudit ka hyrë në kontrata, aleanca, kushtetuta dhe organizata duke fillu prej Kombeve të Bashkuara dhe të tjera... ku të gjitha i kundërvihen dhe e kundërshtojnë Sheriatin e Allahut (te`ala).

[h] Është regjim që i financon dhe i mban shumë kanale Televizive që propagandojnë imoralitet dhe Kufur, dhe njëashtu i financon dhe i mban gazeta dhe revista-nacionale, internacionale, dhe lokale-që propagandojnë Kufër, ateizëm dhe sekularizëm, dhe emri i tyre është i njoftur te populli... dhe janë përgjegjës për të gjitha ato, dhe për gjdogjë që propagandohet dhe që transmetohet në ato(kanale TV)!

Është një regjim që kur mbreti fyhet, ose statuti i tij i lart është përgoju, ai që e ka bërë këtë do të identifikohet dhe do nxirret zhag prej vendit se ku është strehu, dhe do ti nënshtrohet torturimeve më të ashpra dhe burgimeve dhe denimeve, dhe ka mundësi edhe të mbytet... ndërsa kur Allahu fyhet haptazi në mes të ditës- si në tregimin e pavlefshëm “al-Karadib” i shkruar nga Zindiku Saudit, Turki al-Hamd, në të cilin thotë:”Pra Allahu dhe Shejtani jan dy fytyra të një shpikje”!! – ai është lënë pa vrejtje dhe pa llogari, i lirë që të shkoj nëpër vende si të dëshiroj... dhe në të vërtetë, librat dhe tregimet e tija plot Kufër dhe femohim ku janë të lejuara që të shtypen nga shteti Saudit me liri të plotë!!

A nuk e shef se po të ishte thënë se:”Fahdi ose princi dhe Shejtani janë dy fytyra të një shpikje” se a kishte pas mundësi shkrimtari që të flej një natë në shtëpin e tij? Ose që librat e tij të ishin lejuar që të shtypen dhe të shpërndahen?!!

A një kështu “Shteti i Tevhidit”-siq pohojn-duhet të jetë? Mbreti sundues është më i madh dhe më i lartë në statut sesa Allahu (te`ala)- i Lartmadhëruar dhe i Lavdëruar qoftë Ai.?!!

Dhe është thënë: Ndoshta mbreti ose princi nuk i din të gjitha këto?

Unë them: Atëhere si është e mundur që ata ta dinë për çdonjërin që fol për mbretin dhe sunduesin e tyre, ose për njërin prej princave, edhe nëse biseda e tyre është sekrete në telefon... ndërsa janë të pavetëdijsëm se qka po shkruhet, shtypet, dhe qka po shpërndahet në mesin e popullit?!!

Allahu (te`ala) e ka thënë të vërtetën kur Ai tha [domethënja]:[i]”Dhe prej njerzve janë ata që marrin shok pran Allahut, i duan ata skurse e duan Allahun. Dhe ata që besojnë kanë më shumë dashuri për Allahun.Dhe shtypësit po të kishin mundësi të shohin pranin e dënimit, që e gjithë fuqia i takon Allahut, dhe Allahu është i Ashpër në dënim.”

Dhe Ai (te`ala) ka thënë [domethënja]:

“Qka është me juve, që nuk i jepni nder Allahut, kur Ai ju ka krijuar juve në etapa?”

[j] Regjimi Saudit, i reprezentuar prej sundimtarve dhe princave të tyre, janë instrumental në uzurpimin e pasurisë dhe të burimeve natyrore të Umetit.Pra një pjesë e tyre derdhet në xhepat dhe barqet e sundimtarve dhe të princave, që ata të kenë mundësi ta shpenzojnë atë në përputhshmëri me dëshirat dhe epshet e tyre ashtu si ata kanë dëshirë... dhe janë larg asaj që të mirren në pyetje apo të japin llogari, sado që njëri prej tyre të ketë shpenzuar... dhe janë larg asaj që të pyetën se:”Ku e morre atë?”...

Dhe pjesa më e madhe e asaj derdhet në xhepat dhe në interesat e armiqëve të Umetit... Sa për të pandihmuarit dhe njerzit e shtypur që s’mund të bëjnë asgjë, kanë mbetë që të ushqehen prej mbeturinave që bien nga tryeza e shkapërderdhësve dhe shtypsave Tavagit (shumsi i Tagut-zota,sundimtar që nuk sundojnë me Sheriat etj.)!

Pra të gjitha këto fakte së bashku-dhe shumë të tjera që nuk i kemi cekë- na sjellin neve në një përfundim të veçantë që regjimi Saudit është regjim jo-Islamik, regjim i Kufrit...Islami është në një luginë, ndërsa regjimi i El-Saudit është në luginën tjetër. Gjithashtu, çdonjeri që e përkrah, dhe e mbron këtë regjim qofshin ata prej mesit të mbretërve, princave dhe të tjerë prej shoqërisë së tyre që e bart dëshirën e tyre, të gjithë ata janë Kafira dhe murrte din (Femohues.felëshues,heretik). Dhe nuk i takon askujt që e dinë fenë e Allahut dhe që e dinë realitetin e këtij regjimi dhe përkrahësve të tyre që të kenë dyshim në këtë fakt.

Dhe qka tham për regjimin Saudit, të njëjtën e themi edhe për ushtrinë shtypse, sepse është një ushtri si gjdo ushtri tjetër e ushtrive tjera Arabe, janë bashkuar për qëllimin e njëjtë për të ndihmuar Tavagitët dhe për të mbrojtur kurorat e tyre mbretërore dhe intereset e tyre. Pra është një ushtri që shkon së bashku me dëshirat e sunduesit Tagut (Femohues.felëshues,heretik), dhe me besnikrin e tyre dhe armiqësinë bazuar në atë... pra bëjnë paqe me ata që Taguti bënë paqe, edhe nëse është Kafir që është në luft kundër Islamit dhe Muslimanëve, dhe bëjnë luft me cilindo që Taguti bënë luft, edhe nëse ai është njeriu më i mirë në tokë.

Është a pënjohur të kenë bërë ndonjë betejë të vetme në Rrugën e Allahut, edhe për shkak të numrit të madhë të betejave... Prandaj është e pamundshme që një ushtri që ka këtë përshtetësi të konsiderohet ushtri Islamiqe, edhe nëse shumica e trupave dhe komandantëve të tyre e falin namazin, se kjo ka mundësi ta shpëtojë një individ prej mesit të tyre, sidoqoft është e pamundur për neve ta përshkruajmë ushtrinë me organizatat dhe qëllimet e saj në tërësi si Islamiqe ose ta gjykojmë si Islamiqe, ose se është një ushtri që bënë Xhihad në Rrugën e Allahut që ta bëjë Fjalën e Allahut superiore!

[2] Gjykimi i më hershëm për regjimin është i përgjithshëm, dhe nuk vlen Kufri i çdo njërit që argumenton në emër të regjimit ose që hyn në përkrahjen e tyre; dhe kjo është për shkak të shumë keqkuptimeve dhe iluzioneve që njerëzit kanë për këtë regjim, , ku propagandohet prej Masheik (ulemave, dijetarëve) dhe agentave të Sulltanit... Prandaj, në mënyrë që ky gjykim të aplikohet ndaj individëve është e nevojshme që të plotësohen kushtet e Tekfirit, së bashku me mungesën e ndonjë faktori që e bënë të pavlershëm.

Shumë prej atyre që argumentojnë në emër të regjimit janë të pavetëdijshëm ndaj realitetit që më parë e cekëm... dhe shumë prej atyre që janë të vetëdijshëm nuk i besojnë ato (fakte)... dhe shumë prej tyre që i besojnë ato janë të pavetëdijshëm se ata janë Mukafirah (që e nxjerr njeriun prej Islamit dhe e bënë atë Kafir)... dhe shumë prej atyre që e dinë se janë Mukafirah (Pabesimtarë) do të ju thonë juve: "Unë e pasoj Shejhun (Dijetarinë) tonë të madhë, ata dinë më shumë se unë ose ti, dhe ata më kanë dhënë mua Fetva të ndryshme nga ajo që ti ke dhënë dhe që ke shpjegu"... dhe e gjithë kjo duhet të merret parasysh kur aplikohet gjykimi ndaj individëve prej njerzve që argumentojnë në emër të këtij regjimi dhe në emër të regjimit sundues Tavagit!

[3] Nuk është e lejuar që të mirret gjykimi i mësipërm ndaj regjimit (se është regjim i Kufrit) dhe të aplikohet ndaj tërë shoqëris Saudite ose ndaj organizatave të tyre, se shoqëria Saudite është shoqëri Muslimane, dhe populli i saj në shumicë është fetar dhe ata e zbatojnë Namazin, dhe Allahut i takon i gjithë falëndërimi.

[4] Disa prej gabimeve të njerzve të dituris që kanë të bëjnë me këtë regjim janë për shkak të disa qështjeve të numëruara:

[a] Njëra prej tyre është se shumë Masheik (Dijetar) dhe Thirrës në Islam e shofin vetëm anën e mirë të regjimit, dhe ata nuk dëshirojnë që të shofin diq tjetër por vetëm këtë anë, dhe as që të dëgjojnë përveq prej kësaj ane...Prandaj, ti do të vësh se njëri prej tyre kur flet, thotë: "Velijul-Emer-Allahu e ruajt atë!-ka urdhëru ndërtimin e Xhamis...dhe shtypjen e Musafit (Kuranit)... dhe ndërtimin e shkollave për tu mësuar Kurani përmendësh... dhe ai urdhëroi që të shtyp këtë dhe këtë libër me shpenzime të veta..."Dhe ai do të thotë më shumë se njëherë se: "Ne sundojmë me Libër(Kuran) dhe Sunet... dhe i gjithë falendërimi i takon Allahut dhe që Ai na ka dhënë si Imam dhe mbret sikurse këtë!"

Dhe të tjerët prej tyre janë se shumë Ulema Saudit dhe Thirrës në Islam e krahasojnë gjendjen e regjimeve tjera Arabe, dhe si popujt e tyre po vuajn prej persekutimeve fetare, me regjimin Saudit... dhe njëri prej tyre vjen në përfundim se regjimi Saudit është njëmijë herë më i mirë se sa ato regjime... dhe prej aty ai fillon të jetë i lumtur me regjimin, dhe ndoshta edhe mund ta rris afërsin ndaj tij, pra ai devijon dhe i devijon edhe të tjerët!

Dhe ne e pranojmë se regjimi Saudit, edhe përkundër gabimeve që i cekëm më parë , është më i mirë se sa regjimet tjera Arabe... por kjo nuk na lejon neve që ti afrohem atij ose të jemi të lumtur me regjimin Kafir, edhe në qoft se është më së paku në Kufër në krahasim me regjimet tjera... Pra qështja është në të vërtetë që të bëhet krahasimi ndërmjet Kufrit dhe Kufrit më të madhë, ose ndërmjet Kufrit më të madhë dhe Kufrit edhe më të madhë se ai... dhe qështja nuk shkon përtej kësaj.

[b][c] Dhe të tëjer prej tyre Ulema dhe Daij (thirrës në islam) që jetojnë jashtë Saudis, për shkak të nevojës së tyre që ta bëjnë Haxhin, dhe prekshmëria për ti vizituar vendet e Shenjëta, pra ti i shef ata që preferojnë që të heshtin për krimet dhe për veprat e Kufrit të regjimit.. dhe ndoshta ata do të pajtohën dhe do ti rrisin... pra ata devijojnë dhe i devijojnë të tjerët...dhe nuk ka forc ose fuqi përveq me Allahun.

[5] Pra nëse thuhet se: Kufri i regjimit a e bënë të domosdoshme që të luftohet (Khuruxh) kundër atij? (p.sh. të luftohet ai dhe të rrëzohet ai)

Unë themë: Po, në bazë të Sheriatit është Vaxhib (obligim) të ngritesh kundër tyre, sidoqoft nga perspektiva praktike, kjo ka disa kushte të veqanta, etapa dhe përgaditje të nevojshme. Dhe njëra prej tyre është se ngritja (për ti luftuar) kundër regjimit të Kufrit duhet të jetë ide dominuese në mesin e shumicës së Muslimanëve.

Dhe derisa të vijë koha që këto të plotësohen, nuk ka ndonjë vërejtje nga Sheriati- nëse ti gjenë mundësi dhe që është e sigurt që të mos bëhët e keqja më e madhe-të veprosh në këtë, duke eliminu-një individ- ndaj atij Fitnja e të cilit i kërcnohet vendit dhe popullit, prej mesit të Tavagitëve të Kufrit dhe të padrejtësis, dhe që populli dhe vendi të jenë të qetë nga ata... për ta eliminuar njërin prej sunduesve Tavagit të Kufrit dhe të padrejtësis dhe ta largosh atë nga rruga e popullit është më e lehtë se sa të shkaktosh rrebelim dhe ta rrëzosh tërë regjimin së bashku me organizatat e tij speciale!!

[6] Pra nëse thuhet: Qka thua për Mabahith (intellegjencën sekrete), shërbimin sekret, dhe Mukhabarat (policin sekrete), agentat e regjimit... qka është qëndrimi ndaj tyre?

Unë themë: Mabahithi (intellegjenca sekrete) dhe agentat e Mukhabarat-it (policis sekrete) janë qenët roje të Tagutit që qëndrojnë në këmbë që ta mbrojnë Tagutin dhe sundimin e tij dhe shtypjen e tij... Unë nuk këshilloj që të mirreni me ata- dhe as me të tjerët prej qenëve roje të sundimtarëve, përveq ndaj atyre që Fitnja e tyre e ka kaplu popullin dhe vendin pa masë-veqanarisht në vendet siq janë Gadishulli Arabik, për shkak të frikës se mos po zgjerohet rrethi i konfliktit, duke rënë në atë që është e ndaluar, dhe duke i frikësu njerzit që janë të paqës-përveq në rast të vetmbrojtjes... Pra nëse zihen me ju ,O vellezër Muxhahidin, dhe dëshirojnë të ju mbysin juve ose të ju burgosin juve dhe të ju persekutojnë juve prej fes tuaj, atëherë mirru me ata me të gjitha masat... luftoni ata me zemër të qartë, duke ju dal përball atyre dhe jo duke u tërheq mbrapa, dhe nëse ju mbytin juve- duke e mbrojtur ju vetveten dhe fen tuaj dhe nderin tuaj- atëherë ju do të jeni prej njerzve të Xhenetit... dhe nëse ti i mbyt ata- duke i zbatuar urdhërat e Tagutit që të ju mbysin juve ose të ju burgosin ose të ju persekutojnë juve ndaj fes suaj-atëherë ata janë në Zjarr-Xhehnemi, sikurse që cekët në hadithin e vërtet.

Me këtë Unë i përgjigjem pyetjes suaj dhe pyetjeve të të gjithë vëllezërve që bëjnë pyetje të ngajshme sikurse ju...

Dhe të gjitha lavdërimet i qofshin Allahut, Zotit i të gjith asaj që egziston.

Shejh Abu Basir Mustafa Halimah

Burimi:clearguidance

3.Pyetje drejtuar hoxhës Ebu Muhammed el-Makdisit

Pyetje:

Pa dyshim, nuk është e lejuar të ketë marrëveshje paqeje me çifutët derisa ata mbajnë shtetin musliman të okupuar. Por, çfarë është vendimi i Sheriatit ndaj atyre që punojnë, si dhe ndaj atyre që përkrahin çifutët në luftë kundër Lëvizjeve Islame të cilët përkahin Xhihadin brenda Palestinës?

Përgjigje:

E vërteta mbi këto marrëveshje paqeje të nënshkruara me çifutët është se ata kanë nënshkruar marrëveshje kufri. A sa i përket sundimtarëve të këtyre regjimeve, të cilët këto marrëveshje i kanë nënshkruar dhe më pas e zbatojnë atë në vepër:

„nuk është tjetër vetëm se një rritje e mosbesimit, (Et-Tevbe: 37).

Krahas kufrit që qeveritë murtede kanë, kjo vetëm se ua përforcon atyre kufrin, kufri i dytë që e kanë është vendimi i ligjeve krahas ligjeve të All-llahut, subhanehu ve teala, ose nuk pranojnë urdhërat e All-llahut, subhanehu ve teala, maltretojnë ensarët e All-llahut, subhanehu ve teala, ndryshojnë fenë e All-llahut, subhanehu ve teala, si dhe shumë forma tjera të kufrit të cilat i kam sqaruar me argumente në librat e mia.

Këto procese paqësore nuk mund të krahasohen me ato që kanë qenë mes muslimanëve dhe armiqve të tyre në të kaluarën. Marrëveshjet e sotshme paqësore kanë rrjedhur nga vëllezëria, shoqëria e këtyre murtedëve me kafirët. Ata në princip janë të bazuar në frenimin dhe ndalimin e xhihazit kundër jobesimtarëve, një nga obligimet që All-llahu, subhanehu ve teala, ka obliguar këtë Ummet.

Këta kanë marrë për bazë ndihmën e dhënë nga armiqtë e All-llahut, subhanehu ve teala, dhe këto marrëveshje i ruajnë dhe mbrojnë jobesimtarët nga muxhahidët monoteistë. Pikërisht, këto aktivitete kundër muxhahidëve i miraton regjimi murted i cili ka paqe me çifutët, ku ata ndihmojnë çifutët kundër monoteistëve sipas bisedimeve për paqe që është pjesë e marrëveshjes. Ato marrëveshje paqësore përfshin luftën kundër „terrorizmit” epitët i dhënë xhihazit, pastaj bashkëpunimi ushtarak, këmbimi i informacioneve, planifikimi i përbashkët, si dhe sulmet në muxhahidët, këto vepra hapin derën e daljes së plotë nga Islami, renegatizmit, ashtu siç më parë thonin dijetarët:

„Ndihma dhe asistimi i dhënë jobesimtarëve kundër muslimanëve është kufr”.

Dijetarët tanë të mëparshëm kanë mbledhur argumente se kjo vepër të nxjerr nga Islami, ndërsa mes argumenteve të para është:

„O ju që besuat! Mos zini miq as jehuditë, e as të krishterët. Ata janë miq të njëri-tjetrit. E kush prej jush i miqëson ata, ai është prej tyre. Vërtet All-llahu nuk vë në rrugë të drejtë popullin zullumqar” (El-Maide: 51).

Pyetje: Si e shihni ju situatën në Jordan?

Përgjigje: Situata në Jordan është e ngjashme me atë të shteteve tjera muslimane të cilat janë nën kontrollë të sunduesve jobesimtarë-murtedë dhe të cilat kanë hudhur dhe braktisur ligjin e All-llahut, subhanehu ve teala, dhe kanë venduar ligjet e tyre jobesimtare dhe ideologjitë ndaj

njerëzve. Atyre që i kanë dhënë të drejtë vetes e jo All-llahut, subhanehu ve teala, autoriteti të: vëndohet, sundojë, urdhërojë dhe ndalojë.

Ata kanë ekspozuar vendin tonë në çdo lloj të kufrit, ateizmit dhe korrupsionit, dhe kanë bërë të mundur për armiqtë e All-llahut, subhanehu ve teala, të shfrytëzojnë pasurinë tonë. Në të njëjtën kohë ata mundojnë dhe sulmojnë daitë (thirrësat) e tevhidit të cilët luftojnë për kthimin e krenarisë Ummetit. Ndërsa sa i takon thirrësve në humbje dhe të Irxha'së të cilët këtu janë shumicë, qeveria është e kënaqur me ata. Ata janë për votime në parlament!

Ata këtë vit kanë shpallur bojkot dhe kanë thënë se nuk pajtohen me qeverinë. Mirëpo, kjo nuk është rrugë dhe mënyrë e të shpallurit Bara ndaj ligjeve të njerëzve në demokracinë joislame dhe sistemeve tjera që kundërshtohen me Tevhidin.

Kjo Bara të cilën e praktikojnë Irxhatë e humbur nuk ka asgjë të përbashkët me Bara-n të cilën e ka praktikuar Pejgamberi, salall-llahu alejhi ve selem, ndaj armiqve të Sheriatit. Kjo praksë veçmë është çmenduri dhe humbje ashtu siç praktikon opozita në demokracinë e cila bojkoton zgjedhjet. Irxhatë i thirrin njerëzit në Xhehennem. Maksimumi që Irxhatë e bëjnë është se opozita e qeverisë, nuk kundërshton ligjet e tagutëve, ose vetëm kritikon politikën e tagutëve.

Në çdo rast, ata po i mbrojnë ligjet e tagutëve ashtu që askush të mos mundet ta arrijë tek ato, dhe jo vetëm kaq, ata e ngrisin dhe falënderojnë pa asnjë pikë turpi. Çfarë e mirë pritët nga njerëz të tillë? Dijetarët e tyre, të cilët u takojnë disa grupeve të Irxha-së, hyjnë në marrëveshje me sekularistët, nacionalistët, bathistët, komunistët... kjo e gjithë bëhet vetëm për pak para.

Ata e bëjnë atë në emër të bashkimit nacional, e që është cilësi e injorantëve të verbër të cilët kanë ardhë ta shkatërrojnë Islamin, por këta njerëz dëshirojnë ta ringjallin. Ngase ata nuk dijnë për Fenë e Vërtetë nga Pejgamberi, salall-llahu alejhi ve selem, dhe ata nuk kuptojnë vlerën e fjalës La ilahe il-lallah..., gjithashtu ata nuk përkrahin Farzin e Kelimes që ndan babain nga birin, gruan nga burri, njeriun nga familja e tij, ndërsa është e bazuar në Akide dhe besim.

Të njëjtë me këta njerëz janë ata që për vete pohojnë se janë „Selefini” të cilët kanë pozitën e muftinjëve dhe të ngjashme në qeveritë e tagutëve, dhe të cilët harxhojnë mund dhe kohë në mbrojtjen e tagutëve, duke përhapur dyshim dhe duke ndryshuar kuptimin e Kur'anit dhe Haditheve që në atë mënyrë ti mbrojnë tagutët, ose që me atë të fshehin kufrin e qartë të tagutëve.

Të gjitha këto lloje të kufrit dhe shirkut të qartë të tagutëve, ata mundohen t'i tregojnë si Kufër dune Kufr (kufër i vogël). Një grup tjetër e tyre është specializuar që të kundërshtojë Daven në Tevhid, ashtu që përhapin gënjeshtër dhe fotografi të rreme mbi daitë e Tevhidit, si dhe gënjeshtër dhe akuza se vëllezërit janë Tekfirs, ose duke i përshkruar vëllezërit se janë Havarixhë të sotëm. Të gjitha këto gërshetime janë tipike dhe të njohura për njerëzit e Irxha-së.

E gjithë kjo ndodhë në kohë kur qeveria ka larguar njerëzit nga feja e tyre dhe i ka bërë të zënë duke vrapuar dhe kërkuar „ushqim ditor” të tyre, ose i bën ata të zënë me jetën e pasur, ndërsa njëkohësisht pandalur rrisin borgjin ndaj shteteve tjera. E gjithë kjo ndikon në zmadhimin e Daves së Tevhidit. Lus All-llahun, subhanehu ve teala, të na mëshirojë në këtë dave, të forcojë pasuesit e tyre dhe atyre t'ju jep rojtarë dhe ndihmës. Amin!

4.Pyetje: “Cila është Rregulla dhe dispozita e ushtrisë së tagutit, bashkëpunëtorëve dhe ndihmësve të tij ?

Përgjigje : Rregulla -" Esenca për ushtarët e tagutit dhe bashkëpunëtorëve të tij është kufri ", dhe kjo është e saktë. Më duhet të theksoj pavarësisht nga fakti që ne nuk e mohojmë këtë rregullë të përmendurë më lart, dhe që fjalimi ynë nuk ka të bëjë vetëm me ushtrinë dhe ndihmësat e tagutit. Rregulli në të cilën i përmbahemi është se baza e tyre është kufri deri sa nuk shohim se çfarë është e kundërta e kësaj. Ky rregull është i bazuar në tekste juridike të shariatit dhe në argumentet e së të jashtmes, dhe ky rregullë nuk është i bazuar në bazë të rregullave të shtetit. Sepse ajo që është e qartë tek ushtria e tagutit, policia e tyre, shërbimet sekrete dhe të sigurisë është që ata janë mbrojtësit e shirkut dhe mushrikëve.

- Ata janë vigjilentë për mbikëqyrjen e ligjeve laike të kafirave. Ata i mbrojnë, forcojnë, dhe i zbatojnë ato me gjithë fuqinë e tyre.

- Ata janë shtyllat që mbajnë fronin e tagutit i cili mbrohet me anë të tyre nga aderimi i shariatit dhe zbatimin e tij.

- Ata janë forca e tij dhe ndihmësit të cilët e ndihmojnë atë në zbatimin e ligjeve të kafirave në lejimin e haramit siç është riddeja (dalja nga feja), alkooli, kamata, dhe kështu me radhë.

- Ata janë ata që i sulmojnë çdo robë të Allahut i cili e mohon kufrin në tagut dhe shirkun e tyre, ku i cili kërkon të ndihmojë fenë të cilët këta e kanë hequr dhe i cili kërkon të vendosë ligjin e Allahut.

Ky është fakti i veprave të tyre të cilat kthehen në dy shkaqe të kufrit:

-Ndihma ndaj shirkut (marrja e ligjeve në duart e tyre dhe vendosja e ligjeve të kufrit dhe tagutit)

-Miqësimi me mushrikët dhe ndihma e tyre kundër muvehhidëve.

Ka shumë tekste të Shariatit që tregojnë se këto dy gjëra janë mosbesim i qartë ku në mënyrë detale është bërë fjalë në librat tjera, kështu që për këtë nuk do të flasim këtu, por qëllimi ynë ka qenë të tregojmë në rregullin e lartë përmendur.

Allahu thotë: "E ata që nuk besuan luftojnë në rrugën e tagutit " (En-Nisa 76).

Dhe I Lartësuar thotë: " E kush prej jush i miqëson ata, ai është prej tyre ". "(El-Maide 51)

Prandaj, çdo person i cili e shpreh miqësinë në mënyrë të dukshme me pabesimtarët ose ju ndihmonë atyre, ose luftonë në rrugën e tagutit dhe është në anën e tyre, dhe ndihmën e tij e demonstroi me gjuhë dhe dorë, baza e të tillëve është se ata janë prej një grupi të njerëzve prej atyre të cilët janë pabesimtarë.

Dhe për këtë shkak marrëdhënia e Profetit ndaj pabesimtarëve ku me të cilët ka luftuar, ndihmëtarëve të tyre, mbështetësve dhe aleatëve që ju ndihmuan kundër muslimanëve është ndërtuar në këtë bazë.

Shih p.sh. se si i Dërguari salallahu alejhi ve selem është sjellur ndaj Abassit sikur ndaj pabesimtarit, edhe pse ka thënë ai se është musliman, kur është nxënë robë në ditën e Bedrit në radhët e ushtrisë së mushrikëve.

Shih gjithashtu tregimin të cilin e ka shënuar Muslimi në hadithin me nr. 1008 në versionin e shkurtuar të Imran Ibn Husejnit, për një njeri nga Beni akilit aleatit të fisit Thekif, të cilët muslimanët e nxën robë lufte për shkak prapësis së tij të aleatëve të tij, kur fisi thekif e ka shkelur marrëveshjen me Pejgamberin, Pejgamberi nuk e liroi edhe pse ai i tha që është muslimanë por me të veproji ashtu si me pabesimtarin. E ka marrë si plaçkë të lufte deven e tij dhe e ka këmbyer atë për dy muslimanë.

I tillë ka qenë edhe veprimi i sahabëve, radijAllahu anhu, pas tij kanë vepruar ashtu me të gjithë ata që kanë pasur mbështetje dhe fuqi dhe të cilët kanë dal nga kufijtë e sheriatit.

Shiqoni trajtimin e tyre, gjatë kohës së Hilafetit të Ebu Bekrit, ndaj ndihmësve të Musejlem Kedhabit dhe murtedët tjerë të ngjajshëm si këta, sikurse ndihmësit e Tulejhe el- esedit. I tekfiruan të gjithë dhe ndaj tyre janë sjellur në mënyrë të njëjtë dhe asnjëri prej sahabve nuk e ka kundërshtuar këtë.

Për këtë arsye, tek ne baza e kufrit në secilin person që i bashkëngjitet këtyre institucioneve dhe punëve të tyre, e cila bazë është të ndihmuarit e tyre ndaj shirkut dhe ndjekësve të tyre. Secili prej tyre e gjykojm me rregullin e kufrit dhe mbi ta zbatohen rregullat e kufrit, për shkak të asaj që kanë shfaqur se bënë e kufrit, derisa nuk tregohet e kundërta e saj, në aspektin e pengesave të tekfirit të atij personi që i përshkruhet islamit. I tilli përjashtohet nga baza.

Shih : **f.145-147.**

Shkëputur nga libri: **"Thelathenije"**

Ebu Muhammed Asim el-Makdisi

Përktheu: Ahmed ebu-Muhamed

5.Bëni tekfir mbi tagutët, presidentët, mbretërit, por nuk i bëni tekfir ata që nuk bëjnë tekfir mbi ta...

Pyetje: Bëni tekfir tagutët, presidentët, mbretërit, por mos i bëni tekfir ata që nuk bëjnë tekfir mbi ta sidomos ulemat e tyre? Si dhe pse? Për shkak të emrit të tyre apo ndjenjave?

Përgjigje: Sa i përket atyre që nuk bëjnë tekfir mbi tagutët në mesele ekziston tefsil i njohur (shpjegim të hollësishëm) që dijetarët i përmendin. Shejh Ahmed el-Halidi detalisht e ka sqaruar këtë mesele në librin e tij **"Sqarimi i rregulloreve ndaj atij i cili dyshon dhe ndalet në tekfirin e disa tagutëve dhe felëshuesve."**

Shejh Ahmed el-Halidin, Allahu e ruajt dhe e liroftë prej burgut të tagutit, thotë:

Rregulli ndaj atij që ndalet apo dyshon në kufirin (mosbesimin) e tagutëve të cilët nuk i përshkruhen islamit

Lloji i parë: Këta janë tagutët nga të pafetë (mosbesimtarëve) në bazë (el-kufarët aslijun) që nuk i përshkruhen Islamit. Sa i përket këtyre, ai që nuk bënë tekfir ose dyshon në mosbesimin e tyre, ose heziton, apo ndalet në çështjen e tekfirit ndaj tyre, ai është pabesimtar. Dhe kjo është gjëja e tretë nga dhjetë gjërat që e rrënojnë Islamin të cilat janë përmendur nga Shejh Muhamed ibn Abdul-Vehhabi, rahimehullah, rreth të cilës kanë rënë dakord të gjithë pasuesit e Kibles e edhe bidatxhinjtë.

Thotë shejh Ebu Betini, rahimehullah: **"Të gjithë muslimanët janë të pajtuar në kufirin e atij që nuk bënë tekfir ndaj hebrenjve dhe të krishterëve, apo dyshon në mosbesimin e tyre, dhe ne jemi të bindur se shumica e tyre janë injorant"**. (Risala El -Intisar)

Ky mosbesim (kufr i hebrenjve dhe të krishterëve) është më i qartë se për këtë sjellën argumente, sepse këto janë gjëra që janë të njohura domosdo në fe edhe për të diturit edhe për injorantët, me përjashtim të atyre zemrat e të cilëve Allahu subhanehu we teala, i ka vulosur dhe u ka verbëruar besiret (të pamurit). Ti përmendim vetëm disa prej argumenteve. Nuk do ti përmendim të gjitha argumentet për këtë që e përmendëm më lart (për shkak se mosbesimi i tyre është i qartë dhe i njohur për të gjithë).

I Plotfuqishmi thotë:

(إن الذين كفروا من أهل الكتاب والمشركين في نار جهنم خالدين فيها)

"S'ka dyshim se ata, të cilët nuk besuan nga ithtarët e librit dhe nga idhujtarët, do të jenë në zjarrin e xhehennemit, aty do të jenë përgjithmonë." (Bejjine, 6)

Dhe thotë më i Larti:

(ألم تر إلى الذين نافقوا يقولون لإخوانهم الذين كفروا من أهل الكتاب)

" A nuk e ke ditur se ata që u bënë hipokritë, u thoshin vëllezërve të vet nga ithtarët e që nuk kishin besuar.." (Hashr, 11)

Dhe shumë ajete të tjera të cilat nuk janë të panjohura edhe për të marrët dhe budallenjtë më të mëdhenj.

Rregulli për atë i cili ndalet apo dyshon në kufrin e tagutëve që i përshkruhen islamit

Sa i përket pjesës së dytë të tagutëve e këta janë tagutët që i përshkruhen islamit, çështja e tyre është bërë e paqartë për shumë njerëz, sidomos për shkak se ata shfaqin shumë karakteristika të islamit si namazi, haxhi, ndërtimin e xhamive, shtypja e Mus'hafëve, dhënia e sadakas (haptazi), kontributet vullnetare, etj... Ata të cilët nuk bëjnë tekfir mbi ta duhet të gjenden në njërin nga tri gjendjet:

Gjendja e parë: Ata të cilët i ndihmojnë tagutët dhe ligjin e tyre dhe nuk kujdesen për rregullat e All-llahut, qëndrojnë që ta fikin dritën e Allahut dhe fjalët e Tij, për të luftuar kundër evlijave të Tij të cilët vrottojnë mbi fenë. Të tillët janë shërbëtorë të tagutëve dhe zëdhënësit e tyre të cilët bëjnë thirrje në adhurim (tagutit) ndaj tij, si laikët, demokratët, dhe të ngjashëm me ta, të cilët nuk kanë pjesë në botën tjetër. Sa për këtë lloj nuk ka asnjë dyshim në kufrin - mosbesimin e tyre.

Gjendja e dytë: Ata të cilët nuk e dinë thelbin e gjendjes së tyre, nuk e dinë gjendjen e këtyre tagutëve dhe atë në çfarë kanë rënë nga kufrin (mosbesimi), por ata e dinë rregullin e Allahut në lidhje me të tillët. Të tilla janë me i'tikada (besim) të saktë dhe nuk janë mëkatarë. Dhe kjo quhet injorancë e thjeshtë. Shembull i këtij njeriu që beson se kushdo që thirret në gajb (të panjohurën) është kafir, por nuk e di se filani me emër thërret në të njohurën e gajbit dhe nuk e ka mësuar esencën e gjërave të tij (p.sh. që deri tek ai nuk ka arritur se i tilli dhe i tilli thërret në të njohurën e gajbit). Kjo nuk do ti bëjë asgjë dhe nuk do ta dëmtojë dhe as nuk do të ndikojë në imanin e tij.

Gjendja e tretë: Ata që e kanë kuptuar thelbin e veprave të tagutëve, mosbesimin dhe mukeffiratet (veprat e tyre që i nxjerrin nga feja) që ata i bëjnë, por tërhiqen nga tekfiri i tyre. Në kornizën e kësaj situatë kemi dy lloje të njerëzve:

Lloji i parë, e këta janë ata që besojnë në mosbesimin e tyre dhe devijimin e tyre, i urrejnë ata por nuk e shfaqin tekfirin ndaj tyre. Nën këtë lloj të njerëzve bien tri grupe që vijnë:

a) Të shtypurit - mustadafun, dhe këta janë ata të cilët nuk kanë mbrojtje. Ata i Plotfuqishmi i arsyeton deri sa të largohet pengesa. Nën këtë kategori bien dhe më primar që bien janë ata të cilët janë të detyruar për shkak të fjalës të Lartësuarit:

ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم أن تطوؤهم فتصيبكم منهم معرة بغير علم - إلى قوله - لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا أليما

"... E sikur të mos kishte burra besimtarë dhe gra besimtare, që ju nuk i dinit, e t'i sulmonit duke mos ditur, dhe me mbytjen e ndonjërit prej tyre të turpëroheni (Zoti do t'ju jepte leje të hyni në Mekë). (E bëri atë) Për ta marrë All-llahu në mëshirën e vet atë që do. Dhe sikur të ishin të ndarë, Ne do t'i dënonim me një dënim të rëndë ata prej tyre të cilët nuk besuan..."(Surja Fet'h, 25)

b) Ata që besojnë në kufrin (mosbesimin) e tagutëve edhe e pranojnë atë, por nuk e shfaqin, e as nuk i kundërshtojnë me tekfir, ndërsa kanë mbrojtjen në fis dhe të ngjashme. Të tillët janë mudahinun - ata që lëshojnë (në fe). Ata bien nën fjalët e të Plotfuqishmit:

(ودوا لو تدهن فيدهنون)

" Ata kanë dëshirë që ti të bësh lajka, e që edhe ata të bëjnë lajka.."(Kalem, 9)

Rregulli ndaj tyre është rregulli i ngjashëm me mëkatarët, dhe sipas rastit dhe arsyes është edhe madhësia e mëkatit.

Shejh Sulejman bin Abdullahi El Sheikh, thotë: **"Nëse e pranojnë mosbesimin e tyre, por nuk donë ti kundërshtojnë me tekfir i tilli është mudahin - ai që lëshon, dhe bie në fjalët e të Lartësuarit:**

(ودوا لو تدهن فيدهنون)

" Ata kanë dëshirë që ti të bësh lajka, e që edhe ata të bëjnë lajka.."(Kalem, 9)

Për tillët është rregulli i ngjashëm si i mëkatarëve (Evseku urel iman dimne mexhmuati et-tevhid 1 / 160).

c) Ata që thonë: "Të tjerët janë jo-besimtarë (taguta), por unë nuk them për këta se janë mosbesimtar (edhe nëse janë të njëjtë në kufër dhe në 'tagutijetet), përmbahen nga tekfir i tyre në tërësi. Nuk ka dyshim se një akt i këtillë nga ana e tyre paraqet gjykim për islamin e tyre, sepse nuk ka mesatare ndërmjet kufrit dhe islamit. Ai që e quan kufrin islam apo kafirat për muslimanë i tilli është kafir sepse në këtë nuk ka shubhe (dyshim) e as te'vil (keqinterpretim). Ky grup ka refuzuar ligjin e Allahut pasi që tek ata ka qenë i konfirmuar.

Shejh Muhamed ibn Abdul-Vehabi thotë: "Dhe domethënia e kufrit (mosbesimit) në tagut është që të distancohesh nga të gjithë ata që në ta besohet përveç All-llahut (d.m.th. Adhurohet përveç All-llahut), si xhinni, njeriu, druri, guri dhe të ngjashme. Të dëshmosh atë për kufër dhe devijim dhe ta urresh edhe nëse ai është babai apo vëllai yt. Dhe kush thotë: Unë do ta adhuroj vetëm Allahun, por unë nuk do të kundërshtojë sadetat (udhëheqësit tanë) dhe (adhuruesit e varreve) dhe të ngjashëm me ta, i tilli është gënjeshtar në fjalën la ilahe ilAllah, dhe nuk ka besuar në Allahun dhe as nuk ka bërë kufër në tagutin." (Ed-dururu-senijje 2/121).

Grupi i dyte: Ata që e kanë kuptuar thelbin e tagutit (d.m.th. veprimet e tyre) dhe e kanë parë akiden e tyre dhe mukeffiratet (veprat të cilat i nxjerrin nga Islami) që i bëjnë ata, e mohojnë batilin e tyre dhe e urrejnë atë në zemrat e tyre. Por thonë: Vepra është vepër e kufrit (mosbesimit), por nuk bëhet tekfir personi përveç se pas vendosjes së argumenteve, realizimit të kushteve dhe zhdukjes së pengesave. Apo, megjithatë përmbahen nga tekfiri për shkak të mashtrimit nga disa njerëz të veçantë që i përshkruhen diturisë, apo taklidit (pasim verbërisht të) një dijetari të veçantë apo për shkak të dikujt që disa kanë mendim të mirë, apo për shkak Shubhen (dyshimin) që e kanë pranë tyre, ose për shkak të te'vilit, ose për shkak të teksteve të disa dijetarëve të vënë në vendin e gabuar dhe fjalës së tyre që interpretohet në një mënyrë që ata nuk e kanë pas për qëllim, që i ka shpie ata për tu ndaluar në lidhje me tekfirin (ndaj tagutëve - hyjnitë e rreme dhe të ngjashmeve me ata prej murrte dinëve - felëshuesve që i atribuohen Islamit), atëherë ata në start nuk i bëjnë tekfir, as nuk bëhet tekfir mbi asnjë prej tyre derisa nuk u paraqiten argumentet dhe atij ti largohet Shubha (dyshimi). Në këtë ka konsensus..." [Fundi i citatit nga libri i shejh Ahmed Halidit]

E përpiloi: Ebu Usame

6. Pse dijetarët e mëdhenj nuk e kanë shpallur mbretin kafir?

Pyetje: Esselamu alejkum. Allahu subhanehu ue teala ju shpërbleftë për punën tuaj të palodhshme. Vërtetë po kontriboni shumë në atë që të përhapet e vërteta, dhe të qartësohen shumë gjëra. Meqë shpesh herë kemi presion nga disa musliman, të cilët na kritikojnë dhe na quajnë hauarixhë pse flasim kundër udhëheqësve të shteteve "muslimane", dhe qartësojmë kufrin e tyre. Pyetja që ata shpesh herë na e drejtojnë, e për të cilën do jem shumë falenderues nëse përgjigjeni, është: Pse dijetarët e mëdhenj bashkëkohorë si Shejh Bin Bazi, Shejh Ibn Uthejmini, Shejh Albani, Shejh Salih El-Feuzani, Shejh AbdulMuhsin El-Abadi e tjerë, nuk bëjnë tekfir mbi mbretin e Arabisë, nëse ai është i tillë? Cila është përgjigjja e kësaj pyetje? Dhe a arsyetohen këta dijetarë, apo edhe dijetarët që përmendem më sipër janë prej ulemave të sulltanit, ashtu sikurse disa të tjerë të cilët i njohim, e që nuk ia vlen t'ua përmendim emrat? Allahu subhanehu ue teala ju shpërbleftë.

Përgjigje:

Alejkumselam. Falenderimi i takon Allahut (azzevexhel), ndërsa salavatet dhe selamet qofshin mbi të Dërguarin tonë Muhamedin (salallahualejhiveselem), mbi familjen e tij të pastër, mbi shokët e tij besnik, si dhe mbi të gjithë ata që e pasuan dhe e pasojnë rrugën e tij deri në Ditën e Gjykimit.

Së pari: Mishi i dijetarëve është i helmuar dhe njeriu nuk lejohet të flet dhe të merr nëpër këmbë nderin e tyre. Megjithatë, dijetarët nuk shenjtërohen asnjëherë dhe nuk llogariten të pagabuar. Ky Din është i bazuar në argumente të cilat nuk ndryshojnë asnjëherë, dhe nuk është i bazuar në emra të cilët mund t'ia qëllojnë dhe gabojnë. Andaj, muslimani duhet të jetë pasues i argumentit çdo herë.

Së dyti: Nuk ka dyshim se ndryshimi i ligjit të Allahut dhe largimi i tij prej përdorimit, duke vënduar dhe obliguar ligje të kufrit mbi muslimanët, është kufër i madh i cili e nxjerr njeriun prej Islami. Në lidhje me këtë, dëgjo ligjeratën: [Mosgjykimi me ligj të Allahut](#).

Së treti: Arabia Saudite dhe udhëheqësit e saj, pa dyshim se janë në këtë rang të kryetarëve të

cilët udhëheqin popullin e tyre me disa ligje të fabrikuara të njerëzve.. duke i mbuluar ato me ligje të Sheriatit Islam, në mënyrë që të manipulojnë me mendjen e shumë njerëzve, e në disa raste edhe të dijetarëve.

Për të qenë më i qartë në këtë, do të përmend vetëm një shembull në këtë përgjigje të shkurtër, për këtë çështje të gjatë dhe të madhe. Në kapitullin e dënimeve, në Nenin e njëzet të Arabisë Saudite thuhet kështu:

“Çdokush që e rrëzon apo e nënçmon në çfarëdo mënyre flamurin e atdheut apo të mbretërisë (flamurin e Arabisë Saudite), apo flamurin e ndonjë shteti të huaj aleat (të Saudisë), me urrejtje dhe nënçmim ndaj mbretërisë apo atyre shteteve (të huaja aleate), në ndonjë vend të përgjithshëm apo të hapur për të gjithë, ai dënohet me burgim jo më shumë se një vit, apo me dënim jo më shumë se tre mijë rijalë, apo me të dyja këto dënime.”

Në këtë Nen të këtij shteti, shihet qartë se ai që e nënçmon flamurin në të cilin shkruan La Ilah Il-lallah, apo flamurin e ndonjë shteti të huaj në të cilin gjendet kryqi, apo flamurin e ndonjë shteti i cili e ofendon dhe karikaturon Pejgamberin (salallahualejhiveselem), dënimi i tij është i njëjtë. Përderisa dihet se e para është prej kufrit (shkelja e fjalës La Ilah Il-lallah) për të cilën meriton dënim, dhe e dyta është prej teuhidit (urrejtja e kundërshtarëve të Dinit të Allahut) për të cilën meriton shpërblim. Por, në këtë shtet nuk ka dallim ndërmjet këtyre dy gjërave.

Gjithashtu në Nenin pesëdhjetë e gjashtë të këtij shteti thuhet: Ai që e nënçmon kryetarin, apo ndonjë ministër të shtetit, dënimi i tij është prej dy muaj deri në një vjet burgim.

Kjo është nëse e nënçmon kryetarin. E sa është dënimi nëse e nënçmon Pejgamberin (salallahualejhiveselem)? Nëse e nënçmon Pejgamberin (salallahualejhiveselem), dhe e karikaturon atë, nuk ka ndonjë dënim të caktuar, dhe ambasada e këtij shteti ofendues dhe armiqësues i Islamit lejohet të qëndrojë në këtë shtet (Saudi), dhe nëse shkelet flamuri i këtij shteti (Danimarkës dhe shteteve tjera), atëherë pason dënimi i Nenit njëzet. E nëse dikush ngritet për ta mbrojtur nderin e Pejgamberit (salallahualejhiveselem) dhe i nxitë xhematin e tij në këtë, ai dënohet me pesë vite burgim. E nëse e ngritë zërin kundër gjykatësit të padrejtë, atëherë atij i shtohen jo më pak se dhjetë vite tjera. (Allahu e liroftë Shejh Halid Rashidin, dhe dijetarët tjerë të burgosur në këtë shtet “Islam”. Amin)

E pas këtij shembulli, i cili është vetëm sa një pikë prej oqeanit, shembujt tjerë janë shumë, por koha nuk premton që në këtë shkrim të shkurtër të përmenden të gjitha.

E përveç kufrit të mosgjykimit me ligj të Allahut, ekziston edhe kufri tjetër i miqësimi me armiqët e Allahut, në luftë kundër miqëve të Allahut, për të cilin është dëshmitar çdokush i cili përcjell gjendjen e muslimanëve në umet.

Së katërti: **Nuk është kusht për të qenë dikush kafir, ta shpallin atë si të tillë Shejh Ibn Bazi, Shejh Ibn Uttejmini dhe Shejh Albani. Por, është kusht të vërtetohet një gjë e tillë, dhe mos të ketë pengesa në tekfirin e tij. Ndërsa dijetarët ka mundësi që të kenë ndonjë pengesë para tyre, e cila i pengon ata për të folur në ndonjë çështje të caktuar, sikur që mund të jetë imponimi dhe dhuna, apo mosnjohja e aktualitetit, apo mendimi i gabuar në lidhje me ndonjë çështje, etj.**

Dhe pasi që për këtë çështje ka ixhma’ (koncesus të dijetarëve të Ehli Sunetit), mospajtimi i dijetarëve të kësaj kohe nuk merret parasyshë.

Dhe përgjigjja jonë ndaj kësaj çështje, mund të jetë si përgjigjja e Shejh Ibn Bazit (rahimehullah), ndaj koncensusit që ka përmendur Imam Ibn Kethiri (rahimehullah).

Në një diskutim ndërmjet të Shejh Ibn Bazit, Selman Audes, Ibn Xhibrinit dhe Aid El-Karnit, në lidhje me mosgjykimin me ligj të Allahut,

Shejh Selmani thotë: I nderuari Shejh, është përmendur në librin El-Bidajeh ven-Nihajeh (të Ibn Kethirit) ixhmai (konsensusi i gjithë dijetarëve) se kufri i tij (që nuk gjykon me ligj të Allahut) është kufër i madh.

Shejh Ibn Bazi: Ndoshta nëse i mvishet Sheriatit Islam.

Shejh Selmani: Jo, thotë kush nuk gjykon me ligjet e Sheriatit, por gjykon me ligje të zbritura të deroguar është kafir, e si do të jetë gjendja e atij që gjykon me ligje të njerëzve? Pa dyshim se ai është murted – felëshues.

Shejh Ibn Bazi: Edhe sikur.. edhe sikur (të ketë thënë).. Ibn Kethiri nuk është i pagabueshëm. Mund të gabojë ai dhe të tjerët. E sa shumë janë ata që përmendin ixhma'.

Kështuqë, pas konsensusit të përmendur nga Ibn Kethiri, Ibn Tejmijeh, dhe dijetarëve të tjerë, ne i themi fjalët e Shejh Ibn Bazit: Ibn Kethiri (Ibn Bazi) nuk është i pagabueshëm. Mund të gabojë ai dhe të tjerët (Shejh Ibn Uthejmini dhe Shejh Albani).

Allahu e di më së miri.

Omer Bajrami

02.09.2011

7.Rregulli i atij personi i cili mbron Tagutat

Pyetje: Një person i cili mbron tagutat natë e ditë, dhe mbi të dhjetëra herë është ngritur argumenti. Ai i justifikon aktet e tagutit. Pra, çfarë është dispozita e ketij personi?

Përgjigje: Nëse këta taguta janë jobesimtarë [kafira] i cili kufr është dëshmuar [i vërtetuar], pastaj tek ai person është i vërtetuar kufr i tij, dhe më pas ai e mbron atë, ky është kafir si ata. I Lartësuarit thotë: **"Pabesimtarët janë miq të njërit-tjetrit."**

Mbrojtja e tagutave, prej anës së atij personi, paraqet teveli [ndalim i miqësisimit me pabesimtarët] ndaj tyre, dhe All-llahu thotë: **"Dhe ne i lëmë zullumqarët mbi njëri-tjetrin për atë që ata vepruan". Dhe Allahu thotë: "Dhe zullumqarët janë miq me njëri-tjetrin a kurse All-llahu është mik i atyre që besuan."**

Dhe në qoftë se një person i tillë mendon se ata janë në Islam, ose i është errësuar gjendja e këtyre tagutave, kur ju tashmë veç e keni këshilluar atëhere e keni hequr përgjegjësinë nga vetja. Dhe nëse mendon se ata nuk janë kafira dhe është në dijeni për padrejtësin dhe tradhtin e tyre, dhe pastaj mbas kësaj ai i mbron ata, atëhere në këta ka të bëjë fjala e të Lartësuarit: "Dhe mos i mbrojtë ata që në shpirtat e tyre janë të pabesë."

Dhe fjalët e të Lartësuarit: "dhe mos u bë mbrojtës i zullumqarëve."

Fjalët e të Lartësuarit (në gjuhën e profetit Musait): "Për shkak të mirësive që më ke dhënë une

nuk do të jemë ndihmës i kriminelëve.”

U përgjigj: Shejh Ali bin Hudajr El-Hudajr

Përkthyer nga arabishtja: Ebu Usamah - Idriz Bilibani

E përgaditi në gjuhën shqipe: Ahmed ebu Muhamed

8.Presidentat e sodit që janë musliman, a arsyetohen para Allahut që kanë gjykuar me demokraci...

Pyetje: Esselamu alejkum vëlla kam një pyetje shumë të rëndësishme! Presidentat e sodit që janë musliman, a arsyetohen para Allahut që kanë gjykuar me demokraci edhe pse e dina demokracia është Full me kufr. SubhanAllah Allahu nuk i arsyetoj ata sahabet në luftën e Tebukut edhe pse ata kanë bërë hajgare kurse presidentat e sodit janë krenar me këto ligje të tagutit. Cila është përgjigja e juaj?

Përgjigje : Alejkum selam vellai im. Presidentat dhe hukamet e sotëm janë qafira me plotë gojën e muslimanit, pasi ata kanë rënë në shumë lloje të kufrit dhe jo vetëm gjykimin me demokracinë. Ata kanë rënë në kufrin e teshrisë, dhe teshria është kufr direktë pa asnjë sqarim qoftë edhe në një ligjë të vetëm. Ndërsa gjykimi jo me ligjë të Allahut ka shpjegime dhe raste që nuk del njeriu nga feja, mirëpo, origjina është se mos gjykimi me ligjë të Allahut është kufr i madh, siç e ka thënë këtë edhe shejh El-Hazmij. Poashtu kanë rënë edhe në kufrin e talljes me fenë e Allahut dhe ajetet e Allahut etj. Etj.kështu që nuk ka në fetvan e shujukve justifikim të presidentave, pasi vetë ata i quajnë qafira kush nuk gjykon me sheriat. Mirëpo, këtu bëhet fjalë për ata që kanë dhënë fetva për votimet demokratike a meritojnë të dalin direktë nga feja apo jo?

Përgjigja është që jo me vetë dëshmin e këtyre shujukve të cilët i bëjnë kafira presidentat , mirëpo ata që gabojnë edhe prej shujukve dhe muslimanëve në të tilla raste nuk marrin të njëjtin gjykim, pasi origjina e tyre është islami i saktë si dhe këto çështje hynë dyshimi dhe keqkuptimi. Ndërsa hukamet nuk e kanë fare origjinen e tyre pasi i bëjnë të gjitha llojet e kufrit dhe tagutit.

U përgjigj: hfz.**Ibrahim zaimi**

